

Gorenjski Glas

TOREK, 14. FEBRUARJA 2017

LETO LXX, ŠT. 13, CENA 1,85 EUR

ODGOVORNA UREDNICA: MARIJA VOLČJAK

ČASOPIS IZHAJA OB TORKIH IN PETKIH

INFO@G-GLAS.SI

WWW.GORENJSKIGLAS.SI

Na Brniku največje Novartisovo skladišče

Švicarska multinacionalka Kuehne + Nagel bo v neposredni bližini brniškega letališča zgradila logistični center, v katerem bo tudi največje Novartisovo skladišče v Evropi.

ALEŠ SENOŽETNIK

Ljubljana – Kuehne + Nagel je švicarska multinacionalka, specializirana za logistiko, ki zaposluje več kot 63 tisoč ljudi in je prisotna v več kot sto državah po svetu. V prihodnjih letih bo v neposredni bližini Letališča Jožeta Pučnika Ljubljana zgradila nov sodoben logistični center.

Lek je s podjetjem Kuehne + Nagel, specializiranim za področje logistike, podpisal pogodbo, da bosta do leta 2018 začela sodelovati pri izvajanju storitev skladiščenja in distribucije.

»S tem bo Lek konsolidiral svoje skladiščenje in distribucijo, saj bo lahko izboljšal storitve na tem področju, povečal kapaciteto in optimiziral stroške, prav tako pa bo sledil globalni strategiji na tem področju,« odločitev pojasnjujejo pri Leku.

Za ta korak so se pri Leku odločili, ker so imeli v zadnjih letih povečan obseg storitev skladiščenja in distribucije, trenutna ureditev skladiščnih kapacitet v Leku pa je razdrobljena na več kot deset lokacij, ki bodo po novem združene v

novem logističnem centru Kuehne + Nagel na Brniku. V logističnem centru ob našem edinem mednarodnem letališču bo tako največje skladišče Novartisa v Evropi in hkrati eno izmed treh največjih na svetu, še sporočajo iz slovenskega farmacevtskega podjetja.

Objekt, ki ga bo gradil švicarski logistični gigant, bo meril 35 tisoč kvadratnih metrov in bo imel 70 tisoč paletnih mest. V objektu pa bodo imela poleg Novartisovega skladišča svoje skladiščne kapacitete tudi druga podjetja.

Kuehne + Nagel bo v bližini brniškega letališča gradil logistični center, v katerem bo tudi največje Novartisovo skladišče v Evropi in tretje na svetu.

Peter Prevc znova skočil na vrh

Smukaška zmaga na svetovnem prvenstvu Štajerke Ilke Štuhec je največji slovenski športni dosežek preteklega konca tedna. Blestel pa je tudi Gorenjec Peter Prevc, ki je na tekmi svetovnega pokala v smučarskih skokih osvojil prvo zmago v letošnji sezoni.

MAJA BERTONCELI

Kranj – Alpski smučarji tekmujejo na svetovnem prvenstvu v St. Moritzu v Švici, kjer je v nedeljo za veliko slovensko slavje poskrbela Mariborčanka Ilka Štuhec. V smuku je postala svetovna prvakinja in nasledila Tino Maze. V moškem smuku se je s 14. mestom izkazal Kranjčan Miha Hrobat. To je njegova najboljša uvrstitev v tem rangi tekmovalja.

Veliko slovenskega veselja pa je bilo v soboto dopoldan tudi na Japonskem. Na prvi tekmi svetovnega pokala v Sapporu je prvič v sezoni na najvišjo stopničko stopil

Peter Prevc je dosegel 22. zmago v svetovnem pokalu in potrdil dobro formo pred svetovnim nordijskim prvenstvom, ki bo na Finskem. / Foto: Peter Košenina

Peter Prevc, kar je že njegova četrta zmaga na tem prizorišču, dobro formo je nato dan kasneje potrdil še s šestim mestom na drugi tekmi. Uvrstitvi sta dober obet tudi pred bližajočim se svetovnim nordijskim prvenstvom, ki se bo konec meseca začelo v Lahtiju na Finskem. Skakalec kranjskega Triglava je na najvišjo stopničko stopil dvaindvajsetič v karieri, prvič po finalu lanskega svetovnega pokala marca v Planici. Hkrati so to njegove druge stopničke v sezoni, saj je bil po padcu tretji na uvodu na Finskem.

► 9. stran

Priloga: Loške novice

KVIZ ZA BRIHTNE GLAVE

2 na 2 z Žigom Gombačem in Boštjanom Klunom
PON-PET 18.15, OD 20. FEB

planet **2-2**

GORENJSKA

S traktorjem na pot okoli sveta

Štirje Poljaki so se s starim traktorjem odpeljali na pot okoli sveta. V Sloveniji so zaradi bolezni v ekipi in okvare traktorja ostali dlje, kot so načrtovali. Med postankom na Gorenjskem so iz Blejskega jezera rešili moškega.

5

ŠPORT

Novi junaki Pokala Loka

Udeležba na tekmovanju za Pokal Loka je bila rekordna, saj so na njej tekmovali smučarji in smučarke iz 35 držav. Pokal za najboljšo ekipo je osvojila Avstrija, našim mladim smučarskim upom pa je pripadlo drugo mesto.

9

KRONIKA

Majdičevi so pobot zavrnil

Sodišče je končalo obravnavo zahtevka dedičev kranjske rodbine Majdič, ki od Mestne občine Kranj terjajo več kot pol milijona evrov odškodnine zaradi nezmožnosti uporabe nekdanjega zimskega bazena na Savskem otoku.

12

SNOVANJA

S prvo plačo po šest knjig

Sto dvaindvajset različnih izdaj Prešernovih poezij ima Marjan Vrabec, ljubitelj lepe slovenske besede, oboževalec Prešerna in odlični poznavalec pesnika, ki mu tudi sam brez pomišljanja reče največji slovenski pesnik.

18

VREME

Danes bo pretežno jasno. Jutri in v četrtek se bo nadaljevalo precej jasno vreme z nekaj jutranje megle po nižinah.

-8/10 °C

jutri: precej jasno

Odgovor Evropski komisiji

MATEJA RANT

Ljubljana – Člani odbora vlade za gospodarstvo so pretekli teden sprejeli odgovor na uradni opomin Evropske komisije zaradi neizpolnitve obveznosti o presoji vplivov na okolje. Opomin se je nanašal tudi na projekt južne razbremenilne ceste na Bledu. Kot so med drugim pojasnili v odgovoru, je prostorsko načrtovanje zastavljeno fazno, v vsaki fazi posebej pa ima javnost možnost sodelovati s podajanjem pripomb ob javni razgrnitvi gradiva. Tako po mnenju vlade zagotavljajo zgodnje

sodelovanje javnosti, ki ima možnost sodelovati že v postopku priprave prostorskih načrtov, podati pripombe na razgrnjeno gradivo, prejeti opredelitev pristojnega organa do teh pripomb in vložiti zahtevo za sodno varstvo. V odgovoru Evropski komisiji so še pojasnili, da naj bi še letos sprejeli spremembe prostorske in gradbene zakonodaje, veljati pa naj bi začele z januarjem prihodnje leto. Novi zakon o urejanju prostora naj bi postal krovnji zakon za prostorsko načrtovanje, zemljiško politiko in prostorske ukrepe tako na občinski kot državni ravni.

Maša za bolnike

JOŽE KOŠNJEK

Brezje – Čeprav je v Sloveniji tradicionalno romanje bolnikov, invalidov in ostarelih na Brezje vsako leto na tretjo junijsko soboto, letos bo ta 17. junija, katoliška Cerkev obeleži tudi mednarodni dan bolnikov. Ta je bil v soboto, 11. februarja, na praznik Lurške matere božje. Tega dne leta 1858 se je lurškemu dekletu Bernardki Soubirous v skalni votlini ob reki prikazala Marija. Bernardka, ki je umrla leta 1879, je bila leta 1933 povzdignjena v svetnico, leta 1993 pa je takratni papež Janez Pavel II. izbral

11. februar za dan bolnikov. V soboto je bila v brezjanski baziliki svečana maša, ki jo je vodil ljubljanski pomožni škof dr. France Šuštar. V pridigi je govoril o trpljenju bolnih in o hvaležnosti, ki smo jo dolžni ljudem, ki pomagajo bolnikom.

Na Brezjah bosta marca dve večji slovesnosti. V soboto, 4. marca, bo tradicionalno romanje alkoholikov in vseh, ki trpijo zaradi alkohola in drugih odvisnosti, v soboto, 25. marca, pa bo romanje in blagoslov nosečih mater in vseh, ki želijo otroke. Tradicionalno srečanje gasilcev pa bo na prvo majsko soboto.

Ukrepajmo danes za prijaznejši jutri

Kranj – V okviru izdelave Celostne prometne strategije Mestne občine Kranj bo ta četrtek, 16. februarja, ob 17. uri potekala tretja javna razprava z naslovom Vizija našega prostora – ukrepajmo danes za prijaznejši jutri. V sklopu projekta so organizirali že dve javni razpravi in izvedli prve javnomnenjske raziskave. V proces izdelave strategije želijo vključiti čim večje število prebivalcev, da bi zagotovili upoštevanje stališč vseh skupin deležnikov. Na tretji javni razpravi bodo posebno pozornost posvetili oblikovanju vizije razvoja prometa v Mestni občini Kranj. Razprava bo pomembna za oblikovanje predlogov, prioritete in vizije. Javna razprava bo potekala v prostorih Mestne občine Kranj, sejna soba 15. Prijave na razpravo potekajo po elektronski pošti (tjasa@b22.si) in telefonu (041 370 762). Viziji razvoja prometa v Mestni občini Kranj bo posvečena tudi razstava, ki si jo boste marca 2017 lahko ogledali v avli Mestne občine Kranj.

KOTIČEK ZA NAROČNIKE

Nagrajenka

V nagradni igri, ki je bila objavljena 3. februarja 2017, prejme en paket medicinskih gob InLife Mirica Hudolin iz Selc. **Nagrajenki čestitamo!**

Darilo
izžrebanemu naročniku časopisa
Gorenjski Glas
Knjigo prejme **CECILIA ŠTIRN iz Vodice.**

Lokacija nadvse pomembna

Ob letošnjem evropskem dnevu številke za klic v sili 112 so poudarili predvsem pomen, ki ga ima za učinkovito posredovanje reševalnih enot čim hitrejša določitev natančne lokacije kličočega.

SIMON ŠUBIC

Kranj – »Slovenija je bila druga država v Evropi, ko smo leta 1997 uvedli klic na številko 112, bili smo prva država, ki je uvedla eCall sistem avtomatskega klica iz poškodovanega vozila. Sodelujemo tudi v projektih, da to številko še nadgradimo. Verjamem, da bomo tudi v prihodnosti uspešno vodili razvoj na tem področju,« je poudarila ministrica za obrambo Andreja Katič, ko se je v petek ob evropskem dnevu številke za klic v sili 112 (11. februar) seznanila z delovanjem Regijskega centra za obveščanje v Kranju. Ob zavedanju, da v regijskih centrih primanjkuje operaterjev, je napovedala, da je med letošnjimi prioriteta ministristva tudi, kako zapolniti nezasedena sistematizirana mesta. Spomnila je tudi na svojo obljubo ob kandidaturi za ministrico, da bodo ohranili vseh trinajst regijskih centrov v državi, saj meni, da je zelo pomembno, kako ljudje, ki delujejo v sistemu, poznajo lokalni teren. Prav sporočanje čim bolj natančne lokacije kličočega oz. nesreče ob klicu v sili je bila tudi nosilna tema letošnjega evropskega dneva številke 112.

Lokacijo že pomaga določiti tehnologija

»Vsaka sekunda, ki jo v regijskem centru porabijo za določitev natančne lokacije kličočega na 112, je lahko odločilna, ali človek preživi ali ne. Zato si želimo krepiti zavedanje občanov, da bi, še preden se jim kaj zgodi, razmišljali, kje se nahajajo in kako lokacijo sporočiti nekemu po telefonu. Samo

V kranjskem regijskem centru za obveščanje, ki ga je v petek obiskala obrambna ministrica Andreja Katič, imajo trenutno dva operaterja premalo. / Foto: Gorazd Kavčič

ob sporočitvi natančne lokacije bodo na primer gasilci lahko zapeljali na najbližji uvoz, ko se nesreča zgodi na avtocesti. Enako pomembno je, da v gorah poznamo poimenovanja poti in izhodiščnih točk, ki jih uporabljamo,« je poudaril Jernej Hudohmet, direktor Urada za operativno na Upravi RS za zaščito in reševanje. Pri določanju lokacije si sicer operaterji v zadnjih letih že lahko pomagajo tudi s sodobno tehnologijo, je dodal. »Če so še pred dobrim desetletjem v regijskem centru domnevali, da je klic verjetno prišel iz njihove regije, pa nam danes tehnika že toliko pomaga, da z večjo verjetnostjo vidimo, s katerega območja je prišel klic v sili,« je pojasnil.

Boštjan Tavčar, vodja Centra za obveščanje RS, je razložil, da so v regijskih centrih za obveščanje lani prejeli skupno 481.230 klicev, od tega je kranjski prejel skoraj

43 tisoč klicev. Prejeli so tudi 572 besedilnih klicev na pomoč v obliki SMS-sporočil. Največkrat so klicatelji, v več kot 107 tisoč primerih, potrebovali nujno medicinsko pomoč. Na 90 odstotkov klicev se se operaterji odzvali v manj kot šestih, sedmih sekundah, na večino klicev pa v treh sekundah.

Iskanje novih tehničnih rešitev

V regijskih centrih lahko za zdaj na podlagi podatkov baznih postaj izračunajo, s katerega območja je prišel klic z mobilom. Od leta 2014 naprej centri uporabljajo tudi slovensko aplikacijo SmartLocator, ki je prejela tudi evropsko nagrado. Ta po že opravljenem klicu na 112 na podlagi povratnega SMS-sporočila omogoča natančno določitev makrolokacije pametnega telefona, s katerim je bil klic v sili

opravljen. Še naprednejši je sistem AML, ki makrolokacijo določi že med klicem, a deluje le pri telefonih z vgrajeno funkcijo AML. »Rezerve pri določitvi makrolokacije klicatelja še obstajajo, do njih je lahko priti z novimi tehničnimi rešitvami,« je poudaril Tavčar. Slovenija tako že sodeluje v dveh novih evropskih projektih s tega področja. Prvi je projekt I_HeERO, ki ima za cilj dokončno uvedbo sistema eKlic (eCall) na območju celotne Evropske unije in razširitev sistema na uporabo na motornih kolesih in v vozilih za prevoz nevarnih snovi. Drugi je projekt Nexes, katerega namen je razvoj aplikacije, ki bi omogočila ne samo določitev čim bolj natančne lokacije, ampak tudi pridobitev čim več drugih podatkov o klicatelju, na primer o njegovem zdravstvenem stanju, številko lečečega zdravnika ipd.

Srečanje župana z duhovniki

JANEZ KUCHAR

Adergas – V petek, 10. februarja, je Franc Čebulj, župan občine Cerklje, na tradicionalnem sprejemu na Domačiji Vodnik v Adergasu gostil duhovnike župnij Velesovo, Cerklje in Šenturška Gora, ki delujejo na območju občine Cerklje. Srečanja so se udeležili župniki Slavko Kalan (župnija Velesovo), Jernej Marenk (župnija Cerklje), Edi Strouhal (župnija Tunjice in soupravitelj župnije Šenturška Gora) ter kaplan

v župniji Cerklje Blaž Dobravec. Župan in župniki so si izmenjali mnenja ter predstavili predloge za sodelovanje in načrte za prihodnje. Občina bo letos za kulturno-zgodovinske in sakralne objekte namenila 38.000 evrov. Župan Franc Čebulj se je zahvalil duhovnikom za njihovo pastoralno poslanstvo in dobro sodelovanje, županu pa se je za sprejem zahvalil velesovski župnik Slavko Kalan in ob tem zaželel dobro sodelovanje z občino tudi v prihodnje.

Župan Franc Čebulj se je srečal z duhovniki. / Foto: Janez Kuhar

Kdo je kriv za »prazne« vode?

Med ribiči in predstavniki Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije se krešejo mnenja o vplivu kormoranov na stanje rib v naših vodah. Težavo bodo reševali z dolgoročnim programom, ki je pred sprejetjem.

ALEŠ SENOŽETNIK

Kranj – »Za slabo stanje rib v slovenskih rekah niso krivi kormorani – odgovornost za to bodo morali prevzeti predvsem upravljavci,« pravijo na Društvu za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS), a ribiči takemu stališču ostro nasprotujejo. »Kormoran je dokazljivo plenilska vrsta, ki ni več številčno ogrožena in ki povzroča – ne samo v naši državi, temveč tudi širše – resno in nepopravljivo škodo,« odgovarjajo na Ribiški zvezi Slovenije.

Populacije rib v slovenskih vodah so se v obdobju med leti 1986 in 2007 drastično zmanjšale. Kot je moč razbrati iz predloga programa za zmanjševanje vpliva kormorana na ribje vrste, ki je do konca februarja v javni obravnavi, je v tem obdobju populacija lipana upadla za 90 odstotkov, 75 odstotkov manj je v naših rekah in jezerih tudi potočnih postrvi.

»Vode so prazne,« pravi predsednik Ribiške družine Medvode Jožef Simerl, ki tako kot drugi ribiči glavni problem vidi v kormoranu, »nad Savo opazamo jate, ki štejejo od 80 do 240 kormoranov. Nekateri se spuščajo proti Zbiljskemu jezeru, druge pot nadaljujejo višje na Gorenjsko.«

V zadnjih desetletjih vse več kormoranov

Kormorani so raci podobne ribojede ptice, ki imajo svoja gnezdišča v severnem delu Evrope, ob obalah Baltika. V zadnjih nekaj desetletjih se je populacija zelo razmnožila, zato pa se pozimi zaradi pomrznjenih rek in jezer selijo na jug. Pri nas so se začeli pojavljati pred tremi ali štirimi desetletji. Prihajajo v zimskem času, ko jih je moč opaziti na vseh vodnih površinah po državi.

Ribiči so zaskrbljeni nad vse manjšimi populacijami rib v naših vodah, ornitologi pa pravijo, da za to niso krivi (zgolj) kormorani. / Foto: Gorazd Kavčič

Po besedah Dušana Bravničarja s sektorja za lovstvo in ribištvo na ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je dokazano, da kormoran ima vpliv na populacije ribolovnih vrst pri nas, ni pa bilo ugotovljeno, da bi zaradi te ptice kakšna vrsta izumrla. Kormoran po evropski direktivi sicer ne sodi med lovno divjad, na podlagi uredbe pa se lahko dovolijo določeni posegi v populacijo. Pred vstopom v Evropsko unijo se je pri nas tako odredil odstrel od tristo do petsto osebkov, v zadnjih letih pa je številka precej manjša.

Težavo bodo reševali z dolgoročnim programom

S programom, ki je pred sprejetjem, se na področju celotne države ureja odstrel največ 134 osebkov. Na področju Gorenjske je v zgornjem toku Save s pritoki možen odstrel desetih osebkov, na področju Kamniške Bistrice ter Save od Medvod do Šentjakoba 12, na področju Sore s pritoki pa pet osebkov.

Skupaj je torej na območju širše Gorenjske predviden odstrel 27 osebkov.

Ni pa nujno, da do odstrela sploh pride. Odkar smo v Evropski uniji, se je v skoraj 13 letih realiziralo devet odločb za odstrel. Ribiči v Bohinju denimo opazajo večje jate kormoranov, a odstrel na večjem delu območja ni dovoljen. »Glede na to, da je precejšen del našega ribolovnega območja v Triglavskem narodnem parku, nam tudi ta ukrep ne koristi, saj je na tem varovanem območju vsako plašenje ali streljanje živali prepovedano,« pravi Miro Stare, predsednik Ribiške družine Bohinj, ki dodaja, da tudi na območju, kjer je bil v preteklosti odstrel že dovoljen, na odločbe ministrstva čakajo včasih vse do konca zime. »Zadnja leta se DOPPS pritoži na vsako odločbo, ki jo izda ARSO, s čimer se odločanje prenese na drugo stopnjo, torej neposredno na ministrstvo. S tem se postopek lahko podaljša, tako da izdana odločba ni več aktualna,« pojasnjuje Bravničar.

Na DOPPS-u menijo, da je najbolj uničujoč dejavnik ogrožanja rib v Sloveniji preseljevanje iz enega porečja v drugega in naseljevanje tujerodnih vrst, ki ga izvajajo upravljavci voda. A kot pravi Bravničar, ribiči v zadnjih letih tega ne počnejo več. »Edini dve vrsti, ki se vlagata v času ribolovne sezone in v količini, ki se tudi ulovi, sta krap in šarenka,« pojasnjuje Bravničar.

Trenja med ribiči in DOPPS-om naj bi končal ali vsaj omilil že omenjeni program, ki predstavlja nekakšen kompromis med vpletenimi stranmi in bo urejal vpliv kormorana na ribje vrste do leta 2027. »Gre za usklajen dokument med pristojnimi, ki smo pristojni za ribolov, ribolovne vrste in ribolovni turizem, ter ministrstvom za okolje, ki je pristojno za zavarovane vrste, tako rib kot ptic. Strokovne podlage so pripravili strokovnjaki z Zavoda za ribištvo in je usklajen z biologi, strokovnjaki za varstvo narave,« pojasnjuje Dušan Bravničar.

Obnova v Načrtu razvojnih programov

SUZANA P. KOVAČIČ

Ljubljana, Kranj – Na vladini seji odbora za državno ureditev in javne zadeve prejšnji teden so sprejeli sklep, da se v Načrt razvojnih programov (NRP) za obdobje 2017–2020 uvrsti tudi obnova porodnega bloka v Bolnišnici

za ginekologijo in porodništvo (BGP) Kranj. Predmet investicije je izvedba gradbenih, obrtniških in inštalacijskih del ter nakup (izdelava, dobava in montaža) opreme. Porodni blok je star petdeset let, temeljni namen investicije pa je zagotoviti potrebne, zahtevam sodobnega

časa in dejavnosti primerne prostorske pogoje in opremo za varno in učinkovito izvajanje porodniške dejavnosti in nego porodnic ter novorojencev v BGP Kranj. Ocenjena vrednost investicije znaša 629.764 evrov, od tega bo ministrstvo za zdravje za kritje stroškov izvedbenih

del prispevalo 599.996 evrov, BGP Kranj iz lastnih sredstev še 29.768 evrov. Če bo javno naročilo izpeljano brez zapletov, direktorica BGP Kranj Andreja Cerkvenik Škafar pričakuje, da bi obnovo lahko začeli v poznih spomladanskih ali poletnih mesecih.

K

KOMENTAR
JASNA PALADIN

Obnoviti ali prodati

O bčina Kamnik se v zadnjem obdobju sooča z neprijetnimi nepremičninskimi skrbmi in težavami.

Že skoraj dve leti se vleče obnova nekdanj priljubljenega gostišča na Starem gradu, ki je po predčasni prekinitvi dolgotrajne najemne pogodbe v vnovično občinsko last prešlo v zelo slabem stanju. Pred nekaj dnevi je požar uničil gostilno Pod žičnico, ki je v lasti občinske družbe Velika planina. Najverjetneje bo objekt, ki je izhodiščna točka za obisk Velike planine z nihalko, treba postaviti povsem na novo. Na pravi projekt in denar že vrsto let čaka stražni stolp na Malem gradu, ki se lahko pohvali z odlično lokacijo, a še kar propada in sameva. Sameva tudi Malograjski dvor, edini hotel v občini, ki sicer ni v občinski lasti, a stanje mestu, ki stavi na razvoj turizma, res ne more biti v ponos. Kot da ne bi bilo nepremičnin, ki zahtevajo denar za vzdrževanje, obnovo in vsebine že zdaj (več kot) dovolj, je občina v dar sprejela še uršulinski samostan v Mekinjah, ki bi zgolj sam zase lahko porabil polovico občinskega proračuna.

Največ negotovanja svetnikov pa je nedavno sprožila namera občinske uprave, da osrednjo mestno kavarno Veronika, ki je v občinski lasti, obnovijo za predvidoma kar dvesto tisoč evrov. Kavarna

je obnove potrebna, saj so jo zaradi nepredvidenih težav z napeljavo in sanitarijami tik pred novim letom celo zaprli, a v oči bode dejstvo, da je bila kavarna (kot kaže bolj slabo) prenovljena pred zgolj nekaj leti. Nekateri svetniki so zato občinsko upravo pozvali, naj razmisli, ali vse te nepremičnine res potrebujemo, ali ne bi bilo nemara bolje (torej ceneje) od obnove poiskati najemnike ali stavbe morda celo prodati. Župan odgovarja, da prodaja ne pride v poštev, saj se je občina pri tovrstnih poslih, ko je nekaj strateških stavb (denimo hotel Šimnovec na Veliki planini, hotel Malograjski dvor, objekt stare knjižnice) prešlo iz javne v zasebno last, že močno opekla. Tudi z dolgoročnimi najemniki so izkušnje slabe, pravijo na občini.

In če želijo še naprej urediti vizijo oživljanja mestnega središča in razvoja turizma, je že prav, da občina vpliv na ključne občinske nepremičnine obdrži kot lastnica. Že tako se jim nekateri načrti z nepremičninami utegnejo kmalu spremeniti, ko bi – kot se obeta – lahko ostali brez nekaterih pomembnih stavb (občinska zgradba, Mali grad, pokopališče Žale), če bodo člani Meščanske korporacije Kamnik po zaključku denacionalizacije nepremičnine vrnjene dobili v naravi.

Gorenjski Glas

ODGOVORNA UREDNICA

Marija Volčjak

NAMESTNIKA ODGOVORNE UREDNICE

Cveto Zaplotnik, Danica Zavrl Žlebir

UREDNIŠTVO
NOVINARJI - UREDNIKI:

Marjana Ahačič, Maja Bertoncelj, Alenka Brun, Igor Kavčič, Suzana P. Kovačič, Jasna Paladin, Urša Petermel, Mateja Rant, Aleš Senožetnik, Vilma Stanovnik, Ana Šubic, Simon Šubic, Ana Volčjak, Cveto Zaplotnik, Danica Zavrl Žlebir, stalni sodelavci:

Jože Košnjek, Milena Miklavčič, Miha Naglič

OBLIKOVNA ZASNOVA

Jernej Stritar, IlovarStritar, d. o. o.

TEHNIČNI UREDNIK

Grega Flajnik

FOTOGRAFIJA

Tina Dokl, Gorazd Kavčič

OGLASNO TRŽENJE

Marjan Potočnik, Mateja Žvižaj

GORENJSKI GLAS (ISSN 0352-6666) je registrirana blagovna in storitvena znamka pod št. 9771961 pri Uradu RS za intelektualno lastnino. Ustanovitelj in izdajatelj: Gorenjski glas, d. o. o., Kranj / Direktorica: Marija Volčjak / Naslov: Bleiweisova cesta 4, 4000 Kranj / Tel.: 04/201 42 00, faks: 04/201 42 13, e-pošta: info@g-glas.si; mali oglasi in osmrtnice: tel.: 04/201 42 47 / Delovni čas: ponedeljek, torek, četrtek in petek od 7. do 15. ure, sreda od 7. do 16. ure, sobote, nedelje in prazniki zaprti. / Gorenjski glas je poltednik, izhaja ob torkih in petkih, v nakladi 19.000 izvodov / Redne priloge: TV okno, Letopis, Slovenske počitnice in dvajset lokalnih prilog / Tisk: Delo, d. d., Tiskarsko središče / Naročnina: tel.: 04/201 42 41 / Cena izvoda: 1,85 EUR, redni plačniki (fizične osebe) imajo 10 % popusta, polletni 20 % popusta, letni 25 % popusta; v cene je vračunan DDV po stopnji 9,5 %; naročnina se upošteva od tekočih številke časopisa do pisnega preklica, ki velja od začetka naslednjega obračunskega obdobja / Oglasne storitve: po ceniku; oglasno trženje: tel.: 04/201 42 48.

Kanalizacija bo, razsvetljave ne

Na relaciji Križe–Sebenje in na delu Snakovške ceste se gradi kanalizacija, k inštalacijam bodo pristopili tudi telekomunikacijski ponudniki.

SUZANA P. KOVAČIČ

Križe – Direktor občinske uprave Občine Tržič Drago Zadnikar je povedal, da se na delu trase zaključujejo dela »v polju«, predvidoma 20. februarja pa naj bi izvajalec, Gorenjska gradbena družba (GGD), začel z gradnjo v naselju (v cesti). Pogodbo z GGD je občina sklenila lansko jesen, vrednost pogodbe skupaj z DDV-jem znaša 75.589,09 evra in zajema gradnjo fekalne kanalizacije in deloma obnovo ceste na relaciji Križe–Sebenje in na delu Snakovške ceste.

V trasi ceste je h gradnji že pristopil Elektro, pristopili bodo tudi T2, Telemach in Telekom. »GGD je dal ponudbo tudi za javno razsvetljavo v vrednosti 6.531,49 evra, vendar javne razsvetljave lastniki objektov nočejo. Skladno s predlogom naj bi ohranili obstoječi mešani kanal, ki se ga bo, če se bo na podlagi meritev Komunalne Tržič izkazal kot primeren, uporabilo za meteorolog, kar pomeni, da bo že

omenjena vrednost investicije nižja v tem delu. Lastniki objektov zahtevajo tudi ureditev odprtega grabna, ponudbo čiščenja v vrednosti 4.323,68 evra je dal GGD, podžupan Dušan Bodlaj bo na predlog župana Boruta Sajovica pridobil še druge ponudbe. GGD pa bo pripravil še ponudbo za zacevitev grabna v dolžini sto metrov vse do zadnjega objekta, ocenjujemo, da bi bil strošek okoli dvajset tisoč evrov,« je povzel Zadnikar in dodal, da se zdaj ukvarja oz. pripravlja tudi služnosti za vodovod, ki bi se hkrati z ostalimi vodi izvedel v trasi ceste v delu, ki pa ni v občinski lasti: »Obstoječi sekundarni vodovod je primeren za obnovo, hkrati bi po tej trasi potegnili primarnega za naprej. Investicija je ocenjena na 36.500 evrov; Komunalna Tržič bo dala ponudbo za montažna dela, GGD za gradbena dela.«

Nekaj dodatnih sto evrov bo stal še posnetek vseh jaškov, kar je po Zadnikarjevih besedah nujno zaradi višin in križanj vseh vodov.

0 gradnji in obnovi cest

Državni sekretar Jure Leben se je z županoma Jesenic in Kranjske Gore pogovarjal o projektih gradnje in obnove cest na zgornjem Gorenjskem, ki jih država načrtuje še letos.

URŠA PETERNEL

Jesenice, Kranjska Gora – Državni sekretar ministrstva za infrastrukturo Jure Leben je v petek popoldne obiskal Jesenice in Kranjsko Goro in z županoma obeh občin govoril o aktualnih infrastrukturnih projektih.

Z županom Jesenic Tomažem Tomom Mencingerjem se je Leben pogovarjal o načrtovani gradnji povezovalnega pločnika od bolnišnice do Hrušice, ki bo potekal ob regionalni cesti. Leben je povedal, da so na Direkciji RS za infrastrukturo prejeli dve ponudbi za izdelavo geološko-geomehanskih raziskav, naročilo za raziskave in poročilo o pogojih gradnje pa sta v fazi pregleda in ocene ponudb. Glede izgradnje krožišča na Hrušici je državni sekretar pojasnil, da poteka pregled recenzije projekta. »Če bodo pripombe, se bo projektna dokumentacija dopolnila, nato pa bo pripravljena za razpis za izbor izvajalca,« je dejal Leben. Govorili so tudi

Državni sekretar Jure Leben (na sliki desno) se je na Jesenicah pogovarjal z županom Tomažem Tomom Mencingerjem in podžupanom Miho Reboljem.

o obnovi odseka magistralne ceste med Splošno bolnišnico Jesenice in Zdravstvenim domom Jesenice, za katero je že podpisan sofinančni sporazum med občino ter investitorjem. Državni sekretar je dejal, da naj bi Direkcija RS za infrastrukturo še ta mesec objavila javni razpis, in če ne bo zapletov, bi lahko z gradbenimi deli začeli že spomladi.

Zatem je državni sekretar pot nadaljeval v Kranjsko Goro, kjer ga je sprejel župan Janez Hrovat. Državni sekretar je predstavil načrte v zvezi z vzdrževanjem državnih cest v občini za leto 2017. Letos je predvideno investicijsko vzdrževanje za odsek Mojstrana–Vrata, kjer bodo uredili protiprašno zaščito, dela se bodo izvajala predvidoma junija.

Načrtovana je tudi sanacija dveh odsekov vozišča na cesti med Kranjsko Goro in Mojstrano oziroma Dovjim, v naselju Belca pa je predvidena izgradnja pločnika. Razpis za izbor izvajalca del naj bi bil objavljen junija. Letos in naslednje leto načrtujejo tudi več infrastrukturnih projektov, med drugim gradnjo krožišča v Ratečah, za katerega je že izdelana projektna dokumentacija, poteka preverjanje zemljišč, potrebnih za gradnjo, sledil bo razpis za gradnjo, projekt pa bi bil lahko zaključen še letos. Letos načrtujejo tudi izdelavo projektnih dokumentacij za rekonstrukcijo ceste v Vrata. »Investicijski projekt predvideva rekonstrukcijo regionalne ceste, ureditev parkirišč, kolesarske ceste, ureditev javnega prometa, vse v sklopu umirjanja oziroma omejevanja prometa v Alpah,« je povedal Leben. Gre za skupni projekt Triglavskega narodnega parka, Občine Kranjska Gora in Direkcije RS za infrastrukturo.

Knjižnica od petka na novi lokaciji

Šenčur – Ta teden je knjižnica v Šenčurju zaprta zaradi selitve. Iz dosedanjih prostorov v stavbi AMD Šenčur v središču se namreč seli na novo lokacijo, v poslovno stavbo na Delavski cesti 24. V petek, 17. februarja, jo bodo ob 17. uri tam slovesno odprli, ob tem pa bosta nastopila kvartet violončelistov Cellostrike in otroška dramska skupina KUD Valentin Kokalj Visoko.

Žičničarji za zdaj zadovoljni s sezono

Na smučišču v Kranjski Gori so do konca januarja zabeležili že 61 obratovalnih dni in več kot 90 tisoč smučarjev, kar je 15 odstotkov več kot v enakem obdobju lani. Izdelava umetnega snega veliko breme.

MARJANA AHAČIČ

Kranjska Gora – Čeprav je letošnja zima skopa s snegom, so kranjskogorski žičničarji zadovoljni s sezono, ki so jo z zagonom žičniških naprav začeli 2. decembra lani, ko sta bila Slovenija in dobršen del Evrope še skoraj popolnoma brez snega. Izdelovali so umetni sneg in bili tako eno od redkih smučišč na manj kot tisoč metrih nadmorske višine, kjer je bilo v tistem času smučanje sploh mogoče.

»Po dolgih desetih letih smo imeli za božično-novoletne praznike, v času hrvaških počitnic in celoten januar prekrasno sončno vreme s sicer nizkimi temperaturami, pa vendar idealne razmere za smuko, nekaj dodatnih obiskovalcev smo lahko gostili tudi na ponovno uveden praznik, drugi januar,« je povedala Klavdija Gomboc. Obisk se je tako v primerjavi z enakim lanskim obdobjem povečal za 15 odstotkov, kar pomeni, da je Kranjsko Goro do konca januarja obiskalo nekaj več

kot devetdeset tisoč smučarjev. Prva tretjina februarja kaže podobno sliko kot lani, s tem, pravi Gomboceva, da je bilo lani na praznični dan 8. februarja izjemno slabo vreme in zato bistveno manj smučarjev kot letos, ko so številni dela prost dan izkoristili prav za sprostitev na snegu.

»Trudimo se, da vsak konec tedna pripravimo pester program animacije za najmlajše in pester program dogodkov in tekmovanj na smučiščih. Z nižjo ceno

smučarskih vozovnic pa privablamo smučarje tudi na svoji manjši družinski smučišči, in sicer na Veliko dolino v Podkorenu in vlečnico Slatna v Planici. Uvedba brezplačnega smučarskega avtobusa in otroškega koticčka v hotelu Alpina pa je lep prispevek destinacije oziroma Turizma Kranjska Gora k obogatitvi družinske smučarske destinacije Kranjska Gora.«

Še pred začetkom sezone so žičničarji veliko pozornosti in sredstev vložili

v preglede starejših žičniških naprav ter nakupu snežnih topov za hitrejše in kvalitetnejše zasneževanje. Investirali so tudi v nakup novega teptalnega stroja, ki omogoča boljše in kvalitetnejšo pripravo smučarskih terenov.

Novost letošnje sezone je izgradnja dodatnega dela smučišča poleg sedežnice Podkoren na Poligonu, ki omogoča nemotene treninge tekmovalcem, vsem turističnim smučarjem pa varno in neovirano smuko na tem delu smučišča. Precejšnje finančno breme pa žičničarjem predstavlja izdelava umetnega snega. »Žičničarji smo ponovno dokazali, da celotna Zgornjesavska dolina v času zimske sezone 'živi' od umetnega snega, zato bo treba v čim krajšem času na nivoju države in občine sprejeti ustrezne ukrepe in s sofinanciranjem umetnega zasneževanja podpreti ta del turizma tudi s strani ostalega turističnega gospodarstva in lokalne skupnosti,« še poudarja Klavdija Gomboc.

V Kranjski Gori je smuka mogoča izključno na umetnem snegu. K sreči so letos vremenske razmere za izdelovanje snega dobre. / Foto: Gorazd Kavčič

VZGOJNOVARSTVENI ZAVOD RADOVLJICA – VRTEC RADOVLJICA

Kopališka cesta 10, 4240 RADOVLJICA
Tel.: 04/ 53 25 720, fax: 04/ 53 25 730
E-pošta: uprava@vrtec-radovljica.si
E-naslov: www.vrtec-radovljica.si

VZGOJNOVARSTVENI ZAVOD RADOVLJICA – VRTEC RADOVLJICA VABI

K VPISU OTROK

V VRTCE RADOVLJIŠKE OBČINE ZA ŠOLSKO LETO 2017/2018.

Vpis bo potekal od ponedeljka, 20. 2. 2017, do petka, 24. 2. 2017, v prostorih uprave na Kopališki cesti 10 v Radovljici (drugo nadstropje), in sicer:

- v ponedeljek, torek in petek od 8.00 do 14.00,
- v sredo in četrtek pa od 8.00 do 17.00.

Za novo šolsko leto, to je s 1. 9. 2017, so razpisani naslednji programi:

- DNEVNI PROGRAM za otroke do 3 let, ki traja od 6 do 9 ur;
- DNEVNI PROGRAM za otroke od 3 let dalje, ki traja od 6 do 9 ur.

Starši si bodo prostore vrtca lahko ogledali v tednu vpisa, od 9.00 do 10.00. Starše vljudno prosimo, da med ogledom ne motijo vzgojnega dela v vrtcu. Hvala.

Dodatne informacije so na voljo na spletni strani vrtca:

www.vrtec-radovljica.si,

na tel.št.: 04/53-25-729 (med 12.00 – 14.30)

ali na e-pošti: svetovalna.vpis@vrtec-radovljica.si.

S traktorjem okoli sveta

Štirje Poljaki so se kmalu po novem letu z več kot petdeset let starim traktorjem odpeljali na pot okoli sveta. V Sloveniji so zaradi bolezni v ekipi in okvare traktorja ostali dlje, kot so načrtovali.

ANA ŠUBIC

Kranj – V nekaterih slovenskih medijih ste morda v zadnjih dveh tednih že zasledili zgodbo o Poljaki, ki so se namenili obkrožiti svet z več kot 50 let starim traktorjem poljske znamke Ursus. Zakonca Marcin Obalek in Monika Filipiuk Obalek ter Piotr Sliwinski in Ula Kisiel Panko so se na ne navadno turo s traktorjem brez kabine, ki za seboj vleče majhno prikolico, z juga Poljske odpravili v začetku leta in se v hudem mrazu, ko se je živo srebro na termometru spustilo tudi pod –20 stopinj Celzija, prek Slovaške in Madžarske 17. januarja pripeljali v Slovenijo. Tukajšnji postanek pred nadaljevanjem poti prek Italije v Afriko bo nekoliko daljši od načrtovanega, saj je Marcin vmes zbolel za pljučnico in zato potrebuje daljši počitek, za nameček se jim je pokvaril še traktor. »A traktor, četudi je star, bomo popravili brez večjih težav. Potrebujemo le nov rezervni del, ki smo ga že dobili v Agromehaniki. Več časa mi bo vzelo okrevanje, saj se zaradi mraza še

kakšna dva tedna ne smem voziti s traktorjem. Če je zelo mrzlo, se moramo namreč z njim voziti tudi ponoči, sicer lahko zmrzne nafta,« je razložil Marcin Obalek, ko smo ga prejšnji teden srečali v Kranju. Z njim je bila tudi žena, ki je na Traktoriadi, kakor so poimenovali traktorsko potovanje okoli sveta, zadolžena za fotografiranje. Bila sta brez traktorja, saj ta na popravilo čaka pri članih društva ljubiteljev starodobnih vozil na Igu.

Starodobni traktor deležen veliko pozornosti

Poljski popotniki so v Sloveniji daljši postanek izkoristili tudi za obisk dolgotrajnih prijateljev. »Prvi traktorski izlet sem opravil že leta 2002, ko smo z njim prevozili Južno Ameriko. Prve vezi s Slovenijo pa sem stkal še pred tem, ko sem med potovanjem po Iranu srečal dva nora Slovence iz Črnoglja, s katerima sem preživel nepozabne trenutke med potovanjem po Iranu, Pakistanu in Indiji. Od tedaj sem bil v Sloveniji že večkrat, med drugim znam

celo nekaj slovenskih pesmi, kot sta En hribček bom kupil in Martinov lulček,« je razložil gostobesedni Marcin.

S traktorjem, čeprav zmore le okoli 25 kilometrov na uro, je prijetno potovati, saj po eni strani zanj nobena pot ni prezahtevna, po drugi strani pa poljske popotnike tudi zaradi starodobnika domačini povsod lepo sprejmejo. »Če potuješ s traktorjem, imaš precej več možnosti za spoznavanje ljudi in vidiš veliko več zanimivosti, kot če se pelješ z avtom. Ker je za nameček še precej star, traktor pritegne mnogo pozornosti, ljudje se nam, če drugega ne, nasmehnejo. Zgodi pa se, da nam kdo tudi plača gorivo, ko se ustavimo na bencinskem servisu,« je pojasnil Marcin.

Iz Blejskega jezera rešil moškega

»Z ženo sva nad Slovenijo zelo navdušena, saj je tako majhna pa tako veliko stvari ponuja. Le uro, dve vožnji iz Ljubljane, pa si že v Alpah ali na morju. Kot starša dveh otrok, starih štiri in šest let, lahko tudi zatrdiva, da je vaša

Poljaki naj bi s traktorjem svet obkrožili v približno treh letih, saj si bodo med posameznimi etapami vzeli po nekaj mesecev odmora.

dežela zelo prijazna do otrok oziroma družin in jim ponuja veliko zanimivega. V zapisih o našem potovanju, ki jih objavljajo poljski mediji, zato skušava svojim rojakom sporočiti, naj ne spregledajo Slovenije, ko potujejo v Italijo ali na morje na Hrvaško,« je povedal Marcin, ki je s slovenskimi prijatelji med drugim obiskal tudi Bled, kjer je konec januarja iz zaledenega Blejskega jezera reševal moškega, pod katerim se je udrl led in je padel v ledeno mrzlo vodo. Iz nje ga je potegnil s pasom. »Na Bledu sem se prav čudil, koliko ljudi je hodilo po zaledenem jezeru, čeprav je bil led

debel le okoli pet centimetrov, kar je premalo. Za varno hojo mora biti debel vsaj še enkrat toliko,« je pojasnil.

Prevozili bodo vsaj trideset tisoč kilometrov

Marcin in Monika sta se kmalu po našem pogovoru vrnila na Poljsko, konec februarja pa bodo poljski popotniki znova prišli v Slovenijo, da bodo nadaljevali potovanje s traktorjem okoli sveta. V prvi etapi namepravajo prek Italije priti do Tunizije, kjer bodo traktor parkirali in se vrnil domov. Traktoriado bodo po Afriki nadaljevali naslednjo jesen.

Končni cilj bo Etiopija, od koder bodo z ladjo odpluli v Avstralijo in kasneje še v Južno Ameriko, pot nadaljevali še v Severno Ameriko, krog pa bodo seveda sklenili spet v Evropi. Ker si bodo med posameznimi etapami vzeli po nekaj mesecev odmora, naj bi svet obkrožili v približno treh letih, v tem času pa s starodobnim traktorjem prevozili vsaj 30 tisoč kilometrov, je napovedal Marcin. »Ker imava otroka, ne moreva biti odsotna vse leto, da bi pot opravila v enem zamahu. Kdaj bo konec poti, je odvisno tudi od tega, kaj se nam bo na potovanju dogajalo.«

Denar za kmetijstvo

Mestna občina Kranj bo letos za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva, gozdarstva in podeželja namenila iz proračuna 153.400 evrov.

CVETO ZAPLOTNIK

Kranj – Občina bo večino denarja, 101.400 evrov, namenila za posodabljanje kmetijskih gospodarstev in za urejanje kmetijskih zemljišč, pri tem pa bodo ekološke kmetije na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost upravičene do pomoči v višini do 70 odstotkov upravičenih stroškov, ostale kmetije na teh območjih do 60 odstotkov, ekološke kmetije na nižinskih območjih do 50 odstotkov in preostale kmetije do 30 odstotkov upravičenih stroškov. Kmetijska gospodarstva, ki imajo v lasti gozd, se bodo lahko potegovala za finančne podpore pri naložbah v stroje, tehnično opremo in zaščitna sredstva za varno delo v gozdu v skupnem znesku 23.600 evrov, tudi pri teh podporah bodo višje pomoči deležne kmetije na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko

dejavnost. Občina bo poleg tega namenila še 6000 evrov za ohranjanje kulturne in naravne dediščine na kmetijskih gospodarstvih, enak znesek tudi za naložbe v dopolnilne dejavnosti ter za naložbe v nekmetijske dejavnosti na kmetijah, 4400 evrov za pomoč dijakom pri izobraževanju v poklicnih in srednješolskih programih s področja kmetijstva in gozdarstva, 11.000 evrov za delovanje društev s področja kmetijstva, gozdarstva in razvoja podeželja in 1000 evrov za zaokrožitve (komasacijo) kmetijskih in gozdnih zemljišč. Razpis za dodelitev pomoči je bil objavljen 3. februarja. Za nekatere ukrepe, to je za naložbe v osnovno pridelavo in v dopolnilne dejavnosti, za ohranjanje kulturne dediščine ter za investicije za delo v gozdu, je vloge treba oddati do 14. aprila, za preostale ukrepe pa do 12. septembra.

Na Veliki planini je te dni prvič v tej zimi mogoče tudi smučati.

Smučanje tudi na Veliki planini

Kamniška Bistrica – Ker na Veliki planini ni zadosti vode, upravljavci tamkajšnjega smučišča na umetno zasneževanje ne morejo računati, zato je letošnja zima do nedavnega zadostovala zgolj za hojo po snegu. Zadnja pošiljka snega je razveselila ljubitelje Velike planine, saj jim je v petek, 10. februarja, prvič v tej zimi uspelo urediti smučišče. Smučišče so odprli v petek dopoldne, popoldne pa tudi prog za nočno sankanje. Na Veliki planini obratujejo novo postavljena vlečnica Jurček, namenjena otrokom ter smučarjem začetnikom, vlečnica Zeleni rob, ki je bila letos deležna temeljite obnove, ter dvosedežnica Šimnovec. Uredili so 3,5 km smučarskih prog, od katerih večina sodi med srednje zahtevne. Poleg smučanja in sankanja omogočajo tudi krpjanje. Cene dnevnih otroških vozovnic se gibljejo od 12 do 15 evrov, družinska vozovnica (dva odrasla in do štiri otroci do 16. leta) pa stane 40 evrov.

NOVO NA GORENJSKEM

Jeklenko Plindom vam pripeljemo na dom!

Dostava jeklenk na dom
Brezplačna številka:
080 1228

Gospodinjski vžigalnik Plindom za prvih 250 naročnikov dostave jeklenke na dom!*

* Akcijska ponudba velja od 26. januarja 2017 in velja za prvih 250 naročnikov dostave jeklenke na dom, na dostavne naslove področja 04 (Gorenjska) - do razdelitve zaloga.

ISTRABENZ PLINI
www.istrabenzplini.si

Gorniški filmi tudi na Gorenjskem

V ponedeljek, 20. februarja, se začne 11. Festival gorniškega filma, ki bo letos prvič gostoval tudi v Slovenskem planinskem muzeju v Mojstrani, kjer bo na ogled več projekcij filmov, tudi nagrajenih.

JASNA PALADIN

Domžale, Mojstrana – Že 11. Festival gorniškega filma, ki ga organizira Društvo za gorsko kulturo iz Domžal s Silvom Karom na čelu, se bo odvil med 20. in 26. februarjem na petih lokacijah, in sicer v Cankarjevem domu v Ljubljani, kjer bo tudi uvodni festivalski večer z ogledom težko pričakovane celovečernice Šerpa – Spor na Everestu, v Mestnem kinu Domžale, mestnem kinu Metropol v Celju, Kulturnem domu Nova Gorica in Slovenskem planinskem muzeju v Mojstrani.

Na ogled bo kar 44 filmov o alpinizmu, plezanju, gorski naravi, kulturi in avanturi, med njimi bo tudi več že nagrajenih na tovrstnih festivalih v tujini, šest izjemnih zgodb bodo z obiskovalci festivala podelili tudi predavatelji, med njimi nekdanja prva dama slovenskega

športnega plezanja Martina Čufar Potard, balvanski plezalec Jernej Kruder in avstrijski vrhunski alpinist in filmski ustvarjalec Robert Schauer (vsi v Ljubljani) ter Kamničan Janez Volkar, ki bo v petek, 24. februarja, v Mojstrani spregovoril o poljsko-jugoslovanski alpinistični odpravi na afganistanski sedemtisočak Nošak pred štiridesetimi leti.

Filme bo na festivalu, ki je tudi član Mednarodne zveze gorniškega filma (IAMF), ocenjevala tričlanska mednarodna žirija: urednica, scenaristka in televizijska ustvarjalka Aleša Valič, plezalka, publicistka in predavateljica Martina Čufar Potard ter raziskovalec gorske kulture Marco Ribetti iz torinskega gorniškega muzeja, nagrajene filme pa si bo mogoče ogledati na vseh lokacijah, tudi v Domžalah (25. in 26. februarja) in Mojstrani (26. februarja).

Uspešna terenska krvodajalska akcija

Milena Zupin je Vinku Pfajfarju izročila priznanje za 90-krat darovano kri. / Foto: Primož Piculin

DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Preddvor – Območno združenje Rdečega križa Kranj je prejšnji teden uspešno končalo tretjo letošnjo terensko krvodajalsko akcijo, prvič so jo organizirali v Preddvoru, pri tem pa so sodelovale krajevne organizacije Rdečega križa Bela - Bašelj, Preddvor in Kokra. Krvodajalske akcije se je v Domu starejših občanov Preddvor v Potočah udeležilo 120 krvodajalcev, obiskala sta jih tudi župana občin Preddvor in Jezerko Miran Zadnikar in Jurij Rebolj. Naslednja terenska krvodajalska akcija bo 30. marca v Cerkljah.

Krvodajalsko akcijo v Preddvoru so izkoristili tudi

za ogled spominske sobe Josipine Turnograjske v gradu Turn, skupino krvodajalcev so odpeljali na izlet v Zassavje, kjer so si ogledali premogovniški muzej, krenili po Valvasorjevi poti in se ustavili v gostilni, kjer kuha najmlajši kuhar v Sloveniji Lojze Čop. Enemu najzvestejših krvodajalcev v občini Preddvor Vinku Pfajfarju pa so ob tej priložnosti izročili priznanje za devetdesetkrat darovano kri. Kot je povedala predsednica Rdečega križa v Preddvoru Milena Zupin, se od krvodajalstva še ni poslovil kljub letom, ob katerih krvodajalci več ne darujejo krvi. Zupinova je tudi vesela, da so letos pridobili nekaj novih mladih krvodajalcev.

Pomembno raznoliko znanje

Prihodnji dijaki in študenti so minuli petek in soboto obiskovali informativne dneve, da bi zbrali čim več informacij o srednješolskih in študijskih programih, na katerih nameravajo nadaljevati šolanje.

MATEJA RANT,
URŠA PETERNEL

Kranj – Informativni dnevi so priložnost, da učenci in dijaki pridobijo informacije, ki jih zanimajo glede prihodnjega šolanja, si ogledajo prostore in se seznanijo s šolskim okoljem ter spoznajo vodstvo in druge delavce šole. Marsikomu to olajša končno odločitev, sploh če ga zanima več različnih programov. Za bodoče dijake je na voljo 23.440 vpisnih mest, za študente pa skoraj 19 tisoč mest.

Glavno besedo prepustili sedanjim dijakom

Na šolah in fakultetah so se zato v petek in soboto še posebno potrudili, da bi se predstavili v kar najboljši luči. Tako je bilo tudi v Šolskem centru Kranj, kjer so glavno besedo večinoma prepustili kar sedanjim dijakom. Ti so med drugim z devetošolci in njihovimi starši delili svoje izkušnje na šoli in jim predstavili, kaj vse v šoli delajo in kaj se v letih šolanja naučijo. Na stojnicah v avli šole so tudi praktično pokazali, kaj naj bi dijaki po štirih letih šolanja znali, je pojasnil predavatelj Primož Kurent. Mit o tem, da se na tehniške šole vpisujejo zgolj fantje, je poskušala razbiti dijakinja prvega letnika programa računalnikar Nika Vrbančič: »Za to šolo sem se odločila, ker me to zanima. Tudi dekleta zanima tehnika,« se je posmejala in dodala, naj dekleta premagajo strah in se kar pogumno vpišejo tudi v njihovo šolo. Dijaki strokovne gimnazije pa so učence seznanili tudi s »prijetnejšimi« stvarmi, ki spremljajo

Učencem in njihovim staršem so v Šolskem centru Kranj tudi praktično pokazali, s čim vse se ukvarjajo na šoli. / Foto: Gorazd Kavčič

šolanje. Kot so dejali, radi pohvalijo malico, navdušeni so tudi nad šolsko čitalnico, kot prednost so navedli še brezplačni dostop do svetovnega spleta po vsej šoli. Posebej so predstavili program mednarodno priznanje za mlade Mepi in dijaško skupnost. Dijaka Edi Oblak in Tim Šlegel pa sta pri stojnici ob vhodu z navdušenjem pripovedovala o mednarodnih izmenjavah, ki sta se jih udeležila tudi sama.

Ravnateljica srednje tehniške šole Saša Kocijančič je ocenila, da je v petek dopoldne informativni dan obiskalo okrog dvesto učencev in njihovih staršev. »Vpis na naši šoli se je v zadnjih letih ustalil, manj zanimanja je le za električarje, čeprav se ta panoga spet krepi, a očitno še ni prišlo v zavest otrok in staršev.« Ob tem je poudarila, da je za programa električar in mehatronik operater mogoče pridobiti tudi

študentsko. Po njihovih anketah imajo sicer največji vpliv na izbiro programa prijatelji, takoj za tem pa sledijo mame. Kot prednost njihove šole je navedla majhno število splošnih predmetov, zaradi česar se uspeh dijakom v primerjavi z osnovno šolo dvigne za kakšno oceno, saj se lahko izkažejo pri strokovnih predmetih, ki jih veselijo.

Posebna pozornost športnemu oddelku

Na Gimnaziji Jesenice so devetošolcem šolo najprej predstavili ravnateljica Lidija Dornig in profesorji, zatem pa so nekaj tega, kar se dogaja na šoli, prikazali dijaki: gimnazijski pevski zbor, plesalka, akrobatska skupina Leteči medvedki ... Ravnateljica je poudarila, da so ena manjših, a kvalitetnih gimnazij, na kateri se vsi poznajo med seboj in tako tudi lažje pomagajo

drug drugemu. Vsa štiri leta pripravljajo dijake, da so uspešni na maturi in da lahko izberejo študij v Sloveniji ali tujini. »Smo majhna in varna šola, pri nas ni varnostnikov, temveč le dežurni dijaki,« je poudarila Dornigova. Posebno pozornost so namenili predstavitvi športnega oddelka, saj jeseniško gimnazijo obiskuje vrsta odličnih mladih športnikov, ki uspešno združujejo šport in šolo. »Ni mi žal, da sem se vpisal na Gimnazijo Jesenice! Treba pa je delati, morali se boste učiti, druge možnosti ni. Če se boste, ne bo težav,« je devetošolcem položil na srce vsestranski dijak Andraž Maier, odličen matematik, fizik in astronom, udeleženec matematične olimpijade v Hongkongu, obenem pa tudi član akrobatske skupine Leteči medvedki. In da naj razmišljajo s svojo glavo ter naj sami sprejmejo odločitev, na katero srednjo šolo se bodo vpisali, jim je še svetloval ...

Po znanje z veliko žlico

Na Fakulteti za organizacijske vede Kranj pa so ta dan gostili dijake, ki se odločajo za študij. V uvodu jih je nagovoril dekan Iztok Podbregar, ki se je pohvalil, da ima njihova fakulteta že skoraj šestdesetletno tradicijo. »Odlučate se za zadnje tretjino življenjskega obdobja, ko človek z veliko žlico zajema znanje. Pomembno je, da zajemate čim bolj raznoliko znanje,« je svetloval prihodnjim študentom. Kot je pojasnil, je namreč življenje vse bolj dinamično. »Od vas zahteva hitre odločitve, da boste kakovostno opravljali svoje delo.«

Telovadnica Gimnazije Jesenice je bila polna devetošolcev in njihovih staršev. Šolo so jim razkazali dijaki tretjih letnikov, med njimi Tevž Koselj, dijak športnega oddelka.

Končno razgrnjen prostorski načrt

Po dolгих letih je javno razgrnjen dopolnjeni osnutek Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Medvode. Na sprejetje tako občani kot občina težko čakajo. Prihodnji teden bo javna obravnava.

MAJA BERTONCELI

Medvode – Osnutek dopolnjenega osnutka Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Medvode (v nadaljevanju OPN) in okoljsko poročilo z dodatkom je vsem dostopno na spletni strani občine in v sejni sobi Občine Medvode. Javna razgrnitev bo potekala še do vključno 8. marca, 22. februarja bo

ob 18. uri tudi javna obravnava, dan prej bodo osnutek obravnavali občinski svetniki. V tem času lahko vsi zainteresirani podajo pisne pripombe in predloge.

Gre za izjemno pomemben dokument za Občino Medvode, na katerega čakajo že dolgo. Zadnje večje spremembe prostorskih aktov v medvoški občini segajo v leti 2006 in istega leta

so na občini začeli pripravo strategije prostorskega razvoja in prostorskega reda občine. Od takrat pa do konca oktobra 2013 so dobili 725 pobud občanov in drugih zainteresiranih, več kot tri četrtine se jih je nanašalo na spremembo namenske rabe zemljišč za potrebe individualne gradnje stanovanjskih objektov. Veliko pobud ni bilo upoštevanih, saj je

Sprejetje občinskega prostorskega načrta je za Medvode pomembno tudi zaradi projekta zbirnega centra za ločeno zbiranje nenevarnih odpadkov, ki je načrtovan na območju gramozne jame na Jeprci. Z njegovo gradnjo bi radi začeli še letos. / Foto: Peter Košenina

bilo treba upoštevati nosilce urejanja prostora.

Na Občini Medvode si želijo, da bi bil občinski

prostorski načrt dokončno sprejet še pred letošnjim poletjem, tudi zato, da bi lahko začeli s projektom gradnje

zbirnega centra nenevarnih odpadkov, ki je predviden na območju sedanje gramozne jame na Jeprci.

Za vse ni kriva država

»Zadružniki lahko marsikaj zahtevamo od države, a še veliko moramo postoriti sami,« je na regijskem posvetu zadružnikov gorenjske in kamniško-zasavske regije dejal Peter Vrisk, predsednik Zadružne zveze Slovenije.

CVETO ZAPLOTNIK

Zgornje Pirniče – »Zadruge v Sloveniji pridelajo, odkupijo in naredijo več, kot lahko same prodajo v svojih kmetijskih in živilskih trgovinah, zato je nujno, da sodelujejo tudi z Mercatorjem in drugimi velikimi trgovci. A tudi zadruge bi lahko same prodale več, če si ne bi medsebojno konkurirale,« je na nedavnem srečanju zadružnikov dejal predsednik zadružne zveze Peter Vrisk in ob tem navedel primer, kako jim je lani eden od zadružnih ponudnikov z nižjo ceno »porušil« pogajanja z velikim trgovcem.

Čeprav je na trgu že veliko blagovnih znamk, si tudi v zadružni zvezi prizadevajo za uveljavitev svoje znamke. »V zadnjem času sicer veliko govorimo o slovenski hrani, tudi potrošniki vse

V gorenjski in kamniško-zasavski regiji je štirinajst zadrug, od tega jih je predlani deset poslovalo z dobičkom v skupnem znesku 254 tisoč evrov in štiri z izgubo v znesku 388 tisoč evrov. K izgubi je največ prispevala KGZ Sloga Kranj.

več povprašujejo po njej, a učinkovitega nadzora ni pa tudi kazni so tako nizke, da se kršiteljem splača kršiti zakone in druge predpise,« je dejal Vrisk in dodal: »V medijih je tudi možno prebrati oz. slišati, da bosta Semernarna in Deželna banka Slovenije propadli. To ni res in to se tudi ne bo zgodilo. Semernarna posluje pozitivno, banka je lani poslovala celo bolje od pričakovanj.

Za banko se zanimajo številni kupci, a verjetno bo ostala edina banka v večinski slovenski lasti.«

V razpravi je bilo slišati različne kritike in mnenja, med drugim takšna: s promocijo lokalno pridelane hrane je treba začeti v vrtcih in v osnovnih šolah; država dopušča, da se pozidavajo najboljše kmetijska zemljišča; posledice znižanja subvencij v hribovskih območjih se že kažejo v zaraščanju; Slovenija je pri vodenju kmetijske politike preveč odvisna od Bruslja; po stari kmetijski politiki je na Gorenjskem dobivalo podpore za kmetijsko-okoljske ukrepe 1200 kmetij, po novem jih le 300 – denar se je z Gorenjske preselil v Prekmurje; v škodo, ki jo pašnim živalim povzročajo zveri, bi morali vključiti tudi stroške za iskanje pogrešanih živali ...

Eno od omizij zadružnikov na regijskem posvetu zadružne zveze

Komunalna Kranj

Spremenjene cene storitev odvajanja in čiščenja odpadnih voda v občini Jezersko

Za uporabnike, ki so priključeni na javno kanalizacijsko omrežje na območju občine Jezersko, so s **1. januarjem 2017** začele veljati **nove cene storitev odvajanja in čiščenja odpadnih voda**.

Cene v občini Jezersko so že od 1. 2. 2015 oblikovane na način, ki ga določa državna Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uredba MEDO). Ker pa cene niso zagotavljale pokritja stroškov dejavnosti odvajanja in čiščenja odpadnih voda, je bila sprememba ter potrditev novih cen nujna. Nove cene so izračunane kot stroškovne cene in za obdobje enega leta vključujejo tudi poračun izgube zaradi prenizkih cen, ki je nastala v letu 2016. Občina Jezersko bo zagotovila (skladno z uredbo MEDO) subvencijo na ceno omrežnin v višini 60 %, kar pomeni 18,31 EUR (brez DDV) subvencije na položnico za gospodinjstvo. Skupen izdatek občine za subvencijo na leto znaša cca 43 tisoč EUR.

Vodarina, odvajanje in čiščenje predstavljajo storitve in so odvisne od porabe pitne vode

posameznega uporabnika. **Omrežnine voda, odvajanje in čiščenje** so stalne postavke na računu, ne glede na to, koliko vode uporabnik porabi. Zaračunajo se odvisno od velikosti vodomera. **Okoljska dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda** se obračuna vsem uporabnikom, cena je odvisna od tega, ali je uporabnik priključen/ni priključen na čistilno napravo.

Pregled cen odvajanja in čiščenja pred in po spremembi v občini Jezersko za uporabnike, ki so priključeni na javno kanalizacijo

		cene brez poračuna časovno neomejen	cena s poračunom sklep velja eno leto
omrežnina odvajanje	EUR/mesec za DN 20	10,15	13,53
omrežnina čiščenje	EUR/mesec za DN 20	12,59	16,98
odvajanje	m ³	0,40	0,42
čiščenje	m ³	0,60	0,87

Pregled izdatkov reprezentativnega gospodinjstva (poraba 16 m³ vode mesečno in vodomera premera DN 20) za storitve oskrbe s pitno vodo, odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode z javnih površin z upoštevanjem subvencije Občine Jezersko

	EM	količina	cena v EUR brez DDV	vrednost v EUR brez DDV	vrednost v EUR z DDV
vodarina	m ³	16	0,44	7,04	7,71
omrežnina voda	mesec	1	4,2	4,20	4,60
omrežnina odvajanje	mesec	1	5,41	5,41	5,92
omrežnina čiščenje	mesec	1	6,79	6,79	7,44
odvajanje	m ³	16	0,42	6,72	7,36
čiščenje	m ³	16	0,87	13,92	15,24
okoljska dajatev	m ³	16	0,0528	0,84	0,84
skupaj izdatki				44,92	49,11

Za uporabnike, ki odpadne vode odvajajo v greznice ali male komunalne čistilne naprave, se cene niso spremenile. Z veljavno državno uredbo o cenah so bile usklajene s 1. 2. 2015 in razdeljene na variabilni in fiksni del.

Novi cenik je objavljen na spletni strani www.komunalna-kranj.si, kjer boste našli tudi dodatna pojasnila in potrjene elaborate v rubriki **Ravnanje z odpadnimi vodami** ter v rubriki **Za uporabnike**, kjer je v objavi **Nova oblika računa** podrobno razložen celoten račun Komunalne Kranj.

KRATKE NOVICE

Škofja Loka in njeni gradovi

Škofja Loka – V Galeriji Ivana Groharja bo jutri, v sredo, 15. februarja, ob 19. uri odprtje razstave z naslovom Črte in dimenzije: Škofja Loka in njeni gradovi na skicah in računalniških tridimenzionalnih modelih Tomaža Križnarja. Z razstavo v Loškem muzeju želijo obiskovalcem približati Škofjo Loko in vse tri najstarejše loške gradove ter jih s tem spodbuditi k večjemu zavedanju o pomenu neprecenljive škofjeloške kulturne dediščine, njenemu ohranjanju in varovanju. Dela arhitekta Tomaža Križnarja nas bodo v prvem delu razstave skozi množico risb popeljala po srednjeveških trgih, ulicah, poteh in skritih kotičkih Škofje Loke, v drugem delu pa na tri najstarejše loške gradove, ki so v srednjem veku varovali mesto.

Obrazi mesta

Kranj – Jutri, v sredo, 15. februarja, ob 20. uri bo v Cafe galeriji Pungert odprtje razstave umetnika Bruta Carniollusa z naslovom Obrazi mesta. Je vizualni umetnik in fotograf, ki se ukvarja z digitalnim kolažem in digitalno grafiko, pri čemer njegova dela praviloma izhajajo iz fotografskega zapisa in se kot razstavni eksponat materializirajo v obliki originalnega digitalnega UV-tiska. Živi in dela v Radovljici in je novi član Likovnega društva Kranj. Avtorja in razstavo bo predstavila umetnostna zgodovinarica Melita Ažman.

Muzejski večer: Ljubezen v spalnici

Jesenice – Gornjesavski muzej ob razstavi Jesenice – mesto železarjev vabi danes, v torek, 14. februarja, ob 18. uri v Železarski muzej v Ruardovo graščino na Stari Savi na muzejski večer Ljubezen v spalnici, tanka meja med erotiko in pornografijo v likovni umetnosti. Predaval bo kustos Gornjesavskega muzeja Aljaž Pogačnik.

Razstava Irene Gayatri Horvat in Lojzeta Kalinška

Kranj – V Galeriji Bala, ki jo upravlja kranjska izpostava JSKD, bo v četrtek, 16. februarja, ob 18. uri odprtje razstave slikarjev Irene Gayatri Horvat in Lojzeta Kalinška. Umetniška dela bo predstavil dr. Milček Komelj, dogodek pa bosta popestrili izvedbi skladb, ki jih je Simon Skalar skomponiral na temo dveh razstavljenih slik: Zgubljena v gozdu Gayatri Horvatove in Dežele Kranjske Kalinška. Poleg avtorja skladbe ob klavirju bo zapela vokalistka Katja Skalar.

Razstava, koncert in pogovor

Šenčur – V Muzeju Občine Šenčur bo danes, v torek, 14. februarja, ob 19. uri na sporedu razstava, koncert in pogovor. V Šenčur so v goste povabili Ifigenijo Simonović, Manco Košir in Manco Izmajlovo in Benamina Izmajlova. Razstava del Ifigenije Simonović bo na ogled do 5. marca, in sicer ob torkih in petkih od 17. do 19. ure, ob nedeljah od 10. do 12. ure.

Čebelice Nevenke Gorjanc

Radovljica – V Čebelarskem muzeju bo jutri, v sredo, 15. februarja, ob 18. uri odprtje likovne razstave Čebelice Nevenke Gorjanc, umetnice, ki slika z usti. Razstavo je v sodelovanju z muzejem pripravila Založba UNSU.

Ko pes človeku reče »žvav«

V Stolpu Škrlovec smo si ogledali monodramo Judovski pes izraelskega avtorja Asherja Kravitz v režiji Yonatana Esterkina. Kako je judovski pes doživel in preživel holokavst – predvsem pa, kako ga je videl.

IGOR KAVČIČ

Kranj – Tokrat je bila na sporedu kranjska premiera, saj je Judovskega psa Miha Rodman, igravec Prešernovega gledališča, prvič odigral pred 14 dnevi v Mini teatru v Ljubljani, preteklo sredo pa tudi v angleški izvedbi. Predstava je nastala v koprodukciji obeh gledališč in so jo v Prešernovem gledališču naknadno uvrstili v letošnji repertoar. Ne brez razloga, saj po vsebini sledi sicer angažiranemu repertoarju, ki že poldrugo desetletje pogumno nastavlja ogledalo družbi. Judovskega psa je Asher Kravitz sicer napisal kot roman, nad katerim se je navdušil Yonatan Esterkin, ki je besedilo adaptiral za gledališče in tokrat poskrbel še za koncept predstave in scenografijo ter nastopil tudi v vlogi režiserja. Za prevod iz hebrejščine je poskrbela Katja Šmid, dramaturško vodstvo je bilo v rokah Anje Krušnik Cirmski.

Predstava govori o holokavstu, saj zajema obdobje razračunavanja nacizma v Nemčiji, kalvarijo Judov v drugi svetovni vojni, do ustanovitve judovske države Izrael. Nenavadnost igre je v tem, da o holokavstu pripoveduje pes Kir, ki se rodi v nemško-judovski družini Gottlieb sredi tridesetih let. Z nacizmom prihajajo zakoni o prepovedi posedovanja psov pri Judih, Kir je oddan nemškemu paru, kjer dobi drugo ime, vse dokler ne pobegne in postane potepuški pes. Od tam se znajde v bojnih enotah SS za odkrivanje Judov, kjer je seveda zelo »uspešen«, saj pozna njihov vonj, kasneje gre s svojim vojaškim gospodarjem v

Izjemni Miha Rodman v monodrami igra kar 26 različnih likov. / Foto: Miha Fras

koncentracijsko taborišče, kjer se znova sreča z Jošuo, fantom iz judovske družine, v kateri je živel. Po osvoboditvi iz taborišča skupaj z njim pristane med ruskimi partizani in nazadnje v novoustanovljeni državi Izrael. Predstava se začne pred Bogom, ki v nebesa psa noče pustiti, češ da so živali pač druge. A Jošua zahteva, da Kir ostane z njim, saj je njegov najboljši prijatelj. »Dobro,« odvrne Bog, »Kir, povej nam svojo življenjsko zgodbo.« Tako se predstava tudi začne.

Prvič v igralski karieri v monodrami igra Miha Rodman. Miha je pes, je oče, mama ali otrok v judovski družini, Miha je nemški homoseksualec, agent gestapa, pasji vodnik, vodja taborišča, Miha je ruski vojak, ukrajinsko dekle, italijanski carinik, Miha je tudi Bog. V predstavi naniza kar 26 različnih vlog, ki jih odlično interpretira, saj niti trenutek nimamo občutka, da je na odru sam. Spretno prehaja iz lika v lik – zdaj je zaskrbljen

oče v judovski družini, zdaj radoveden otrok, ki sprašuje, kaj se dogaja, ko nasilno vstopa v stanovanje, je nacistični grobijan, ki za malenkost potegne pištolo, je neodločen, moški istospolnih nagnjenj ali pa odrezava nad novo oblastjo navdušena Nemka. Vse skozi pa je pes, ki na svet kakopak gleda s svojimi, pasjimi očmi in tudi renči, ko je treba, ali pa se pusti crkljati, ko začuti priložnost za to. Vloga psa je tudi osrednja v besedilu, ki je, kljub temu da gre za zgodbo o enem najbolj grozljivih obdobij v človeški zgodovini, na trenutke duhovito in značilno judovsko humorno. Le kako naj sicer razumemo pasjo izjavo, ko opazuje grozote v taborišču, da tudi človeka imenuje za »žvav«. Kar ni lahko, saj moramo vedeti, da pes razmišlja po pasje in iz svoje optike ljudi deli na tri vrste – dobre, slabe in nezainteresirane. A je hkrati tudi naviven, ko za naciste išče skrite Jude, česar pa mu ne moremo zameriti, saj ne pozna politike

in odnosov v družbi, ki se nenehoma spreminjajo. Pozna le vonj judovske družine.

Miha Rodman je odličan, v vseh pogledih je kot igravec znal izkoristiti besedilo, ki je prav toliko, kot se nam zdi abstraktno, v svojem bistvu tudi zelo jasno. Monodrama Judovski pes je zgodba o prijateljstvu, pogumu in preživetju. Scena je enostavna, a prepričljiva, igravec brez težav lahko v različnih vlogah deluje v njej. Predstavi dodatno dimenzijo daje nekakšna »anketa« v obliki zvočnih intervencij, v kateri izvemo, da se tudi Slovenija med drug svetovno vojno ni izognila holokavstu. Očarani nad igro, potešeni v razumnem pogledu na povedano in zaskrbljeni nad dejstvom, da dogajanja v svetu v zadnjem času dokazujejo, da imamo ljudje zelo kratek spomin, saj se iz dogodkov komaj osemdeset let nazaj očitno nismo prav nič naučili, se ob koncu predstave vendarle vprašamo: je pes res pametnejši kot človek?

Abstraktno in grafično

V Galeriji dr. Ceneta Avgušтина v kranjski enoti Zavoda za varstvo kulturne dediščine je na ogled razstava del slikarjev Milene Kafol in Mihe Perčiča.

IGOR KAVČIČ

Kranj – V sklopu dogodkov ob Prešernovem smenju so v sredo v zavodski galeriji odprli razstavo del magistric slikarstva Milene Kafol in magistra likovnih umetnosti Mihe Perčiča, oba sta člana Likovnega društva Kranj. Umetnostna zgodovinarica razstavljenе slike Kafolove združuje pod naslovom Abstraktna metamorfoze. Njen likovni svet se odraža skozi proces razvoja raziskovanja

ter odkrivanja sebe in vloge osebnega izraza v svetu današnje umetnosti. »Pogled na bistvo je v njenih delih še vedno globoko zakoreninjen v zavestnem in nezavednem izražanju. Kaj nam želi sporočiti z abstrakcijo, v kateri vidi edini smisel svojega razvoja. Z raziskovanjem sledi pionirjev te veje si je začrtala svojo pot, ki vodi k absolutnemu,« dodaja Ažmanova, ki njen likovni opus deli na tri faze: zgodnja dela, za katera je značilen poudarek na

svetlih ploskvah, prehodna faza Minevanja, ki zajema skromnejšo barvno paletu, avtorica pa posega po duhovnem, odmaknjenem prostoru, in zadnja, tretja faza, ko nas slikarka vodi skozi ločene ali v triptih združene svete, kjer prehaja iz domišljijско reducirane in zabrisane barvne pokrajine do geometrijsko osmišljenega prostora.

Belina praznega papirja je prostor miru in pričakovanja, ki s svojo krhkostjo,

hladnostjo in izolacijo prebujajo inspiracijo slikarja Mihe Perčiča, je zapisala Melita Ažman. »Je prostor razsvetljenja in iskanja notranjega miru, saj mu ta dopušča, da se prepusti vznemirljivi želji po zapolnitvi te neskončnosti, ki se mu vedno znova prikazuje kot knjiga, polna sledi in odkritij. Zbirka grafične pripovedi je tista, iz katere se rojevajo nove oblike in odpirajo novi svetovi.«

Na razstavi predstavljene grafike so iz dveh ciklov Dvojnost in Živali pod triglavskim rajem. Cikla povezuje dvojnost, dva pogleda, dva vidika ali dve predstavi na osnovi dveh barv. Dela pa so nastala z uporabo grafičnih tehnik globokega tiska (suhe igle in akvatinte) ter

Na odprtju razstave: (z leve) Miha Perčič, Milena Kafol in vodja umetniškega sveta LDK slikar Klavdij Tutta / Foto: arhiv LDK

visokega tiska (lesoreza). »Zlahkotno igrivostjo se Miha Perčič podaja v svoj z grafično prepleten svet, poln inspiracije in pričakovanj, ki mu vedno znova daje navdih

iskati nove rešitve in ga odrešuje tiste praznine, belega neskončnega papirja, ki samo čaka na njegov naslednji korak,« še dodaja Ažmanova.

Novi junaki Pokala Loka

Udeležba na že dvainštiridesetem tekmovanju za Pokal Loka je bila rekordna, saj so na njem tekmovali smučarji in smučarke iz kar petintridesetih držav, na koncu pa je pokal za najboljšo ekipo osvojila Avstrija, našim mladim smučarskim upom pa je pripadlo odlično drugo mesto.

VILMA STANOVNIK

Škofja Loka, Kranjska Gora – Organizatorji iz Smučarskega kluba Alpetour so se glede na razmere na smučišču Stari vrh odločili, da 42. izvedbo Pokala Loka pripravijo v Kranjski Gori. To pa še zdaleč ni pomenilo, da mladih smučarjev niso pozdravili tudi v Škofji Loki. Na tradicionalni povorki skozi mesto so se predstavili v petek zvečer, ko so na prireditveni oder prišli v družbi Mestnega pihalnega orkestra in Rovtarjev. »Želim vam lepe tekme v fair playu, predvsem pa lepo druženje in lep spomin na Škofjo Loko,« je tekmovalce in njihove spremljevalce pozdravil škofjeloški župan Miha Ješe, nagovorila pa jih je tudi predsednica organizacijskega odbora Barbara Kuerner Čad.

»V Škofji Loki že več kot štiri desetletja otrokom iz celega sveta omogočate to tekmovalno na najvišji ravni, s čimer se Škofja Loka uvršča na zemljevid alpskega smučanja. Šport je še zlasti pomemben za mlade, saj jih vzgaja v pravih vrednotah ter

jim krepiti telo in duha. Zato sem še kako vesel takšnih dogodkov,« je poudaril predsednik slovenske vlade in častni pokrovitelj dr. Miro Cerar in spomnil na kopico odličnih smučarjev, ki so svoje prve medalje osvajali prav na Pokalu Loka. Ta sodi med najpomembnejše otroške tekme v alpskem smučanju na svetu. »Prepričan sem, da so tudi med letošnjimi mladimi tekmovalci takšni, ki jih bomo v prihodnje uvrstili na spisek smučarskih legend,« je še dodal predsednik Cerar.

Goste iz vseh koncev sveta, od Argentine do Kanade, Japonske in Avstralije, so v njihovih jezikih pozdravili loški šolarji, nato pa so si imeli priložnost ogledati tudi razstavo v Groharjevi galeriji na Mestnem trgu, na kateri so posebno pozornost posvetili domačim udeležencem olimpijskih iger.

Postati odlični smučarji in smučati tudi na olimpijskih igrah pa so tudi želje večine mladih, ki so nato v soboto in nedeljo tekmovali na smučišču v Kranjski Gori. Med njimi je bil v kategoriji mlajših dečkov tudi Žiga

Rebeka Oblak iz Gorenje vasi je osvojila medalji v veleslalomu in slalomu. / Foto: Gorazd Kavčič

Oreškovič Zupan iz Gozda - Martuljka, ki je osvojil svojo prvo veliko medaljo na mednarodnih tekmovanjih, saj je na sobotni veleslalomski tekmi osvojil tretje mesto. »Smučam že od malega, od tretjega leta. Smo smučarska družina, kar nekaj mojih sorodnikov je smučalo, nekaj jih je tekmovalo tudi na Pokalu Loka. Jaz sem tokrat nastopil prvič in osvojil medaljo, čeprav sem imel visoko štartno številko. Vendar je bila progga zelo dobro pripravljena,« je povedal član ASK Kranjska Gora Žiga Oreškovič Zupan, ki ima v smučanju še veliko načrtov. »Medalja mi dosti pomeni, saj si želim, da bi bil vedno boljši smučar in bi kdaj osvojil tudi medaljo na olimpijskih igrah,« je še povedal 13-letni Žiga.

Poleg njega sta na sobotni veleslalomski tekmi medalji dobili še dve naši mladi smučarki, saj je med starejšimi deklicami Neja Dvornik osvojila drugo mesto, Rebeka Oblak pa je bila tretja. Rebeka je bila nato odlična še v nedeljo, ko je

bronasto medaljo osvojila še v slalomu. »Že ko so me pri treh letih postavili na smuč, sem bila takoj navdušena in vztrajam še sedaj. Navadila sem se treningov in ne predstavljam si, da bi bilo drugače. Po alpski šoli sem začela trenirati pri SK Alpetour, lani pa sem šla v SK Ljubljana, kjer imam še boljše pogoje,« je povedala dijakinja prvega letnika športnega oddelka Gimnazije Franceta Prešerna v Kranju, doma iz Gorenje vasi v Poljanski dolini, ki je bila do sedaj najbolj ponosna na naziv najboljša tuje tekmovalke na Pokalu Pinoccio. »Na Pokalu Loka letos nastopam četrto leto in tretje mesto je do sedaj moj najboljši rezultat. Želim si, da bi kdaj tekmovala tudi v svetovnem pokalu,« je še povedala Rebeka.

Poleg dobitnikov medalj so se izkazali tudi nekateri drugi naši mladi tekmovalci in tekmovalke, ki so se uvrstili med najboljšo petnajsterico ter poskrbeli, da je ekipa Slovenije 1 v skupnem točkovanju osvojila drugo mesto za ekipo Avstrije.

Peter Prevc znova skočil na vrh

1. stran

»Res sem vesel, da se je razpletlo, kot se je. Po poizkusnem skoku sicer ni kazalo ravno najbolje, a smo hitro vedeli, kaj je treba spremeniti. Naredil sem dva dobra skoka, v prvem sem imel še malo sreče s pogoji, vse pa se je lepo sestavilo v celoto in res je bilo lepo spet slišati himno v mojo čast. Videti je, da ko potuješ toliko časa na Japonsko, se misli same umirijo, da potem lahko opraviš, kot je treba. Uspelo je. Bomo videli, kako se bo glava naprej igrala z mano,« so bile po zmagi besede Petra Prevc. Zelo je bil vesel tudi trener Goran Janus: »Tekma je bila težka, in kar se vetra tiče, zelo nepredvidljiva. Konkurenca je popolna. Za razliko od prejšnjih let so tukaj vsi najboljši. Če v taki konkurenci narediš dva odlična

skoka, je zmaga tu. Peter od novoletne turneje naprej lepo stopnjuje nastope.« V slovenski reprezentanci je bil Peter edini, ki je Japonsko zapustil nasmejan, saj drugim ni šlo po načrtih. »Sapporo zapuščam zelo vesel. Če pogledamo statistiko, je to prizorišče pri meni zdaj kar na prvem mestu. Letos sem dosegel iste rezultate kot lani,« je še dejal najstarejši od bratov Prevc, ki je v seštevku svetovnega pokala sedaj na enajstem mestu, medtem ko je Domen, ki je v Sapporu točke osvojil le za dvajseto mesto, četrty.

Karavana smučarskih skakalcev se je že preselila na v Južno Korejo, kjer jih jutri in v četrtek čakata tekmi svetovnega pokala na prizorišču naslednjih olimpijskih iger v Pjongčangu. Tekmovanje celinskega pokala pa bo ta konec tedna gostila Planica.

Na domači tekmi najboljša Klinčeva

Kranj – Smučarske skakalke so pretekli konec tedna skakale na Ljubnem ob Savinji. Na obeh tekmah je za najboljši slovenski uvrstitvi poskrbela Ema Klinec. Skakalka SSK Alpina Žiri je bila obakrat na petem mestu. Naslednja postaja svetovnega pokala bo Južna Koreja, kjer bosta jutri in v četrtek zadnji tekmi pred odhodom na svetovno prvenstvo v Lahtiju. Ekipa za največje tekmovalce v sezoni je znana: Ema Klinec, Maja Vtič, Špela Rogelj in Nika Križnar.

ŠPORT NA KRATKO

Hokej na ledu – Zaradi reprezentančnih nastopov so bila nekatera tekmovanja (EBEL, AHL, državno člansko prvenstvo) prekinjena. Naša pomlajena reprezentanca je odlično igrala na pripravljalnem turnirju na Poljskem, kjer so najprej s 4 : 1 (0 : 1, 2 : 0, 2 : 0) premagali Poljsko, nato s 6 : 2 (2 : 0, 1 : 1, 3 : 1) Italijo in v zadnji tekmi s 6 : 2 (2 : 0, 1 : 1, 3 : 1) še Ukrajino. S tremi zmagami je osvojila prvo mesto. To je bil zadnji test pred zborom reprezentance za nastop na svetovnem prvenstvu skupine A v Parizu.

Rokomet – Rokometaši so v 1. NLB Leasing ligi odigrali tekme 19. kroga. Urbanscape Loka je zabeležila novo pomembno zmago v gosteh. S 30 : 24 (19 : 11) so bili boljši od Krke. Na lestvici so še naprej na visokem tretjem mestu (25 točk), v vodstvu je Riko Ribnica (34 točk).

Košarka – Košarkarji so v državnem prvenstvu odigrali tekme 18. kroga. Vsi trije gorenjski predstavniki so izgubili: LTH Castings v gosteh z Zlatorgom iz Laškega (89 : 63), Šenčur GGD doma z ekipo Terme Olimia iz Podčetrčka (61 : 76), Helios Suns pa prav tako doma z ekipo Sixt Primorska (49 : 65). Domžalčani so na lestvici na šestem mestu, Šenčurjani so deveti, Škofjeločani pa enajsti. Danes se začenejo četrtfinalni dvoboji v Pokalu Spar. Helios Sunsi odhajajo v goste k Unionu Olimpiji. Povratna tekma bo že jutri v Domžalah z začetkom ob 18. uri. Za košarkaricami pa so tekme 16. kroga. Triglavanke so doma visoko premagale Ježico (89 : 34), kar je njihova štirinajsta zmaga v sezoni. Na lestvici so na drugem mestu z enakim številom točk kot vodilne Celjanke.

Odbojka – Odbojkarji so v državnem prvenstvu odigrali tekme 18. kroga. Calcit Volleyball je doma s 3 : 0 premagal SIP Šempeter, Triglav Kranj pa s 3 : 0 v gosteh izgubil z ACH Volleyem. Kamničani so na lestvici drugi, Kranjčani pa tretji. Odbojkarice so odigrale tekme 15. kroga. Zgornja Gorenjska je doma z 0 : 3 izgubila s Calcit Volleyballom, drugo ekipo na lestvici.

Tek na smučeh - Včeraj se je v Erzurumu v Turčiji začel Olimpijski festival evropske mladine in že takoj prvi dan se Slovenija lahko veseli zlate medalje. Zasluge za to ima 17-letna tekačica na smučeh, Anja Mandeljc. Članica ŠD Gorje je bila najhitrejša na 5 km v klasični tehniki.

Predsednik vlade dr. Miro Cerar je ob Pokalu Loka poudaril vlogo športa. / Foto: Gorazd Kavčič

Mlادinci do dvajset let že v končnici mednarodne lige EBYSL

Zaradi nastopov reprezentančnih selekcij so bila tekmovanja v prvenstvih Slovenije prekinjena. Člani Triglava so to izkoristili in odigrali zaostalo tekmo s hokejisti Rvene zvezde. Bili so boljši in zmagali z 2:1. Bolj aktivne pa so bile mlajše selekcije, posebej kategorija mladincev do 20 let, saj so v dveh dneh odigrali kar dve tekmi. Prvo so v soboto odigrali s hokejisti iz Madžarske in Vasas CB premagali s 3:2 (1:0, 1:0, 1:2) ter se uvrstili med osem najboljših ekip, ki bodo igrali v končnici. Med strelce so se vpisali Matevž Ban, Nace Vilfan in Jaša Jenko. V nedeljo

so odigrali še tekmo z mladimi hokejisti severne sosede Avstrije, hokejisti LLZ Stmk. Sud – Graz99ers. Ponovno so bili boljši in zmagali s 7:1 (5:0, 0:0, 2:1) in se uvrstili na skupno šesto mesto med osemnajstimi, ki vodi v igranje končnice mednarodne lige EBYSL. Tokrat je dvakrat nasprotnega vratarja premagal Nace Vilfan, po enkrat pa so ga premagali še Matic Stenkler, Žan Markič, Jaša Jenko, Matevž Ban in Patrik Rozman. Do konca rednega dela morajo Kranjčani odigrati še tri tekme proti ekipi KHL Medveščak. Končnica tekmovanja EBYSL se bo začela v četrtek, 2. marca.

HK Triglav, ekipa U20 / Foto: GM

PLANINSKI IZLET: ZJAT/VRH STENE (456 M)

Beneški obrambni stolp

Slikovit vzpon na izjemno razgledno točko. Kratka in sladka strmina, kjer se z rodovitne istrske zemlje povzpemo na Kraški rob, kjer se prelepi borovci trmasto borijo z neusmiljeno burjo.

JELENA JUSTIN

Ko se peljemo proti mejnemu prehodu Sočerga, tik pod Kraškim robom zagledamo beneški obrambni stolp, ki stoji nad vasico Podpeč. Naj njim je Zjat oz. Vrh Stene, eden od vrhov Kraškega roba, s katerega se odpre razgled na slovensko Istro, viadukt Kastelec in Kraški rob.

Primorsko avtocesto zapustimo na izvozu Črni Kal in nadaljujemo vožnjo po stari cesti proti morju. V večjem križišču zavijemo proti mejnemu prehodu Sočerga

oz. Buzetu. Kmalu zagledamo velik smerokaz Predloka, Loka, Bezovica, Podpeč, Zazid in Rakitovec, ki nas usmeri levo na ožjo in vzpenjajočo se cesto. Ko pripeljemo do vasi Podpeč, se širina ceste drastično zoži. Previdno! Vozimo med hišami vasi Podpeč in na koncu vasi parkiramo, kjer je tudi urejeno parkirišče.

Začetek našega kratkega vzpona na Zjat se začne ob informacijski tabli o beneškem obrambnem stolpu. Omenjeni stolp je skupaj z jamo Grad, ki je pod njim, predstavljal strateško

pomembno postojanko že v času ogrskih vpadov (1411), turških vpadov (1470–1511) in avstrijsko-beneških vojn v začetku 16. stoletja. Tržačani so stolp želeli zavzeti že leta 1513, a je pod beneško oblastjo ostal vse do njenega propada leta 1797. Okrogli stolp je zgrajen iz klesanega belega kamna, z vložki peščenca. Visok je približno 17 metrov in je bil prvotno krit s kamniti škrlami. Leta 1988 je bil stolp rekonstruiran v prvotno obliko.

Markacije nas usmerijo v gozd, kjer se začnemo strmo vzpenjati. Pot se v kratkih

okljukih strmo dviga, nato pa se malce položi in zavije v levo. Prečna pot je izjemno razgledna, a ker je ozka in nevarna za zdrs, je previdnost na mestu. Ko se prečene zaključijo, se steza obrne v desno. Stolp je nad nami, pred nami pa prečenje ob verižni ograji, saj se pot zapodi direktno navzgor. Ko dosežemo stolp, nas tabla opozori, naj se ne približujemo lesenemu objektu ob stolpu, saj so stopnice polomljene in objekt nestabilen. Gremo mimo stolpa, pot se še vedno strmo dviga proti levi strani. Ko dosežemo rob skalne

Beneški obrambni stolp nad Podpečjo /Foto Jelena Justin

stopnje, smo na prostrani planoti Kraškega roba. Nadaljujemo levo, skoraj po robu, v pomoč so nam markacije, do neizrazitega Vrh Stene oz. Zjata, kjer je čudovit razgled na Rižansko dolino, Koprski zaliv.

Dovolite mi še manjše opozorilo. Očitno je prepadna pečina v poletnih mesecih pašnik. Kmalu nad skalnim robom namreč dosežemo bodičasto ograjo, ki je komaj vidna. Previdno! Na

določenem mestu je ograja enojna in jo z lahkoto prestopimo.

Z Zjata lahko nadaljujemo še naprej po Kraškem robu proti Socerbu, a o tej poti kdaj drugič. Do avta se vrnemo po poti vzpona in še enkrat previdno pri prestopu žičnate ograje.

Nadmorska višina: 456 m
Višinska razlika: 150 m
Trajanje: 1 ura
Zahtevnost: ★★★★★

Razgled z vrha Zjata na obrambni stolp /Foto Jelena Justin

Pogled proti viaduktu Črni Kal, v ozadju pa Tržaški zaliv /Foto Jelena Justin

Diham, torej sem

NENA VEBER,
IMT® & NLP® TRENERKA IN
COACH, ALTHEA® CENTER
ZDRAVJA IN HARMONIJE

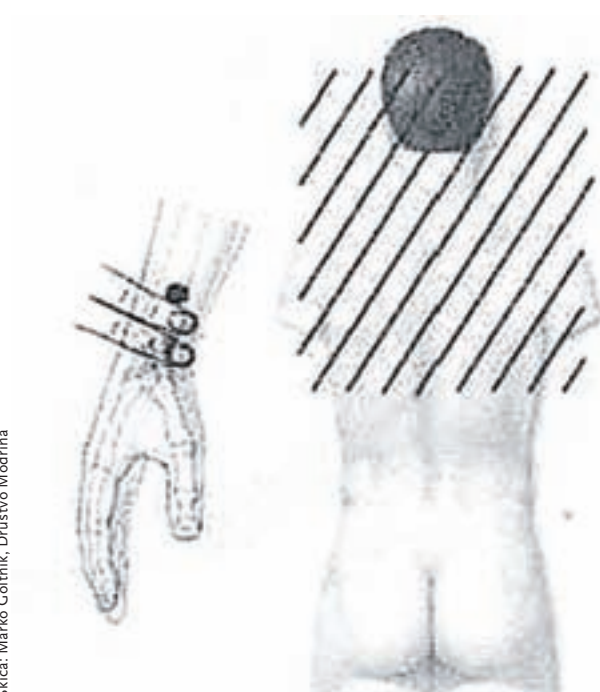
Danes pogledjmo, kako si lahko s stimulacijo akupresurne točke, ki je na meridiana pljuč, olajšamo bolečine v zgornjem delu hrbta in vratu.

Masiramo točko LU7, najdemo jo na obeh rokah dva prsta nad pregibom zapestja (glej skico). Točko masiramo 2–3 minute na vsaki roki, 3-krat ponovimo. Točko lahko stimuliramo večkrat na dan.

S stimulacijo AP-točke LU7 si pomagamo:

- pri bolečinah v predelu zatilja, vratu, predelu medlopatičama
- pri boleznih dihal (astma, bronhitis)
- pri težavah s kožo
- pri glavobolih v zatilju
- uravnavamo energijske pretoke zgornjega dela hrbta in vratu

Pljuča so povezana s kožo, stanje kože odseva stanje pljuč. Če so ta zdrava, vitalna in energija v ravnovesju, imamo lepo, sijočo, zdravo

Skica: Marko Golnik, Društvo Modrina

kožo. Ko so pljuča oslajbljena, ima koža več dela z izločanjem dodatnih strupov.

Energijo pljuč krepimo z:

- masažo (stimulacijo) akupresurnih točk
- dihalnimi vajami
- ustrezno prehrano
- gibanjem

- vajami za krepitev mišic, povezanih s pljuči (več o tem kdaj drugič)
 - vajami za krepitev pretokov v meridiana pljuč (glej opis in skico spodaj)
- Vaja:
- stopimo v razkorak, palce primemo za hrbtom

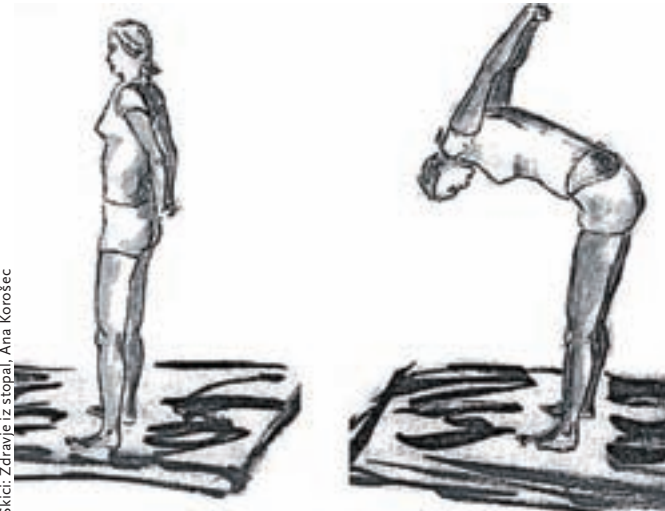
ZDRAVJE IN JAZ – PRIJATELJA (7)

- globoko vdihnemo, med izdihom glavo približujemo kolenom (počasi)
- v tem položaju se dobro raztegnemo
- dihamo globoko, sproščeno (2–3 vdihe in izdihe, postopoma lahko več, če nam ustreza)
- z dihom se vrnemo v začetni položaj
- počasi zapremo oči in nekaj časa ostanemo vzravnan, dihamo globoko

- z zaprtimi očmi "opazujemo" energijo, kako kroži skozi pljuča in po telesu

S to vajo krepimo energijo pljuč in debelega črevesja, ki sta energijsko povezana organa.

Hrana, ki je posebno primerna za dvig energije pljuč, je bogata z vitaminom C (citrusi, šipek, peteršilj, ribez), pikantna hrana (pomaga preprečevati zasluzenost pljuč) ter veliko naravne vode.

Skica: Zdravje iz stopal, Ana Korošec

Ženske niso smele nastopiti, zato se je oblekla v moškega

Nevenka Beba Omerzu je v smučarskem teku od svojega šestnajstega leta. Po koncu aktivne kariere se je za nekaj časa podala v trenerske vode, tekmovalj pa se sedaj udeležuje kot rekreativka. Leta 1980 je bila na Vasaloppetu na Švedskem. Ker ženske niso smele tekmovali, je bila oblečena v moškega.

MAJA BERTONCELJ

Medvode – Nevenko Bebo Omerzu še vedno pogosto srečamo na tekaških smučeh. »To je moja rekreacija v zimskih mesecih, spomladi in jeseni hodim na Šmarno goro, poleti pa plavam in se udeležujem različnih vadb. Sem kar aktivna,« pravi Medvoščanka.

S športom je povezana vse življenje. »Trenirala sem ritmično gimnastiko in košarko, v prvem letniku gimnazije, torej pri 15 letih, pa sem se odločila za tek na smučeh. Bi rekli pozno, a meni se ne zdi, tudi za danes ne. Pomembno je, da imajo mladi

široko bazo: gimnastika, atletika, tudi plavanje,« je prepričana. Tek na smučeh je trenirala od leta 1969 do leta 1982. »Ko se pogovarjamo s smučarskimi tekači, ugotovljamo, da nam je ta šport dal res veliko: potrpežljivost, vztrajnost, da se zavedaš, da so v življenju vzponi in padci, da za to ne gre obupati. Ostala so trajna prijateljstva,« pravi in doda nekaj besed o rezultatih, »štiri leta sem bila četrta v Jugoslaviji, tako da so mi v klubu rekli, da mi bodo postavili spomenik. Zelo v spominu mi je ostalo leto 1982, ko sem bila tudi že v vlogi trenerke. Zmagale smo v štafeti,

bila sem tretja na deset kilometrov, in to noseča. Še danes me je groza, če se spominim, kaj bi lahko bilo, ko vidim svojo hčer in se spominim na tisto tekmo. Trener je rekel, da me v vzponu še ni videl tako teči. Ni vedel, da sem noseča. Očitno sem tekla z dodatnimi, dvojnimi močmi. V obdobju, ko je nosečnicam pogosto slabo in bruhalo, sem na državnem prvenstvu stopila na stopničke.«

Nasmešek na obraz ji nariše tudi spomin na maraton Vasaloppet na Švedskem. Gre za sloviti maraton v teku na smučeh v dolžini 90 kilometrov. Prvi je bil leta 1922, leto kasneje ga je prvič premagala ženska, nato pa so na njem vrsto let lahko nastopali le moški. To pa za Nevenko Bebo Omerzu ni bila ovira: »Bilo je leta 1980. Nekdo ni mogel iti in sem šla jaz pod

njegovim imenom. Imela sem umetno brado in bila seveda tudi oblečena v moškega. Tisto leto sem tekla veliko maratonov. Na Vasaloppet sem se vrnila trideset let kasneje, leta 2010, takrat kot ženska. Morala pa bom iti še enkrat, saj zaradi težav s kolonom nisem bila zadovoljna s svojim nastopom.« Kot pravi, tekmuje sama s seboj, rezultatskih ciljev nima: »Treba je teči po pameti, da ne prideš v cilj preveč utrujen. Natekmovala sem se že. V prvi vrsti želim narediti nekaj zase in se družiti s 'starimi' tekači. Skupaj obujamo spomine.«

Udeležuje se tekem v okviru tekmovalja Vasaloppet. »Grem vsako leto. Letos smo prijavljeni za maraton v Estoniji na 63 kilometrov – tako kot že lani, a je potem odpadel in smo šli v St. Moritz,« je še povedala

Nevenka Beba Omerzu gre pozimi rada na tekaške smuči.

Omerzujeva, ki je bila po koncu kariere trenerka teka na smučeh, od ustanovitve pa tudi članica demonstratorke vrste za tek na smučeh in nordijsko hojo. Pet let je bila tudi predsednica Nordijskega športnega društva Medvode, kjer je še vedno aktivna in pomaga po svojih

močeh. Šport jo spremlja tudi poklicno, saj ga poučuje na Gimnaziji Šentvid.

»Kot vsi v teh letih si tudi jaz želim zdravja, ohraniti gibljivost, osnovno moč, da se lahko rekreiraš. Sicer pa za rekreacijo ni nikoli prepozno, le po pameti je treba začeti,« je še dejala za konec.

»Kot vsi v teh letih si tudi jaz želim zdravja, ohraniti gibljivost, osnovno moč, da se lahko rekreiraš. Sicer pa za rekreacijo ni nikoli prepozno, le po pameti je treba začeti.«

Prva etapna kolesarska dirka za rekreativce v Sloveniji

Potekala bo med 13. in 16. septembrom, kolesarji pa bodo premagovali kilometre od slovenskega morja do Alp. Celotna dirka Sealps Challenge bo dolga približno štiristo kilometrov s skupaj pet tisoč metri višinske razlike.

MIROSLAV CVJETIČANIN

Celotna dirka Sealps Challenge bo dolga približno štiristo kilometrov s skupaj pet tisoč metri višinske razlike. In če so omenjene Alpe, pomeni, da bo del trase potekal tudi po Gorenjski.

Dirka parov

Gre za dirko parov, ki je namenjena tako izkušenim kolesarjem kot tudi začetnikom. Z vožnjo v štirih etapah bo lahko vsak tekmovalc preizkusil meje svojega telesa in izkusil izziv tekmovalja na etapnih dirkah kot profesionalni

kolesar ali pa bo z umirjenim premagovanjem kilometrov užival v razgledu na štiri slikovite pokrajine. Vsak udeleženec bo dobil bogat »starter paket«, manjkal pa ne bo niti spremljevalni program v krajih, ki bodo gostili start in cilj posameznih etap. Z odlično organizacijo bodo organizatorji poskrbeli, da se bodo kolesarji lahko posvetili le vožnji s kolesom in uživali v dirki. S kolesarskim partnerjem boste izkusili dogodek, katerega organizacija je primerljiva s profesionalnimi kolesarskimi dirkami, na katerih so prisotni servisni avtomobili, reševalna vozila, redarji, fotografi in seveda masaža ter servis koles v cilju. Tako izkušeni kolesarji kakor tudi začetniki boste doživeli pravi izziv in hkrati uživali v vožnji po prelepi pokrajini Primorske, Krasi in dolini ene najlepših rek v Evropi, Soče. Od vas je odvisno, ali boste med izzivom svoje telo in sposobnosti

preizkusili do meje in dirkali kot pravi profesionalci ali pa boste z nekoliko bolj umirjenim tempom predvsem uživali v slikoviti naravi štirih slovenskih pokrajin.

Trasa

Prvi dan se boste ogreli na ekipnem kronometru, nato vas bo v drugem dnevu pot vodila od slovenske obale do Postojne, znane po čudoviti kraški jami, ki sodi med najlepše v Evropi. Tretji dan boste kolesarili po vinorodni pokrajini, hribovitih Goriških brdih, ter etapo zaključili v Novi Gorici. Pripravili se boste na zadnji dan, ko vas bo čakal zahteven izziv. Pot vas bo vodila po prelepi dolini reke Soče in čez prelaz Vršič. Cilj štiridnevnega izziva bo v osrčju slovenskih Alp, Kranjski Gori.

Ambasadorji Sealps Challenge so Luka Mezgec, Kristijan Koren, Primož Roglič in Borut Božič.

Cilj najzahtevnejše etape bo na Gorenjskem.

Tek dveh dežel prestavljen na marec

Rateče – V letošnjem koledarju Pokala SLOvenSKI maraton v teku na smučeh je bilo izvedeno le eno tekmovalje, in sicer Maraton Tamar, drugi so bili zaradi pomanjkanja snega odpovedani. Organizator množične smučarskotekaške prireditve Tek dveh dežel pa sporoča, da je zaradi šolskih počitnic izvedba maratona prestavljena na nedeljo, 12. marca. V koledarju je tako prvi naslednji na vrsti maraton Vojsko (26. februarja), sledita pa dva na Gorenjskem: Poključski maraton AS (4. marca) in Tek dveh dežel (12. marca).

Kranjska zimska tekaška liga pred zaključkom

Kranj – Tekmovalje v Kranjski zimski tekaški ligi se bliža koncu. V nedeljo je bil predzadnji tek, in sicer na Mohorja. V konkurenci šestdesetih tekačic in tekačev sta bila najhitrejša Timotej Bečan in Tina Klinar. Zadnji tek bo v nedeljo na Brdu, ko bodo znani tudi že skupni zmagovalci lige.

Turni smučarji na Javornik

Tržič – Društvo gorske reševalne službe Tržič, Turnosmučarski klub Olimpik in Športno društvo Lom bodo v nedeljo, 19. februarja, organizirali posamično tekmo za slovenski pokal v turnem smučanju na Javorniku, ki bo hkrati štela kot državno posamično prvenstvo. Za člane in veterane je predvidena dolga proga s 7,8 kilometra vzpona (1120 višinskih metrov) in 5,4 kilometra spusta (900 višinskih metrov), za ženske, mladince in rekreativce, slednji bodo tekmovali na srednji čas, pa kratka proga s 5,3 kilometra vzpona (840 v. m) in 4,4 kilometra spusta (630 v. m.).

Mesta za Puštalski polmaraton se polnijo

Škofja Loka – Tudi letos bo potekal Najlepši in najtežji polmaraton ali Puštalski polmaraton. To je drugačna rekreativna tekaška prireditve, kombinacija malega maratona in gorskega teka, ki poteka po najlepših poteh, v hribih nad Škofjo Loko. Proga je dolga 21 kilometrov in 98 metrov. Skupaj je 1300 metrov vzponov in prav toliko spustov. Na njem se boste lahko preizkusili 1. aprila. Start in cilj bosta na Svetem Andreju. Prijave so že odprte. Število udeležencev je omejeno na tristo. Trenutno je prijavljenih že 225 tekmovalcev.

Delovni konec tedna za gasilce

SIMON ŠUBIC

Kranj – Gorenjske gasilce je zadnji konec tedna zaposlovalo kar nekaj požarov. Včeraj ponoči je tako na Savski cesti v Kranju zagorela lesena hiška na drevesu, ki jo je kljub posredovanju gasilcev ogenj povsem uničil. Hujše posledice bi lahko brez hitrega posredovanja gasilcev iz Cerkelj, Lahovč in Zgornjega Brnika nastale v nedeljo zvečer v stanovanjski hiši v Lahovčah, kjer je zagorelo pod pečo v kurilnici. Gasilci so požar pogasili, odmaknili peč, izrezali ožgan lesen strop, pregledali prostore s termo kamero, lastniku pa so tudi prepovedali nadaljnje kurjenje.

Do požara na peči v kleti stanovanjske hiše je v nedeljo popoldne prišlo tudi v Čirčah pri Kranju. Ogenj so pogasili kranjski poklicni

gasilci in prostovoljni kolegi s Primskovega. V dimniku stanovanjske hiše v Predosljah pa so v nedeljo popoldne zagorele saje. Kranjski poklicni gasilci so požar ukrotili, očistili dimnik in prepovedali kurjenje do prihoda dimnikarja.

Saje v dimniku so v soboto zvečer zagorele tudi v Mengšu. Požar so pogasili gasilci iz Mengša, Loke pri Mengšu in Topol, ki so na koncu dimno tuljavo še očistili ter pregledali okolico dimnika in ostrejša. Krajanci so svetovali, naj naroči dimnikarja. Jeseniški poklicni gasilci pa so v soboto posredovali zaradi pozabljenega hrane na kuhalniku, ki so ga ob prihodu izklopili, posodo pa odstavili. Prezračili so tudi stanovanje in stopnišče večstanovanjskega objekta, kamor se je razširil dim ob smojenju hrane.

Doma gojil konopljo

SIMON ŠUBIC

Kranj – Policijska uprava Kranj poroča o več zasegih droge v zadnjih dneh. V treh primerih so zasegli manjše količine posušene konoplje, v enem primeru pa so odkrili Kranjčana, ki je konopljo gojil

v zasebnem prostoru, okoli 30 gramov pa jo je že pripravil za uporabo oziroma prodajo. Več kot 60 sadik konoplje in že pripravljeno konopljo so mu zasegli, prav tako pripomočke za njeno proizvodnjo. Kazensko ovadbo so poslali na kranjsko tožilstvo.

Dvakrat so ga izločili iz prometa

Kranj – Gorenjski policisti so prejšnji teden iz prometa dvakrat izločili istega voznika. Prvič so ga obravnavali zaradi povzročitve prometne nesreče na gorenjski avtocesti, ko je trčil v odbojno ograjo. Alkotest je pokazal, da je bila nezanesljiva vožnja posledica njegove vinjenosti, saj se je pri alkotestu pokazalo, da je imel v organizmu skoraj dva promila alkohola (0,88 mg/l alkohola v izdihanem zraku). Zaradi hujšega prekrška so ga izločili iz prometa in mu odvzeli vozniško dovoljenje. Istega voznika so ustavili še dva dni kasneje, tokrat so se odločili še za zaseg njegovega avtomobila.

V avtu našel torbico

Rateče – V enem od zadnjih vlomov, ki so jih obravnavali gorenjski policisti, je neznan storilec v Ratečah iz avtomobila ukradel torbico, v kateri je bila denarnica, v njej pa poleg denarja tudi osebni dokumenti in bančna kartica. Z njo je tat hitro poskusil dvigniti gotovino z avtomata, a ni bil uspešen. Policisti opozarjajo, da torbic, denarnic, elektronskih naprav in drugih vrednih predmetov ni pametno puščati v avtomobilu, še posebej pa ne vsem na oči. Izurjeni vlomilci namreč za vlom v vozilo potrebujejo le nekaj sekund.

Vlomilec odnesel denar

Kamnik – Kamniški policisti so pred dnevi obravnavali vlom v stanovanjsko hišo v okolici Kamnika. Neznan storilec je v popoldanskem času razbil steklo kletnega okna in vstopil v notranjost. Pri podrobnem pregledu vseh prostorov je našel denar, ki ga je vzela. Vlomilec je lastnika oškodoval za nekaj tisoč evrov.

Odnese denar in nakit

Domžale – V petek dopoldne je nepridiprav skozi vrata terase vlomil v stanovanjsko hišo v Domžalah. Odnese denar in nakit in denar, lastnico pa oškodoval za približno dva tisoč evrov.

Majdičevi pobot zavrnil

Kranjsko sodišče je končalo obravnavo odškodninskega zahtevka dedičev znane kranjske rodbine Majdič, ki od Mestne občine Kranj terjajo več kot pol milijona evrov odškodnine zaradi nezmožnosti uporabe nekdanjega zimskega bazena na Savskem otoku v Kranju.

SIMON ŠUBIC

Kranj – Na kranjskem okrožnem sodišču so v petek z zaslišanjem sodnega izvedenca gradbene stroke končali obravnavo odškodninske pravde dedičev veleindustričarja Demetra Majdiča, ki na podlagi zakona o denacionalizaciji od Mestne občine Kanj zahtevajo 552 tisoč evrov odškodnine z obrestmi, ker med letoma 1992 in 2008 niso mogli uporabljati objekta nekdanjega zimskega bazena in pripadajočih zemljišč na Savskem otoku v Kranju. Sodnica Jasna Levč Uršič bo pisno sodbo predvidoma izdala v mesecu dni.

Sedemnajst znanih dedičev po Marici in Demetru Majdiču na sodišču predstavlja nekdanji kranjski župan Vitomir Gros, ki je že pred časom za medije dejal, da do tožbe sploh ne bi prišlo, če bi se Mestna občina Kranj »vsaj malo držala svojih obljub«. V okviru denacionalizacije so sicer Majdičevi dediči doslej dobili vrnjeno le približno dva odstotka državljenega premoženja, tožbo za plačilo odškodnine zaradi nezmožnosti uporabe nepremičnin po 72. členu zakona o denacionalizaciji pa so doslej vložili le za stari zimski bazen, je še razložil. Kot je že na prvem naroku pojasnil pooblaščenec tožnikov, odvetnik Anton Šubic, gre pri tožbenem zahtevku 552 tisoč evrov za izračun izgubljenega koristi. Če bi višino odškodnine izračunali na podlagi najemnine v višini 3582 evrov,

Nekdanji kranjski župan Vitomir Gros (levo) in odvetnik Anton Šubic sta pobotni ugovor Mestne občine Kranj označila kot poskus zavlačevanja. / Foto: Simon Šubic

ki jo je kranjska občina Majdičevim plačevala v obdobju 2008–2010, ko je tam deloval Izbruhov kulturni bazen, pa bi tožbeni zahtevek lahko znašal celo 727.761 evrov.

Na petkovi obravnavi je toženo kranjsko občino prvič zastopala odvetnica Jasna Štucin, ki je na obravnavi podala pobotni ugovor v višini 411 tisoč evrov, ki pa sta ga Gros in odvetnik Anton Šubic v imenu tožnikov takoj zavrnila. »Takšno postopanje občine kaže na nepotreben manever zavlačevanja postopka,« je zatrnil pooblaščenec tožnikov, s katerim pa se odvetnica Štucinova ni strinjala, ker da je pobotni ugovor podala v skladu s procesnimi pravili in pravočasno. Na kakšen način so si na občini zamislili medsebojni pobot,

ni bilo javno predstavljeno, na naša naknadna vprašanja pa odvetnica Štucinova ni odgovorila. Po neuradnih informacijah naj bi občina predlagala pobot za znesek najemnine, ki ga je po njenem mnenju Majdičevim dedičem neupravičeno plačala za opuščeni zimski bazen.

Sodni izvedenec gradbene stroke Bojan Grum, ki ga je sodišče pozvalo k izračunu, koliko bi lahko tožniki zaslužili z objektom na Savskem otoku, če bi ga lahko uporabljali tudi od leta 1992 do leta 2008, ko so jim po drugi svetovni vojni nacionaliziran objekt vrnili v naravi, je izračunal, da bi lahko tožniki prostore oddajali v najem za skladiščno dejavnost za približno 2800 evrov mesečne najemnine, njihov

izkupiček pa bi bil manjši, če bi objekt oddajali za izvajanje kulturnih dejavnosti. Na njegovo izvedensko mnenje sta imela precej pripomb tako tožeča kot tožena stran. Odvetnik Majdičevih Anton Šubic je izvedencu med drugim očital, da si kletnih prostorov sploh ni ogledal in da je pri izračunu tudi uporabil premajhno površino kleti. Odvetnika je še bolj zmotilo, ker v pisnem izvedenskem mnenju manjka vrsta pojasnil, zakaj je izvedenec pri izračunu nekatere pridobljene podatke uporabil oziroma zakaj nekaterih ni upošteval. »Predlagam sodišču, da izbere drugega izvedenca, v kolikor ni nobenega zaupanja vame,« se je na odvetnikovo kritiko odzval Grum, ki je zatrnil, da je izvedensko mnenje izdelal po pravilih stroke.

Po končanem zaslišanju sta oba odvetnika predlagala, naj sodišče izvedenca pozove k dopolnitvi izvedenskega mnenja, tožeča stran je celo predlagala postavitve drugega izvedenca, kar pa je sodnica Levč Uršičeva zavrnila z razlago, da je za rzsodbo zadošča že izdelano izvedensko mnenje. Odvetnik Šubic je taki odločitvi ugovarjal, ker da sodišče s tem vnaprej ogroža sodno odločbo, kakršnakoli že bo. »Izvedenec v tej fazi ni podal takega mnenja, na katero bi lahko oprli zakonito sodbo,« je poudaril. Sodnica je kljub temu dokazni postopek končala in napovedala izid pisne sodbe.

Brigadir Zupan ni prepričal sodišča

Višje sodišče v Ljubljani je ocenilo, da dokument, s katerim je upokojeni brigadir Peter Zupan v sodni zadevi Patria II dokazoval svojo nedolžnost, ni pristen.

SIMON ŠUBIC

Ljubljana – Višje sodišče v Ljubljani je zavrnilo pritožbo upokojenega brigadirja Petra Zupana iz Radovljice in slikarja Jureta Cekute v zadevi Patria II, s tem pa potrdilo sodbo ljubljanskega okrožnega sodišča, ki je Zupana zaradi zlorabe položaja v postopku izbire ponudnika za dobavo oklepnikov 8 x 8 obsodilo na dve leti in pol zapora, Cekuto, ki je zaupne podatke prodajal finski Patrii, pa na štiri leta in štiri mesece zapora. Senat višjega sodišča je ocenil, da dokument,

s katerim je Zupan dokazoval, da je zgolj izvrševal navodila nadrejenih, ni pristen, je včeraj poročala Slovenska tiskovna agencija.

Višje sodišče je sicer marca 2015 že potrdilo sodbo prvostopenjskega sodišča, a mu je vrhovno sodišče aprila lani zadevo vrnilo v ponovno odločanje, ker se tedaj višji sodniki niso opredelili o dokumentu, ki ga je Zupan višjemu sodišču v svojo obrambo predložil tik pred njihovo odločitvijo. Zupan je z dokumentom želel dokazati, da naj bi mu takratni nadrejeni Edvard Kraševac naročil,

naj po nalogu državnega sekretarja Francija Žnidaršiča seznanja Cekuto o postopku izbire vojaških osemkolesnikov. Žnidaršič je sicer na sodišču zatrjeval, da takšnih usmeritev, kot naj bi jih vseboval omenjeni dokument, ni bilo, prav tako pa je višje sodišče ugotovilo, da te listine ni v dokumentaciji ministrstva o nakupu oklepnikov Patria niti v arhivu obrambnega ministrstva. Višje sodišče je pri ugotavljanju pristnosti dokumenta prisluhnilo tudi sodnemu izvedencu, ki je ocenil, da je sestavljen iz treh drugih

dokumentov. Zupanov zagovornik, kranjski odvetnik Janez Hočvar, je po drugi strani prepričan, da je sporni dokument pristen in da dokazuje, da je Zupan deloval po navodilih nadrejenih.

Zoper Zupana, ki je del zaporne kazni že prestal, sicer ločeno poteka tudi sodna preiskava zaradi domnevne oviranja dokazovanja, ker naj bi višjemu sodišču predložil ponarejen dokument. Zupan zatrjuje, da je omenjeni dokument prejel v postni nabiralnik tri tedne po obsodbi na ljubljanskem okrožnem sodišču.

Akademik Boris Paternu, literarni zgodovinar, prešernoslovec in gorenjski rojak, je lani dopolnil 90 let. Ob jubileju je izšla knjiga, v kateri je tudi nadvse aktualen pogovor z naslovom Prešeren je duhovna gverila ...

Kljubujmo s Prešernom

MIHA NAGLIČ

Začnimo z vprašanjem, kaj nam Prešeren pomeni danes, v razponu med mitom in banalno realnostjo, med državno himno in popom. »Obstaja oboje. Če vzamemo Prešernove proslave danes, v njih pesnik živi simbolično in aktivira vse mogoče smeri naše identitete, politične, kulturne ... To je ena plat. Druga plat, interni Prešeren, vertikalne napetosti, duhovne in eksistencialne, pa ostaja v ozadju. Tega Prešerna mi ne gojimo in ne poznamo, razen manjši krog zainteresiranih. Prešeren na tej popularni ravni živi, medtem ko realni Prešeren, ki bi bil danes najbolj potreben, v bistvu ni znan. A Prešeren odgovarja prav na današnja vprašanja.«

Današnja vprašanja? »Od vere staršev, trdne, zanesljive, do izstopa v iskanje in dvom, v razsvetljensko smer, kjer imate temeljne kategorije, suverenost razuma, narava, svoboda, sreča, do izstopa v moderni skeptični svet, ko se trdnost sveta podre, njegov center poruši. To je začetek moderne miselnosti, suverenege, osamljenega subjekta v konfliktu z Družbo. Vztrajanje, kljubovanje je pri Prešernu tudi sredi resignacije, praznote, brezupa prihodnosti, življenja gnusa; to so kategorije, ki spadajo v moderno umetnost. Prešernovi Soneti nesreče so začetek slovenske moderne literature. Naše proslave Prešerna so namenjene drugim rečem.«

Torej ni le pesnik nesreče, kot ga hočejo predstaviti za šolsko rabo ... »Nikakor, kot pravi na koncu Sonetov nesreče, 'naprej me sreča gladi ali tepi, me tnal najdla boš neobčutljivo'. To ni resignacija, to je kljubovanje. Na tnal se vse razbije. Ta filozofija kljubovanja

v najhujših situacijah nam je danes zelo potrebna. In na tem mestu nam manjka Prešerna, na tej točki ga premalo poznamo. Dobra kultura se ne postara. Prešeren ni mrtev.«

In zakaj nam manjka prav takega, kljubujočega Prešerna? »To izhaja iz površnosti. Ameriški psiholog James Hillman govori o 'psihološkem kapitalizmu'. V nas so elementi porabe, koristi in užitka, ta mentaliteta je vsesplošna, ne le slovenska. Krivi smo v nekem smislu vsi. Dvainštirideset odstotkov Slovencev na leto ne prebere nobene knjige, in kdo bere Prešerna? Živimo v kulturi, o kateri Claudio Magris pravi, da v njej zmaguje vulgarizem.«

Prešerna imamo v državnih himni in na kovancu za dva evra ... »Povprečni Slovenec živi Prešerna skozi Zdravljico, ki je predvsem njegov politični kredo, ki je pomemben. Napis 'Žive naj vsi narodi' lahko napišete na plakat OZN, ni ne

zastarel ne provincialen. A to je ena dimenzija Prešerna. Globlje spraševanje o samospoznanju, o premagovanju skrajnih življenjskih kriz ni dovolj znano. Prešeren je navsezadnje umiral v bedi, sestra je od brata duhovnika čez zasnežene Karavanke prinesla sto forintov v Kranj in so v njegovi navzočnosti razpravljali, kdo bo sploh plačal njegov pogreb. Med reveži je končal. Le zadnja tri leta je imel svojo advokaturu. Na policiji dobite glavne podatke o Prešernu. Julija je stranski problem, glavni je bila avstrijska policija. Šef ljubljanske policije je pisal v zapisniku o Prešernovih 'slabih manirah, predrznosti v politiki, zmedenih verskih nazorih' ... Šef avstrijske policije je moral podpisati, da so lahko izšle njegove Poezije.«

»Žive naj vsi narodi« ali »Bog živi vas, Slovenke« – kaj je bolj primerno? »To je nov, popolnoma nepotreben problem, prerekanje za

oslovo senco. Seveda je treba vzeti tisto kitico, ki nam največ pove, in to je 'Žive naj vsi narodi ...'. Tista o slovenskem narodu, v kateri ljubimo sebe in Slovane, je za nas prav lepa, a za preostali svet nima velikega pomena, po vsebinski plati je zagotovo najmočnejša sedma. Kdor Prešerna pozna, ve, da je bil zelo strog arhitekt, s poanto, ki jo gradi strmo, in na koncu Zdravljice jo premakne na drugega človeka: 'Dokaj dni, naj živi vsak, kar nas dobrih je ljudi!' Seveda pa je zdaj tudi to, tako kot vsaka zadeva pri nas, stvar povsem nepotrebnih političnih predsodkov. Ne zdi se mi ravno smiselno ob tej naši revščini in vprašanju preživetja razpravljati o himni ... Prešeren je pravzaprav združeval Slovence, med vojno sta ga cenili obe strani, vsaka po svoje, da se začnemo po tolikem času razhajati še ob njem, je res nesmiselno.«

»Nejeveren, a vendar veren« – tako je želel imeti

zapisano na nagrobniku. Kakšna je bila Prešernova vera? »Prešeren ni ateist, ni pa dogmatik. S tem, ko ravno v Pevcu ni iskal tolažbe ne pri bogu ne pri ljudeh, je vse povedano ... Prešeren z nostalgijo, domotožjem gleda na vero staršev, nikakor da bi jo zaničeval. Navsezadnje se je tudi retoričnega jezika učil v cerkvi, ko je prišel kot otrok od maše domov, je moral pred kosilom najprej stopiti na stol in ponoviti pridigo. Prešeren se ne brani ljubezni, vere, sprave, etični element krščanstva je torej sprejel, ne pa doktrine. Dagarin, duhovnik v Kranju, se je pred Prešernovo smrtjo najbolj bal, da se pesnik ne bo spovedal. Po pripovedovanju Prešernove sestre se je spovedal, hči Ernestina pa trdi, po pripovedi svoje matere Ane, da se ni.«

Torej je v nebesih ali ni? Vprašanje za kdaj drugič.

(Vir: Boris Paternu, Premisleki o književnosti in jeziku, Ljubljana, 2016, str. 133–137)

»Ta filozofija kljubovanja v najhujših situacijah nam je danes zelo potrebna. In na tem mestu nam manjka Prešerna, na tej točki ga premalo poznamo. Dobra kultura se ne postara. Prešeren ni mrtev.«
(Boris Paternu)

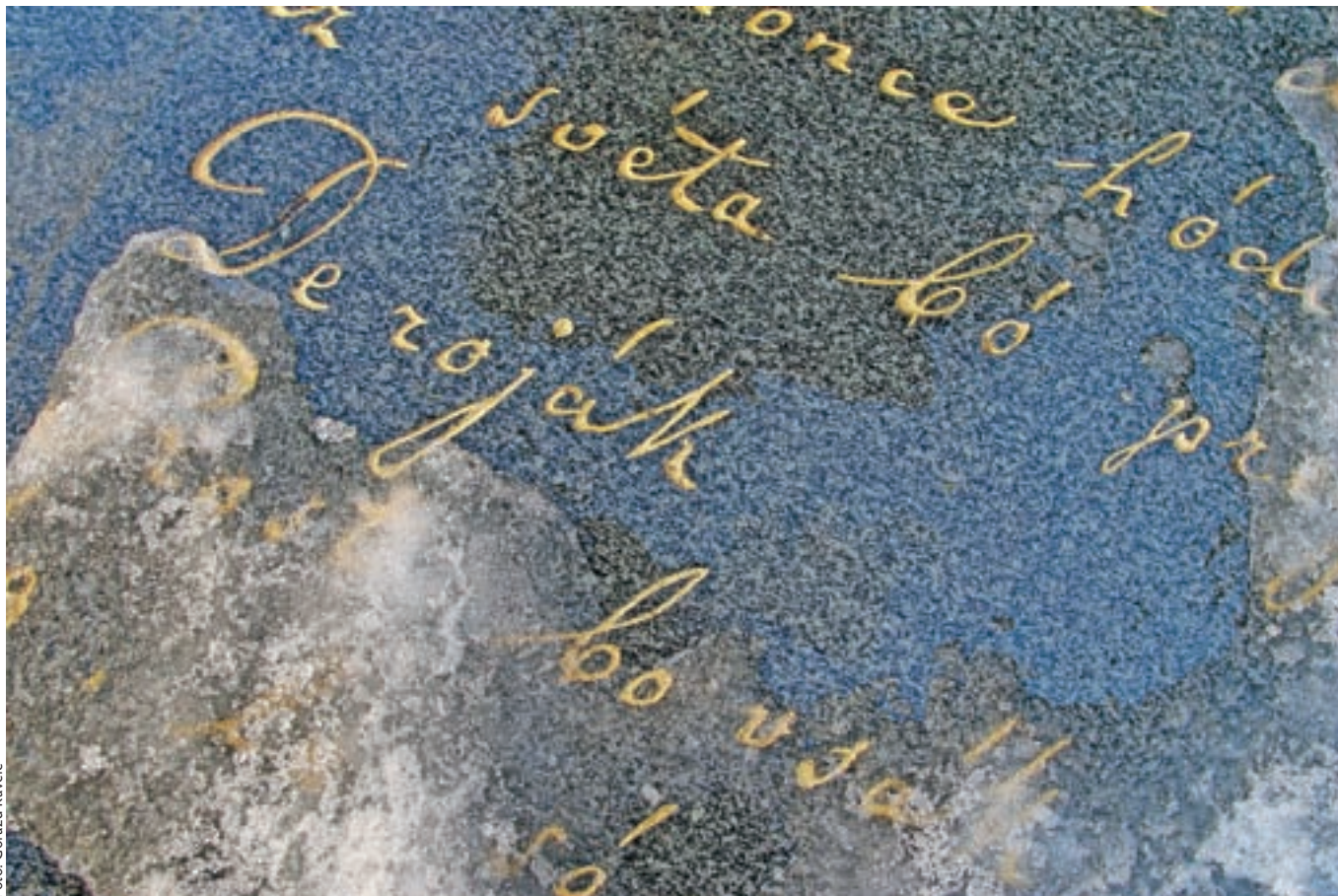

Foto: Gorazd Kavčič
Jih kaj zebe? Verzi iz Zdravljice na spomeniku pred Prešernovim gledališčem v Kranju, na začetku februarja 2017.

Prešernova hči Ernestina Jelovšek je v letih 1875–1876 v nemščini napisala svoje spomine (Erinnerungen an Dr. Franz Prešern). V slovenskem prevodu so prvič izšli leta 1903. Iz njih navajamo nekaj odlomkov ...

Spomini hčerke Ernestine na očeta Franceta

MIHA NAGLIČ

Prešeren je imel z Ano tri otroke. Prva je bila hči Rezka, rojena 15. oktobra 1839, umrla maja 1840. Druga je bila Ernestina (1842–1917), ki je po smrti obeh staršev napisala spomine in jo tu navajamo. Tretji je bil sin France Jelovšek, rojen 18. septembra 1845, lepi svetlolasi deček, materin ljubljencek, umrl za grižo 17. avgusta 1855. Janez Trdina je pripovedoval, da ga je podpiral sam oče naroda, dr. Janez Bleiweis, kako je hodil v šolo in znal že v osmem letu vse poezije svojega očeta na pamet. Pesnik sam pa je mislil, da ta otrok sploh ni bil njegov. Ernestina piše: »Ko je dečka prvič videl, tlesknil je z rokami in vzkliznil 'Kakšen je pa ta?' Kajti komaj je Francelj shodil, mu je mati že naredila hlače; tudi se je morda očetu zdelo čudno, ker je bil deček plavalas – dasi jih je bilo baje več v njegovi rodovini plavalasih. Moj bratec je bil lep otrok, svetlih las, prijaznih rujavih oči, ljubezniv in prikupljiv – v živem nasprotju z menoj ...«

Ana Jelovšek, mati Prešernovih treh otrok. Na sliki je imela okrog 52 let, mlajša je bila veliko lepša. / Foto: Wikipedija

ter se naselil v Kranju kot okrajni odvetnik. Do začetka l. 1848. mu je šlo najbrže prav dobro, kajti poplačal je več sto goldinarjev dolga, katere si je bil izposodil za selitev in razne takse. Tudi moji materi je poslal včasih kaj posebej. Tako n. pr. l. 1847. za Miklavža pet goldinarjev: z izrecnim naročilom, da mora za ves denar nakupiti daru za nas. Nekolikokrat nas je tudi prišel obiskat in se vselej poslovil z obljubo, da v kratkem pride po svojo 'malo kuharico'.

In potem je prišlo pesnikovo predzadnje leto in v njem slutnja bližnje smrti. »Leta 1848. mu že najbrže ni bilo tako dobro, ker ga dolgo ni bilo. Prišel je šele meseca septembra, ko je pripeljal Rudolfa Smoleta na vojaški nabor; tedaj je obiskal tudi nas. In že takrat si je bil denar za nas sposodil pri svoji teti. Moja mati ga je videla skozi okno in se zelo prestrašila, ker se je bil tako spremenil ... Ko je vstopil v sobo, sem mu poljubila roko, ravno take tudi moj

bratec; vsakemu je podaril srebrno dvajsetico – to je bil zadnji dar iz očetove roke ...

Prisedel je k materi, ki je šivala. Očitala mu je, da tako redko prihaja, in videti je, kakor bi bil na nas vse pozabil. Žalosten odgovori: 'Nisem vas pozabil ne, toda bolje je, da ne prihajam prepogosto. Ne veš, kako osamljen sem tam gori; ti imaš vsaj otroke, jaz pa prav ničesar! Kadar začuješ mrtvaški zvonček, moli z otroki za-me!' Moja mati ga je vprašala, čemu ji to pravi, saj do Ljubljane se ne bode čul mrtvaški zvonček. Ko ji je dal roko v slovo, ga je vprašala, kdaj zopet pride; in odgovoril ji je: 'Moja ženka, bo smrt grenka!' Bil je zadnjič pri nas. Poslej tudi ni poslal nič več denarja. Enkrat je bila pri njem moja stara mati; dal ji je pet goldinarjev, ni imel več. Kasneje je bila moja mati pri njem: 'Ta-le tolar imam,' je rekel, 'potreboval bi ga za kolke, pa ga dam tebi.' 'Le imej ga!'

V ta meseci časa 1848 sodi tudi domnevni poskus samomora. »Bilo je menda koncem oktobra, ko se je sklenil usmrtiti – sam Bog ga je obvaroval te grozne nesreče! V kuhinji Maierjeve gostilne se je z ovrtnico skušal obesiti. Na srečo je prišla o pravem času gostilničarka ter ga rešila. Odvedli so ga domov. Poslej ni šel več iz hiše, ker je bil bolan, in je tudi bolezen najbrže največ pripomogla do tega nesrečnega sklepa. Vse to je pravil Kastelic moji materi, in jaz sem čula vse to, ko sta se pogovarjali mati in babica meneč, da se igravam. Drugače mi morda mati ne bi bila povedala tega. Meseca novembra ga je obiskal Kastelic. Rekel mu je, da ne more ven, ker ima otekle noge; tudi spati ne more, zato dela noč in dan. Meseca decembra je že ležal; zdravniki so obupali nad njim, samo on je še pričakoval zdravlja.«

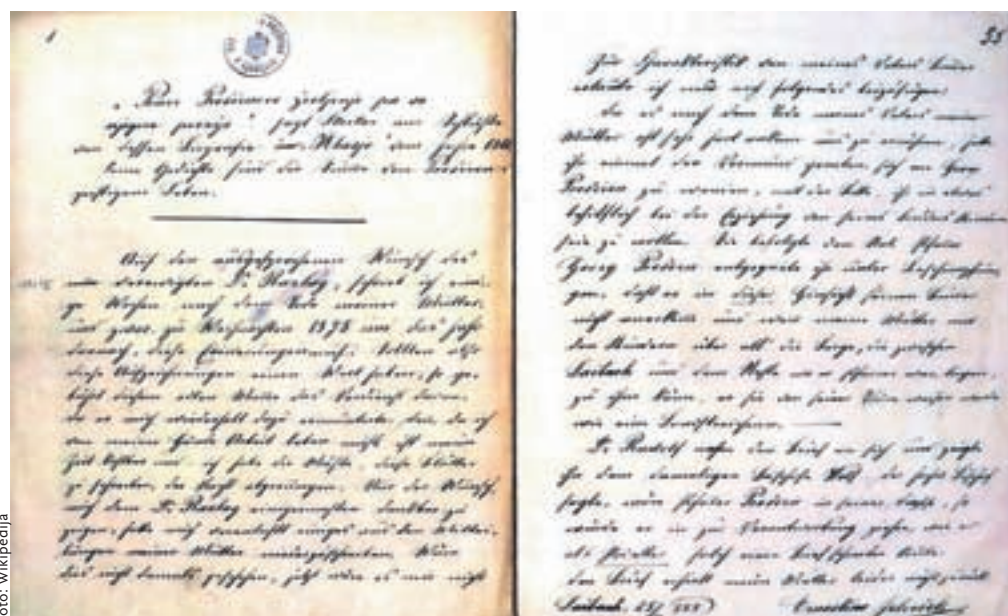
Zadnji obisk družine pri očetu

Sledi zadnji obisk ljubljanske družine pri kranjskem očetu. »Moji materi je

nekdo nasvetoval, naj skrbi, da nas pripozna. Toda bolj iz ozirov na njegovo bližnjo smrt nas je peljala mati v Kranj očeta obiskat. Z nami je šla tudi neka materina teta. Najprej smo šli k dekanu Dagarinu. Rekel je: 'Ker me dr. Prešeren še ni dal poklicati, ga še nisem obiskal; tudi ne vem, če me sploh pokliče.' K očetu nas je peljala teta, medtem ko je imela mati – ne vem že kakopravek – pri okrajnem sodišču. Ko smo prišli s teto v očetovo stanovanje, nas njegova sestra Katra ni pustila k njeemu rekoč: 'Zdaj ga pa vzemite, pa ga v grob nesite!' Ko ji je teta nekaj tehničnih povedala, hotela nas je pa kar snesti; toda moj bratec se je skrtil za teto in jaz sem se obrnila v stran. Medtem je bil moj oče zaslišal besedičenje in resnico sluteč poslal ven Rudolfa Smoleta gledat, kaj je. Precej nato nas je pozval k sebi. V prednji sobi je stala surova pisalna miza, in ravno taka omara za spise; v predalu spodaj pa je ležalo par še blatnih škornjev. V drugi sobi je bila postelja, omara s predali, na kateri je stala ura, miza s papirjem in pisalnim orodjem – kajti Smole je pisal, kar mu je oče narekoval. Še nekaj stolov je spopolnjevalo ono pohištvo, katero je imel Prešeren že v Ljubljani.«

Nato zagledajo še očeta. »Na postelji je ležal moj oče. Pri njem sta bila dva krepka kmeta. Starejši je bil njegov svak Janez Vovk, za mlajšega pa ne vem, kdo je bil. Prišla sta ga bila prevzdigavati, ker ga sestra sama ni mogla. Hotela sva mu poljubiti roko, česar pa ni dovolil, ker mu je solzila že sokrvica iz kože. S teto se je pogovarjal o svoji boleznini; imel je še vedno upanje, da kmalu ozdravi. Moj štiriletni bratec se je zelo temeljito zanimal za omaro, jaz pa sem stopila k vratom nasproti postelje, da sem mogla zreti očetu v obraz, ter jokala. Videla sem, da je moj 'dragi papa' bolan, in mislila, da je hud na-me, ker si ni dal poljubiti roke. O smrti pa še nisem imela pojma. 'Tinka, le jokaj za svojega dobrega papa, ki tako lepo skrbi za-te!' Te besede je izgovorila za menoj moja

»Ker me neka oseba neprenehoma nadleguje, naj bi napravil poslednjo voljo, določam torej: premoženja tako in tako nimam, če bi ga pa vendarle kaj ostalo, ga naj podedujeta oba otroka, ki ju imam z neko Jelovškovo v Ljubljani ...«
(Prešeren)

Rokopis Ernestine Jelovšek iz leta 1888. Spomine na očeta je napisala v nemščini.

SPOMINI

Snovanja

mati, ki je bila ravnokar vstopila. 'Kdo pa skrbi za njo, če ne jaz?!' je donelo s postelje nazaj. Tukaj mi je pripomniti, da sem napisala dogodka tega nepozabnega dne iz lastnega spomina, le nekaj malega je spolnila moja mati, ko sem jo na to opozorila čez šestindvajset let. Pa s tem dnem še nisem pri kraju! Mati je stopila k postelji in on ji je prijazno pomolil roko. Potlej je dal kmetoma znamenje z roko, naj gresta ven, kar sta le nerada in obotavljaje se storila. In še-le potem je govoril z mojo materjo. Rahlo ji je očital, da je z nama prišla v takem snegu in mrazu. Kmalu okreva in ozdravi, potem tudi naredi vse; za vse slučaje pa ve, kaj je njegova dolžnost. Ravno ko mu je dejala, da naju pusti pri njem, ker naju ne more rediti, je vstopila njegova sestra Ktra, ki je imela navado, da je planila iz jedne skrajnosti v drugo. Precej je bila zadovoljna s predlogom rekoč: 'Le jih pustite, jaz imam otroke rada!' Ko pa jo je kmalu potem teta spomnila, naj odreže vsakemu kosec kruha, je dejala: 'Ga nimamo sami nič!' Moj oče je globoko vzdihnil, in tako smo se poslovili.«

To je bilo zadnje srečanje Ane in otrok z očetom. »Kmalu potem so ga imeli operirati in poklical je Dagarina. Poslej je dekan Dagarin večkrat jako spoštljivo pisal moji materi ter ji poročal, kako gre očetu. Od očeta smo šli v gostilno 'K stari pošti' na kosilo. Gostilničar Mayer je prišel takoj k nam ter nas vprašal. 'Kaj ne, to sta Prešernova otroka?' Ko mu je mati pritrdila, je nadaljeval: 'Precej sem bil uganil; seveda, še zelo majhna sta. Gospod doktor mi je večkrat dejal: 'V Ljubljani imam dvoje otrok, ko bi bila le nekoliko večja, in moja sestra ne tako odurna, precej bi ju vzel

k sebi. Deklica bi lahko kmalu hodila v šolo, poučeval bi jo sam. Imel bi vsaj razvedrilo in ne bi bil tako sam.' Pripovedoval je tudi, da bi si bil lahko prislužil mnogo več, ko bi bil sprejel vsako tožbo. Tudi je bil preveč dobrih rok, da bi si bil kaj prihranil. Če je imel dve suknji ali dva para čevljev, in je srečal reveža, precej ga je oblekel ali obul. Tako gostilničar Mayer o mojem očetu.«

Umrli je zjutraj in že po nekaj urah so za to izvedeli tudi v Ljubljani. »Dne 8. februarja l. 1849. ob desetih pred poludnem oglasili so se mrtvaški zvonovi s stolpov ljubljanskih cerkva, da je umrl dr. Prešeren ... Ko je poslanec iz Kranja s pismom dekana Dagarina v roki prestopil prag skromne sobice, kjer je ždela še mlada ženska pri svojem napornem delu, in se je igralo dvoje ničesar hudega slutečih otrok, je smrtno prebledela. 'Dr. Prešeren je pripoznal svoje otroke in mirno umrl,' glasil se je konec tega pisma ...«

Ernestina navede tudi očetovo oporoko. »Mogoče bo komu, ki bo v poznejših letih prebiral tole knjigo, dobrodošlo, če bo poznal 'poslednjo voljo' Prešernovo. Naj tu sledi. Sodni spis se glasi: 'Dne 6. februarja 1849 je dr. France Prešeren v prisotnosti prič Matevža Mayerja, Antona Ahčina in Valentina Čimžerja napravil ustno poslednjo voljo, ki je protokolirana dne 15. februarja 1849, številka 9651 pod ./ pri c. k. okrajnem sodišču v Kranju.' V tem naročilu je dobesečno odredil tole: 'Ker me neka oseba neprenehoma nadleguje, naj bi napravil poslednjo voljo, določam torej: premoženja tako in tako nimam, če bi ga pa vendarle kaj ostalo, ga naj podedujeta oba otroka, ki ju imam z neko Jelovškovo v Ljubljani. Sobno opravo in

Tak je bil Kranj v prvi polovici 19. stoletja, olje, Anton Hayne, hrani Narodni muzej Slovenije. / Foto: Wikipedija

posteljno perilo zapuščam svoji sestri, ki je živela pri meni, namreč Katarini Prešernovi, drugi moji sorojenci pa nimajo nobene pravice do moje zapuščine.' Dodal je še: 'Tudi moja zlata žepna ura naj bo last tistih dveh otrok Jelovškove.' Ko je dr. Prešeren še ponovil, da je to njegova poslednja volja, je pristavil: 'Če bi se pa pozneje domislil česa drugega, bom spet poslal po vas.'«

Pri očetu naroda

Da bi uveljavila Prešernovo poslednjo voljo, se je Ana Jelovšek obrnila na poznejšega »očeta naroda«, ki pa je bil že takrat zelo veljaven mož. »Potem ko smo ga obiskali v Kranju, je prišel nekoga dne M. Kastelic k nam. Nasvetoval je moji materi, naj gre k dr. Bleiweisu. Ta ima namreč od 'Slovenskega društva' za očeta 100 goldinarjev – baron Cojz je bil dal sam 50 gld. Bolniku pa se poreče, da se je razprodalo toliko izvodov njegovih 'Poezij'. Zato denar izroči založnik Blaznik, ker se je bati, da bi Prešeren podpore ne sprejel. Moja mati je torej šla k dr. Bleiweisu, ter vzela naju oba s seboj. Dr. Bleiweis je zelo natančno povpraševal po razmerah, o katerih pa je bil zelo dobro poučen. Končno je obžaloval, da ni prišla prej: 'kajti sedaj je denar že odposlan. Materi je bilo prav, če dobi bolnik vse, čep rav je tudi sama zelo potrebna, ker ga najbrže jako potrebuje. 'E, kaj,' vzkliknil je dr. Bleiweis, 'vendar bi bilo bolje, da bi bili vi kaj dobili za otroke, kakor pa da to zapiše njegova sestra!' Ko je mati Kastelico pokazala Dagarinovo pismo, v katerem ji naznanja, da nas je Prešeren pripoznal, je vzkliknil skoro obupno: 'To je storil?!' Sestavil ji je tudi prošnjo, da se nam postavi varuh, samo prepisala naj bi jo, ker noče,

da bi pri deželnem sodišču poznali njegovo pisavo.«

»Kastelic jo je tudi vprašal, če je zapustil kaj literarnih del, 'ker v Kranju itak ni delal mnogo.' Med očetovo boleznijo pa je bil ravno Kastelic največkrat pri njem. Po očetovi smrti je nekoč moja mati omenila dr. Bleiweisu, da nas je hotela očetova sestra pridržati v Kranju, česar pa on ni dovolil, temveč jo pozval, naj nas vzame s seboj. 'Otrok bi že nikdar ne dala na kmete,' je pristavila. 'Zakaj pa ne,' je vzkliknil dr. Bleiweis. 'Ali ne bi bilo dobro za otroke? Mar menite, da je sramotno biti kmet?' 'Tega pač ne mislim, gospod doktor,' je odgovorila mati, 'ali otroci so mestni; in tudi kmet pošilja svoje otroke v mesto, da se nauče kaj koristnega, kmečki otrok pa postane hlapec ali dekla svojega premožnejšega sosedu.'«

Do tu Prešernova hči predvsem poroča, kar je izvedela od matere in iz lastne izkušnje. V nadaljevanju skuša o teh rečeh tudi razmišljati. Navedimo za konec samo nekaj odstavkov iz daljših zapisov. »Čitatelju te knjige se bode morda zdelo, da skušam kazati svojega očeta v milejši luči, kakor pa je bil v resnici, toda jaz tega ne verjamem, ker si prizadevam biti kolikor mogoče objektivna. Pač pa piše te vrstice roka hčere, ki želi, da bi tudi drugi spoznali njenega ljubljenega, dobrega očeta. Roka ljubeče hčere je, ki riše in slika očetovo podobo, saj je ljubezen sonce življenja. Kakor stori solnčni žarek tudi najtemnejši kotiček prijazen, tako poveliča tudi ljubezen napake; in kjer drugi obsorbajo, skuša ljubezen oproščati. Prizadevala sem si tudi, vedno najti vzroke, zakaj je moj oče ravnal tako in ne drugače. Pravzaprav bi imela le malo pripomniti tem mojim „Spominom“ pa tudi

mного, če bi ga hotela pokazati takšnega, kakor ga poznam jaz. Komur torej stvar ugaja, naj gre za menojo! Ko bi bila moški, in bi se bila izpolnila ta očetova želja, ki jo je imel pred mojim rojstvom — bi se tudi jaz uvrstila med boritelje za narodno blaginjo. Pričela bi tam, kjer je bil prenehal moj oče utrujen in ves obupan. Tam, pravim, kjer je moj oče premislil potrt in pobit ...

Če bi si bila jaz postavila nalog delovati za svoj narod, ne bi hotela nikakor imeti svoje lastne družine. Kajti mož, ki si je stavil nalogo kazati svojemu narodu pot do prosvete, mora biti nedotakljiv v deželi, kjer gospodujejo duhovniki in egoisti. Da človek preveč ne občuti revščine, mora biti pred vsem sam. Nihče ne sme biti odvisen od njegove blaginje ali nesreče, kajti sicer ni več prost in svoboden mož. Kdor pa hoče kaj doseči, zlasti pri nas na Kranjskem, moral bi imeti bosanske čednosti, in še vedno bi se kaj slabega – za silo izmišljenega – govorilo o njem. Tudi pohvale ali priznanja naj pri nas nihče ne pričakuje, dokler živi dr. Bleiweis. Kras je premajhen, da bi se izklesalo podnožje, kamor bi postavili Kranjci kip svojega 'očeta'. – Jako dvomljivo je tudi, če bi se pa sploh dobil primeren kamen ali dovolj dragocena kovina za tak spomenik! In vsi Kranjci skupaj ne zmorejo tega, da bi primerno nagradili njegove zasluge, ki si jih je pridobil za nje. Sploh pa, tudi zanj pride nepristran mož-sodnik, ki presodi, če res odtehtajo njegove zasluge to, kar je velikega, dobrega in resničnega preprečil in onemogočil ...«

»Tudi pohvale ali priznanja naj pri nas nihče ne pričakuje, dokler živi dr. Bleiweis. Kras je premajhen, da bi se izklesalo podnožje, kamor bi postavili Kranjci kip svojega 'očeta'.«
(Ernestina Jelovšek)

Dr. Janez Bleiweis, spomenik v Kranju, avtor portreta kipar Metod Frlc. Tale »oče naroda« ni bil do Prešernove hčere prav nič prijazen. / Foto: Gorazd Kavčič

(Vir: Ernestina Jelovšek, Spomini na Prešerna, 1903. Dostopni so tudi na spletu: https://sl.wikisource.org/wiki/Spomini_na_Prešerna.)

Spomin na pesnika počastimo z objavo cele galerije fotografij Prešernovih spomenikov

Prešernovi spomeniki na Gorenjskem

MIHA NAGLIČ

Na Gorenjskem je vsaj pet vidnejših Prešernovih spomenikov. Dva so postavili že v 19. stoletju, čeprav brez portreta. Prvi je ta, ki še zdaj stoji v Prešernovem gaju v Kranju, kot nagrobnik. Odkrili so ga že 3. julija 1852, slavnostni govornik je bil Gorenjec dr. Janez Bleiweis, ki si je za postavitev tudi največ prizadeval. Granitni steber je po načrtu neznanega dunajskega arhitekta izklesal kamnosek Ignacij Toman. Tudi drugi med Prešernovimi spomeniki stoji na Gorenjskem, na Bledu. Postavil ga je leta 1883 Literarno-zabavni klub iz Ljubljane, ob 200-letnici pesnikovega rojstva so ga primerno obnovili. Tretji je spet kranjski, simpatični bronasti velikan Frančiška Smerduja, ki stoji pred Prešernovim gledališčem, odkrili pa so ga decembra 1952, ob stoletnici postavitev nagrobnika. Že pred tem so 8. februarja 1949, ob stoletnici pesnikove smrti, v spodnji dvorani Prešernovega muzeja v Kranju odkrili njegov doprski kip na črnem marmornatem podstavku. Tudi tega je naredil Smerdu. Njegov kiparski kolega Lojze Dolinar pa je 1968 zmodeliral pesnikov doprski kip, ki stoji v Prešernovem gaju. Ta bi lahko bil četrti med spomeniki.

Najbolj znan med Prešernovimi spomeniki je ljubljanski, a tudi pri postavitvi tega so imeli glavno besedo gorenjski rojaki, živeči v Ljubljani: pobudnik Ivan Hribar, govornik Ivan Tavčar, kipar Ivan Zajec in glavni kritik – škof Jeglič ...

Kranj ima torej v čaščenju pesnikovega spomina s spomeniki nesporno prvenstvo. Tu je nagrobnik, ob njem pa še trije javno stoječi kiparski portreti. Spomenikom v Kranju, na Bledu in v Ljubljani se je 3. decembra 2000, ob 200. obletnici pesnikovega rojstva, končno pridružil še peti spomenik v rojstni Vrbi. Krasi ga v bron odliti mavčni portret Franca Ksaverja Zajca iz leta 1865, ki velja za prvo kiparsko upodobitev pesnika. Pesnikove podobe, tako slike kot kipi, so seveda še marsikje, tako v zasebnih kot javnih prostorih, vendar ne v funkciji javnega spomenika. Tej po svoje služijo tudi spominske plošče. Za najstarejšo velja tista, ki je na rojstni hiši v Vrbi, odkrita 15. septembra 1872. Nanjo je Slovensko pisateljsko društvo

Prešernov spomenik, ki se pretaka po vsem svetu: obris pesnikove glave in verz iz Zdravljice na kovancu za dva evra. / Foto: Wikipedija

zapisalo: »V tej hiši se je rodil Dr. France Prešeren 3. decembra 1800.« Spominsko ploščo na hiši smrti je 1900 vzdala Narodna čitalnica v Kranju. Polna dragocenih podatkov je velika marmorna plošča v veži rojstne hiše, vzdana 21. maja 1939, ko so z denarnimi nabirki šolske mladine iz tedanje Dravske banovine od Ribičevih hišo odkupili in je postala »last slovenskega naroda«.

Najbolj množični spomenik pa je pesniku postavila država, za katero je nevede napisal himno. V mislih imam seveda njegov portret (Rudi Španzel, 1991), faksimile Zdravljice in gospe pero na bankovcu za tisoč tolarjev, ki ga je izdala Banka Slovenije. Oblikoval ga je Miljenko Licul, ljudje pa so mu rekli kar »en Prešeren«. Leta 2006 se je moral umakniti evru. Prešeren pa je prišel tudi na evro – na slovenski kovanec za dva evra. Na njem je upodobljen reliefni obris pesnikovega portreta, pod njegovo podobo pa je vpisan še Prešernov rokopis verza Žive naj vsi narodi iz njegove pesmi Zdravljica, ki je slovenska državna himna.

Najbolj znani med Prešernovimi spomeniki je seveda ljubljanski, a tudi pri postavitvi tega so imeli glavno besedo gorenjski rojaki, živeči v Ljubljani. Pobudo zanj je dal Ivan Hribar, ob odkritju je govoril Ivan Tavčar, pesnikov kip je izdelal Ivan Zajec, po očetu Gorenjec. Največji kritik tega spomenika pa je bil spet – Gorenjec. Škof Anton B. Jeglič, ki ga je razjezila gola muza vrh spomenika, obrnjena ravno proti oknom semenišča onstran Ljubljane ...

Prvi Prešernov spomenik na Gorenjskem, nagrobnik v Prešernovem gaju v Kranju. Izklesal ga je kamnosek Ignacij Toman, odkrili so ga 3. julija 1852, govornik je bil dr. Janez Bleiweis.

Drugi Prešernov spomenik na Gorenjskem stoji na Bledu, postavil ga je leta 1883 Literarno-zabavni klub iz Ljubljane. / Foto: Gorazd Kavčič

Tretji Prešernov spomenik na Gorenjskem stoji pred Prešernovim gledališčem v Kranju, odkrili so ga decembra 1952, avtor kipa je Frančišek Smerdu. / Foto: Gorazd Kavčič

GALERIJA

Snovanja

Četrty Prešernov spomenik na Gorenjskem stoji v Prešernovem gaju v Kranju, avtor kipa je Lojze Dolinar, 1968. / Foto: Gorazd Kavčič

Pety Prešernov spomenik na Gorenjskem stoji v Vrbi, kip v mavcu je že 1865 izdelal Franc Ks. Zajec, leta 2000 so ga odlili v bron in postavili pred rojstno hišo.

Napis na Prešernovem spomeniku na Bledu / Foto: Gorazd Kavčič

Spominski plošči na Prešernovi rojstni hiši v Vrbi. Prešernova je bila odkrita že 15. septembra 1872. Nadškof Vovk je bil pesnikov pranečak. / Foto: Gorazd Kavčič

Najbolj znani Prešernov spomenik je ljubljanski, glavno vlogo pri postavitvi in odkritju so odigrali gorenjski rojaki in narodni prvaki. Avtor kipa je Ivan Zajec, odkrili so ga 1905. / Foto: Gorazd Kavčič

Kipar Francišek Smerdu je leta 1952 v Kranju upodobil samozavestnega Prešerna, pesnika, ki je tudi narodni junak. / Foto: Gorazd Kavčič

Najbolj množična spomenika je pesniku postavila država, za katero je nevede napisal himno. Upodobila ga je na bankovcu za tisoč tolarjev (Rudi Španzel) in na kovancu za dva evra, ki ga krasita obris pesnikove glave in verz Žive naj vsi narodi ...

Sto dvaindvajset različnih izdaj Prešernovih poezij ima Marjan Vrabec, Radovljčan, strasten ljubitelj lepe slovenske besede, oboževalec Prešerna in odličen poznavalec pesnika, ki mu tudi sam brez pomišljanja reče največji slovenski pesnik.

S prvo plačo po šest knjig

MARJAN VRABEC, ZBIRALEC PREŠERNOVIH POEZIJ

MARJANA AHAČIČ

Marjan Vrabec ima v družinskem stanovanju v četrtem nadstropju enega od blokov v Radovljici izjemno zbirko Prešernovih Poezij. Po en primerek iz vsake od izdaj, številne prevode pa tudi romane in drugo literaturo, ki se ukvarja s Prešernom. Zloženo na policah v dveh vrstah, klasificirano, dopolnjeno z bogatim izborom iz slovenske klasike. Gregorčič, Cankar, Jančar, Bartol ... ljubeče lista po knjigah, dragocenih prijateljicah.

Brači se je naučil na domači peči v Žireh, se spominja. »Bila je neka predvojna čitanka, v kateri je bilo sonce še solnce in srce serce, leta 1925, 26 je najbrž izšla,« se spominja z nasmehom. Iz nje je prepisoval prve okorne črke in potem od očeta zahteval, naj zapisano prebere.

Oče je pomembno vplival na njegovo življenje. Oče Vrabec, Kraševac po rodu, je bil do leta 1912, ko je moral k vojakom, kamnosek. »Leta 1914 vrnil domov, se maja zaposlil v Trstu in bil čez tri mesece poklican v vojsko, kjer je bil vse do konca prve svetovne vojne. Ko je Avstrija razpadla, je odšel domov, a je bil na seznamu tistih, ki se jih je bilo treba znebiti. Zato jo je pobrisal čez mejo v Jugoslavijo. V Žiri. Meja je bila tako rekoč za našo hišo,« na hitro oriše burno družinsko zgodovino. Brača so Nemci ustrelili 10. aprila 1945, mama si po njegovi smrti ni več opomogla.

»Oče je ogromno bral, Prešerna sem zato odkril doma, med njegovimi knjigami. In

Marjan Vrabec, zbiralec in strasten ljubitelj Prešernovih Poezij / Foto: Gorazd Kavčič

Gregorčiča. Takrat mi je bil še bolj všeč kot Prešeren. Njegovo Soči še danes znam na pamet. Tako kot sem se brez težav na pamet naučil Krst pri Savici, ki me je, še zdaj se spomnim, neverjetno prevzel. No, od Krsta bi danes lahko povedal samo še Uvod, dlje ne bi prišel, sem se pred časom spet preizkusil.«

Govori se, gospod Vrabec, da imate v svoji zbirki po en izvod čisto vsake izdaje Prešernovih Poezij. Drži?

»Drži. Prejšnji mesec sem dobil zadnjega. Iz Zagreba, gre za eno od miniaturnih. Skupaj jih je izšlo 17, manjkala mi je samo še izdaja iz februarja 1939. Poslala mi jo je ženina sestrična. Malo razpada, jo bo treba obnoviti.

Med številnimi izjemnimi izvodi je tudi miniaturna izdaja Krsta pri Savici, izšla sta le dva izvoda. / Foto: Gorazd Kavčič

Nesel jo bom mojstru Janezu Rozmanu v Begunje.«

Kje pa ste dobili prvo izdajo?

»Kupil sem jo na dražbi v Trubarjevem antikvariatu pred sedmimi, osmimi leti.«

Pravite, da imate zdaj okoli sto dvajset različnih izdaj Poezij. Koliko je med njimi prevodov?

»Sto dvaindvajset različnih. Prevodov je za kakšen meter ... (smeh). No, okoli trideset jih je.«

In najbolj eksotičen med njimi je?

»Kitajski. Imam tudi prevod v tatarski jezik. Obstaja pa prevod, ki ga ne morem dobiti, to je prevod v Bengalščino. Vem, da ga je nekdo izdal, a doslej še nisem mogel do njega.«

Kdaj ste ugotovili, da je prav Prešeren tisti, ki se najbolj prilaga vaši duši?

»Ne vem, če ne že med vojno, v partizanski šoli. Učiteljica, domačinka, Bačeva Silva, nas je poučevala nekajkrat na teden in prav ona je prinesla neki zbornik, v katerem je bila Prešernova Zdravljica. Prijatli, obrodile so trte vince nam sladko ... (iskriv nasmešek). Vina takrat nisem poznal, vedel sem samo, kaj je malinovec ...«

Kdaj se je navdušenje razvilo v zbirateljsko strast? So se zametki pokazali že v tisti partizanski šoli?

»Ah, malo že ... Prešeren me je prevzel. Dekletom, Kam ... to so bile pesmi, ki so mi, mlademu fantu, dale misliti ... Po vojni smo šli v nižjo gimnazijo. Tam je bila neka profesorica, nuna iz Loke, ne spomnim se njene priimka. Rada je imela naše pesnike in prav ona je bila tista, ki mi je odkrila pesniški svet Slovenije, ki ga do takrat pravzaprav nisem poznal. Bila je mila gospa, čisto potihem je govorila in je pomembno vplivala na to, kako smo razmišljali.«

Oče je bil najprej mejni financer, kasneje pa se je zaposlil v podjetju Gradis in se selil z gradbišča na gradbišče, vi pa z njim.

»Spomnim se, kako so leta 1848 za Tita preurejali nekdanjo Karadorđevićevo vilo na Bledu. Oče je bil poslan tja, jaz pa sem šel med počitnicami za njim. Tisto poletje sem imel najlepše počitnice v svojem življenju. Odkril sem knjižnico na Bledu in bral. Oče mi je kupil kolo, s katerim sem se nekega dne odpravil v Prešernovo Vrbo. Hiša je bila zaprta; malo sem se razgledal naokoli, šel

sem do cerkve sv. Marka in si mislil: Poglej ga, France, kje je bil doma ... Ko so na Bledu zaključili obnovo Titove vile, je oče odšel v Medvode, kjer so delali hidrocentralo, jaz pa z njim. Vpisal sem se v šentviško gimnazijo, kjer sem tudi maturiral. Kasneje sva šla v Ljubljano, kjer so gradili Litostroj. Tam sem se vpisal v šentjakobsko knjižnico, ki je postala moj svet. In takrat, v litostrojskih barakah, sem začel z zbiranjem knjig. Drugo poletje v Ljubljani sem namreč prvič pomagal na gradbišču, iz desk sem pobiral žebelje in jih ravnal. Še danes se spomnim, dobil sem tristo dinarjev plače.«

Koliko denarja je bilo to?

»Za šest knjig. Med njimi Cankarjeve Podobe iz sanj in seveda Prešernove Poezije. Iz leta 1936. To je bil začetek moje knjižnice.«

Študija kemije kasneje zaradi slabega zdravja niste mogli nadaljevati?

»Ne, leta življenja v barakah so pustila svoje, odkrili so, da imam zasenčena pljuča, za študenta kemije pa si moral biti popolnoma zdrav. Zaposlil sem se na Zavodu za statistiko, a že čez pol leta sem moral v vojsko. Za to sem bil pa dovolj zdrav. Ko sem se vrnil, sem se zaposlil v kranjski knjižnici, kjer sem ostal kaka tri leta; v tistem času sem na Filozofski fakulteti v Ljubljani naredil izpit za bibliotekarja. Od tam sem šel v Iskro, nato na sindikate. Nazadnje sem bil zaposlen v Alpdomu v Radovljici.«

In vmes kupovali knjige. Po kakšnem principu?

»Tiste, ki so mi bile všeč.«

Kaj je tisto, kar vas še danes pri Prešernu tako vleče?

»Zame je edini genij, ki smo ga Slovenci kdaj imeli. Saj so bili velikani, a genij je zame le on. In če je kdokoli vreden spoštovanja, je to Prešeren.«

Torej za vas oznaka »največji slovenski pesnik« ni kliše?

»Ne. Sodi v zgornji razred evropske poezije, čisto na vrh, kjer so Puškin, Goethe, Dante ... in naš France.«

»Tisto poletje sem imel najlepše počitnice v svojem življenju. Odkril sem knjižnico na Bledu in bral. Oče mi je kupil kolo, s katerim sem se nekega dne odpravil v Prešernovo Vrbo.«

Andrej Štular je pred leti v središče svojega ustvarjanja sprejel pesnika dr. Franceta Prešerna. S Francetom kot človekom iz mesa in krvi se je vračal stoletje in pol nazaj v Kranj, mesto, v katerem sam živi in ustvarja.

France iz mesa in krvi

ANDREJ ŠTULAR, STRIPAR, FILMAR, LUTKAR

IGOR KAVČIČ

Na kaj pomislite, ko slišite ime dr. Franceta Prešerna?

»Po mojem bi v teh časih najprej pomislil na aktualno družbeno stvarnost – socialno, politično in siceršnje stanje tako v Sloveniji kot tudi v Evropi in svetu nasploh. Paradoks je, da so v državnem zboru sprejeli nov, do migrantov bolj rigorozen Zakon o tujcih, v državni himni pa v Prešernovi Zdravljici med drugim pojemo tudi 'Žive naj vsi narodi ...'. Mar ni to ironija, v himni pojemo o odprtosti do ljudi do vseh narodov, hkrati pa zapiramo meje. Prešeren postaja zanimiv tudi v kontekstu dela in redne zaposlitve. Sam je bil pri oblasteh zaradi svoje svobodomiselnosti in slovenstva označen za 'politično sumljivega'. Večkrat je zaprosil za samostojno odvetniško pisarno, pa ga je takratna oblast zavračala, dokler se ga na neki način ni rešila s tem, da ga je iz Ljubljane poslala v podeželski Kranj. Najbrž bi danes, podobno kot mnogi mladi izobraženi ljudje, odšel na tuje.«

No, odvetnikom med Slovenci tudi ne gre ravno slabo?

»Mogoče bi deloval v kateri od 'hudih' odvetniških družb, kdo ve? Ali pa bi, širokega duha, kot je bil, pisal slogane za kakšno oglaševalsko agencijo in bil za to odlično plačan. Lahko bi celo zašel v intelektualne ali umetniške kroge in bi svoj pesniški potencial dodobra izkoristil. Če le ni Slovenija za kaj takega premajhna.«

Poklic pesnika je pri nas prava redkost. Da sta kultura in umetnost v Sloveniji pre malo cenjeni, je bilo moč razbrati iz nagovora predsednika upravnega odbora Prešernovega sklada Vinka Möderdorferja na podelitvi Prešernovih nagrad?

»Strinjam se, ko je dejal, da slovenska umetnost podhranjena umira, da obstaja samo še zaradi notranje nuje ustvarjalcev. Tu bi dodal, da umetnost in kultura zvišujeta kakovost življenja, proračun za kulturo pa je v 'prostem padu'.«

Kaj je vas privedlo v Prešernovo zgodbo? Kakšen je bil povod, da sta se »našla« z našim velikim pesnikom?

»Predvsem me je ves čas preganjala njegova vizualna podoba, za katero vemo, da 'v originalu' ni bila narejena in ne obstaja. Najboljši približek po mnenju stroke, Goldensteinov portret Prešerna, je nastal po pesnikovi smrti. Je slikar imel skice, je slikal po spominu, ki je, kot vemo, precej relativna zadeva? Tega najbrž nikoli ne bomo vedeli. Drugo, kar me je vedno zanimalo v povezavi s Prešernom, je njegovo življenje, ki je bilo očitno precej dekadentno, na trenutke celo boemsko.«

Strip, iz katerega smo si lahko nekaj originalnih risb ogledali na razstavi Pripovedni prizori iz Prešernovega življenja v Gorenjskem muzeju, ste ustvarili ob 200. obletnici pesnikovega rojstva ...

»Ne vem več, kaj me je spodbudilo, mogoče sem ga risal samoiniciativno ali celo po naročilu za objavo v Delovih Književnih listih. Me je pa prva objava stripovske 'pasice' na temo Prešerna spodbudila, da sem se lotil zbiranja, kar je bilo napisanega o njem, knjig naših prešernoslovcev, leposlovna dela, ki so povezana s pesnikom, prebiral sem eseje, članke ... Lik Prešerna je potem nastajal sproti, moje skicirke so se polnile z motivi, izjavami, različnimi zanimivimi situacijami iz pesnikovega življenja. Spoznal sem, da bo zalogaj večji, kot le za krajši strip, saj sem razmišljal tudi o filmu in lutkovni prestavi.«

Ampak najprej je bil strip z naslovom France, drobna knjižica na 28 straneh z risbami in neke vrste izjavami oziroma mislimi iz pesnikovega življenja in delovanja ...

»Strip je v tiskani obliki sicer izšel tri leta kasneje, takrat pa sem na razstavi predstavil le risbe kot podobe iz Prešernovega življenja. Gre za risbe v tehniki tuš na papirju.«

Stripovsko zgodbo ste gradili na zapisih hčere Ernestine Jelovšek v knjižici Spomini na očeta. Pesnika

Andrej Štular je v Francetu iskal človeka iz mesa in krvi. / Foto: Tina Dokl

spoznavamo kot običajnega človeka iz mesa in krvi, zapiši ga ne idealizirajo. Zakaj so bili vam zanimivi?

»Prav zato. Kot sem rekel, sem zbral goro materiala, zapiskov, likovnega gradiva, na koncu pa sem se odločil, da bom v stripu uporabil besedilo iz te drobne knjižice. V njej sem našel zelo realistične opise njega in prizorov iz njegovega življenja, ki so bili hkrati tudi nekoliko ironični, pikri ... Zdeli so se mi tako zelo sočni, neposredni in blizu stripovskemu jeziku. V knjižici se zgodba bere kot nekakšen monolog, kar je kot nalašč za mojo stripovsko pripoved.«

Nekoliko groba risba, minimalističen pristop v besedilu, povsem v vašem siceršnjem stripovskem slogu.

»Izbiral sem predvsem kratke stavke, ki nekako razlagajo risbo in obratno. Je pa res, da sem takrat razmišljal, pravzaprav to še vedno počnem, o bolj narativnem stripu o Prešernu, kjer bi ga bralcu približal skozi dialoge, anekdote in zgodbe o njem, ki jih ne manjka. Bi pa to bil večji zalogaj, za stripovski album večjega formata in zame predvsem daljšega delovnega zamaha.«

Ob stavku »Prešeren ni imel v Kranju nikogar, komur bi zaupal« je risba s pesnikovo postavo sredi prazne in puste ulice, ki se danes imenuje po njem ...

»Taka je pesnikova kranjska zgodba. Kot pesnik je bil

Prešeren v Kranju ustvarjalno mrtev. Razen zafrkljivk tu ni nič več napisal. Še te vprašanje, ali je kam zapisal. Bivanje v Kranju ni bilo njegovo srečno življenjsko obdobje, tu ni več imel pravih prijateljev in zaveznikov, kot sta bila Čop in Smole. Niti ni bil s svojo družino. Kar se prijatelj tvče, je tako – hitri gostilniški prijatelji so tvoji prijatelji, dokler si z njimi in po možnosti plačuješ. To je bil žalosten čas njegovega življenja in v stripu mislim, da nisem zapadel v patetiko, ampak gre bolj za realističen in dokumentaren prikaz situacije, v kateri se je znašel. Omenjeni stavek je odraz takega ozračja.«

V kratkem filmu Dr. Fig ste dve leti kasneje strip nadaljevali, le da v drugem mediju.

»Film Dr. Fig sem posnel v Kranju, v starem delu mesta in okolici. Zgodba filma se res drži tiste v stripu. Še nekaj več izjav Ernestine Jelovšek sem uporabil med posameznimi posnetki. Film v črno-beli tehniki deluje kot nemi film z odigranimi sekvencami, ki jih 'presekajo' beli zapisi na črnem ozadju. V filmu prikazujem podobe iz njegovega življenja.«

Trilogijo ste leta 2003 zaključili z lutkovno predstavo Zgodba o Prešernu.

»Ugotovil sem, da imam precej skic in zamisli za konkretnjšo zgodbo, zato sem začel pisati scenarij, v katerem niso bila le dejstva, ampak sem nanizal tudi dialoge in

konkretne opise scen. Iz tega je v okviru Lutkovnega gledališča Nebo in Foruma Ljubljana nastala lutkovna predstava za odrasle z naslovom Zgodba o Prešernu. To je drama, v kateri poleg Franceta nastopajo še Ana, pesnikov prijatelj menih Benvenut, Krokot kot neke vrste njegova vest in v zaključku še smrt. Zgodba se odvija kronološko od brezskrbne mladosti v Vrbi preko bistrtega učenca do Dunaja, kjer je spoznaval kulturno in umetniško produkcijo tistega časa, ljubljanskega obdobja, ki velja za njegov ustvarjalni vrhunec, do Kranja, od koder na koncu predstave v smrtnem plesu z belo smrtjo odpleše s tega sveta.«

V narodu ostaja nesmrten, kar smo v teh dneh še zlasti zvesto obeleževali. Koliko se vam zdi Kranj Prešernovo mesto?

»Mislim, da je Prešernovo gledališče naš prvi in najboljši reprezentant njegovega imena. V gledališču so drzni, pogumni in tudi uspešni. Imamo tudi vso to, lahko bi rekli, negibno ali tiho dediščino, kot so ulice, spomeniki, tudi prireditve ... Vsega tega sem vesel in Kranj je tudi zato Prešernovo mesto. Ampak če se vrnem na začetek, lani me je zelo zbadlo, da so na gimnaziji, ki nosi njegovo ime, učitelji podpisovali peticijo proti naselitvi nekaj begunskih otrok v sosednji dijaški dom. Pa sva spet pri verziju 'Žive naj vsi narodi'.«

»Predvsem me je ves čas preganjala njegova vizualna podoba. Drugo, kar me je vedno zanimalo v povezavi s Prešernom, je njegovo življenje, ki je bilo očitno precej dekadentno, na trenutke celo boemsko.«

Letos bo minilo sto let od smrti Prešernove hčere. Umrla je na očetov rojstni dan, 3. decembra 1917, v ljubljanski mestni ubožnici. Leta 1967 so njene posmrtne ostanke prenesli v Prešernov gaj v Kranju, kjer je pokopana blizu očeta.

Ernestina Jelovšek, Prešernova hči

MIHA NAGLIČ

Dne 17. julija t. l. sem bila v Kranju. Želja, ki sem jo gojila več kot dvajset let, ali bolje, skoraj vse življenje, se mi je tako izpolnila. Obiskala sem grob svojega očeta, moli-la sem na njegovem grobu! Šele tukaj mi je postalo jasno, da v svojem življenju nisem ljubila nikogar bolj goreče kot njega, ki se ga samo še nejasno spominjam, čeprav plava njegov pogled, njegov nasmeh še vedno pred moji mi duševnimi očmi. Moj oče mi je vzor, po katerem presojam vsakogar, ki se mi je kdaj v življenju približal; in kdo mu je enak?!« Tako je v Ljubljani 21. avgusta 1895 zapisala Ernestina Jelovšek, Prešernova hči – v uvodu h knjigi Spomini na mojega očeta. Pisati jih je začela po pripovedih svoje matere Ane, po 1875, v nemščini. Objavila jih je šele 1903, v slovenskem prevodu Janka Kesslerja.

Ernestina se je rodila 18. decembra 1842 v Ljubljani, kot drugi otrok Ane Jelovšek in Franceta Prešerna. Ta si je sicer želel sina, a ko se je rodila Ernestina, jo je imel zelo rad. Neko nedeljsko popoldne, ko je prišla Ana k njemu, je bil izredno dobre volje; »povedal ji je, da je zelo srečen, saj ima spet hčerko, kadar umre, bo vsaj nekdo jokal za njim. 'Tudi ti boš jokala,' je dejal materi, 'še ko me ne bo več, boš spoznala, kaj si imela, kajti zdaj me ne razumeš! Moja sestra pa ne bo nikoli jokala za

menoj, saj terciarka nima srca!' Nato ga je mati vprašala, kako more biti vesel, ko pa ve, da bo za njim jokal ubog, nebogljen otrok. 'Vrag si ga vedi, toda v vsakem človeku je nekaj egoizma; s tem sem hotel le povedati, da sem srečen, ker imam bitje, katere-mu je moje življenje potrebno, ki deli z menoj vso srečo in nesrečo; to pa je lahko samo pri otroku. Zaradi tega sem srečen in za to srečo se moram zahvaliti tebi! – Zdaj še nič ne mislim na smrt, sem zdrav, potemtakem lahko z lahkoto dočakam sedemdeset let. – Ko bi tudi jaz mogel tebe osrečiti, je še dejal. 'Poroči se z menoj, ti veš, da bi bila to zame največja sreča.' Vzdihnil je, oprl komolce ob mizo, pobesil glavo, spustil roke ter se globoko zamislil, čez nekaj časa je dvignil glavo in bil je videti, ko da se je za deset let postaral, potem je vstal, prijel mater za rame in jo rahlo potisnil skozi vrata: 'Pojdi zdaj.' Po tem dogodku se dolgo nismo videli, celo po denar je morala hoditi moja dojlja. / Ta dogodek, ki sem ga ravnokar opisala, se je zdel materi tako nenavaden in celo nerazumljiv, da mi ga je od besede do besede, tako kot sem ga zdajle zapisala, več kot enkrat ponovila. Ali ta žena res ni poznala prave sreče v ljubezni, ki jo čutimo le, če je tudi ljubljeno bitje srečno?«

Komentar pesnikove drže in hčerinega poročila prepunala, kaj si imela, kajti zdaj me ne razumeš! Moja sestra pa ne bo nikoli jokala za

prej kot srečno. V letih 1850–1854 se je pri uršulinkah izučila za šiviljo. Leta 1856 je odšla za materjo v Trst, julija 1866 sta obe odpotovali šivat na Dunaj. Po materini smrti se je spomladi 1877 preselila v Maribor, februarja 1879 pa v Ljubljano. Preživljala se je s šivanjem, vse dokler ji ni opešal vid in je morala na koncu v ljubljansko ubožnico. Tu je tudi umrla, na Prešernov rojstni dan, 3. decembra 1917. Tako se ni izpolnilo upanje njenega očeta, kakor ga je zaupal njeni materi: »Če bi se pa vendarle zgodilo, da bi prej umrl, ko bosta moja otroka preskrbljena, upam, da ne bosta zapuščena. Šele po moji smrti uvidi moj narod, kaj sem storil zanj. Moja otroka ne bosta siroti!« Pa sta bila. Tisti »Narod«, ki ga je Cankar ironično pisal z veliko začetnico, je ostal brez srca. Izjeme so bile le redke. Slovenski visokošolci na Dunaju so 13. decembra 1874 namesto nameravane »besede« privedli dobredelni koncert in »izročili izkupiček v velikem uboštvu živečima ženama«, Ani in Ernestini. Franja Tavčarjeva je slednji pomagala tako, da jo je preskrbovala s šivanjem. Nazadnje je živela samo še od podpore, ki jo je zanj nabirala pisateljica Manica Komanova, Gorenjka.

Spomini na Prešerna

Kako je opisala svojega očeta? »Očeta je v spominih opisovala, kot se ga je spomnila sama in kot ji je o njem pripovedovala mati ... Delo

Ernestina Jelovšek leta 1874, ko je imela dvaintrideset let.

ima literarnozgodovinsko vrednost, saj so v njem zgodovinska dejstva, s katerimi lahko interpretiramo Prešernovo delo. Prisotne so nedoslednosti in napake, ki so posledica njene subjektivnosti, z željo, da svojega očeta predstavi v najboljši možni luči. Tako piše, da Prešeren ni posvečal pozornosti mladim dekletom, čeprav je Ana Jelovšek prvega njegovega nezakonskega otroka rodila pri šestnajstih letih ...

Pomembna so mesta, kjer obravnava Prešernovo zasebno življenje. Piše, da je bil Prešeren ponosen, trde volje, svobodomiseln, samozavesten, da ni nikdar izgubil razsodnosti, da je imel izvrsten spomin, da je bil rad neodvisen, laži in krivice ni prenašal. Prešeren je spoved preziral, saj je menil, da krivice namesto človeka ne more popraviti nihče. Uprl se je početju duhovščine, zoper Boga ni nikoli govoril. Izrazito je bil navezan na svojo mater. Svoje dolžnosti je izpolnjeval vestno in natančno, pri delu je bil dosleden. Želel je narodovo neodvisnost, narod naj bi šele po njegovi smrti uvidel, kaj je storil zanj. Domovine

ni želel zapustiti niti tedaj, ko bi v Moskvi lahko dobil dobro plačano službo.

Ernestina je želela Prešerna opravičiti njegove slabosti, kot so nagnjenje do vina, kart, žensk. V poglavjih o ženskah, ki so bile bolj ali manj tesno povezane s Prešernom, je nekoliko pristranska in osebna. Do žensk naj bi bil zelo nezaupljiv, jih zaničeval, ženskam iz ugle dnejsih krogov se je velikokrat posmehoval. Ker je rad dvoril lepim dekletom, so ta mislila, da je vanje zaljubljen, Prešeren je za ženo hotel vzeti le mater svojih otrok. Ernestina dvomi, da je bil Prešeren tako navdušen nad Julijo Primic, kot to opeva v svojih pesmih; ko je spoznal Julijo, je bila še zelo mlada, zato naj ga ne bi zanimala. Ernestina še dodaja, da Julije morda niti ni poznal. Julija naj bi bila tako le pesniška ljubezen, življenjska pa Ana Jelovšek, s katero bi se poročil, ko bi zaslužil dovolj, da bi zmožl preživljati sebe in družino. Svojo mater Ano Jelovšek kaže izrazito brezobzirno, njene ravnjanja, da jo je dala v rejo, da je imela brata raje od nje, ne želi opravičiti ...« (Iz članka o E. Jelovšek na Wikipediji)

*Prešeren:
»Šele po moji smrti uvidi moj narod, kaj sem storil zanj. Moja otroka ne bosta siroti!«
Pa sta bila.
Tisti »Narod«, ki ga je Cankar ironično pisal z veliko začetnico, je ostal brez srca. Izjeme so bile le redke.*

Mestna ubožnica v Ljubljani, kjer je zadnja leta živela in umrla Ernestina Jelovšek. Danes je v njej Klinika za gastroenterologijo, Japljeva 2. / Foto: Wikipedija

RAZVEDRILA

GG

SEM DEKLE Z ISTE ULICE

Manca Špik se je po rojstvu hčerke marca lani zelo uspešno vrnila na glasbeno sceno. Duet Oba, ki ga je posnela z Argentincem Isaacom Palmo, drugouvrščenim v lanskem šovu Slovenija ima talent, je v manj kot dveh mesecih doživel skoraj dva milijona spletnih ogledov. Najbolj vroča slovenska pevka ta hip je spregovorila o prihajajočem albumu, o sodelovanju z dolgoletnim prijateljem Raayem ter tudi o tem, kako jo je spremenilo materinstvo ...

🎵 Ana Šubic

Kmalu bo izšel vaš novi album, drugi po vrsti. Kaj prinaša?

»Album smo poimenovali po naslovni skladbi Oba, ki je tudi povod za njegovo izdajo. Ker so poslušalci skladbo tako 'zgrabili', ker je tako hitro našla pot do njih, smo se odločili še za novi album. Na njem bo dvajset skladb, nobena ne bo povsem nova, nekaj je bilo že izdanih na mojem prvem albumu pred petimi leti, nekatere pa sploh še ne, na primer Zvezala bi si krila, Baila baila, Marinero. Te pesmi so bile zelo uspešne, a nikoli izdane na albumu. Večino skladb je napisal Raay, nekaj Urša in Matjaž Vlašič ... A čeprav gre za že slišane skladbe, to ne pomeni, da počivam na lovoričkah. Ustvarjamo nove skladbe, spomladi bomo predstavili nov duet, malo bolj poskochen, za žur. Povsem zaupam producentu Raayu, ker ima občutek glede izbora izvajalcev za snemanje duetov in kdaj lansirati pesmi ...«

Tudi duet z Isaacom Palmo je bila Raayeva ideja ...

»Res je. Ko sem se po rojstvu hčerke vrnila na glasbeno prizorišče in smo začeli na novo načrtovati mojo kariero, mi je Raay predlagal sodelovanje z drugimi izvajalci. Najprej smo s Kwartirci posneli skladbo Pesem, ki je bila prav tako uspešnica, potem pa je Raay predlagal Isaaca, ki je ravno v tistem času nastopil na

avdiciji talentov. Tudi mene je izjemno navdušil, vedela sem, da bo najina pesem super odpeta, da bo nastala lepa zgodba. On je dobil svojo prvo pesem, jaz pa že 34. Raay je ustvaril skladbo, besedilo pa je napisal Rok Lunaček iz skupine Flirrt. Z njim sem prvič sodelovala, a sem bila izjemno navdušena, saj je na preprost način z lepimi besedami zadel tisto, kar se tiče nas vseh, naših ljubezni, izkušenj, skratka besedilo je zelo življenjsko. Poleg odlične melodije, ki gre hitro v uho, je k uspehu skladbe Oba veliko pripomoglo tudi dobro besedilo, s katerim se ljudje poistovetijo, kar je najbolj pomembno. Z njim izzovemo čustva, spomine, nostalgijo, včasih mogoče tudi kakšne boleče trenutke.«

V manj kot dveh mesecih je skladba imela skoraj dva milijona ogledov na spletu. Ste pomislili, da bi utegnili postati taka uspešnica?

»Ne, tega nismo pričakovali. Skladba Oba je dokaz, da so preproste stvari še vedno najboljše, saj z njimi zadeneš v čustva poslušalcev. Glasba so čustva.«

Morda z Isaacom razmišljata o snemanju novega dueta?

»Najbrž je tako uspešno zgodbo težko ponoviti. Podobno kot pri filmih. Zato o novi skladbi trenutno ne razmišljava, a če se slučajno še kdaj najde vsaj tako dobra, zakaj pa ne ... Trenutno smo več kot zadovoljni z uspehi, ki jih žanjejo s skladbo Oba, saj je tudi

najbolj predvajana slovenska pesem na radijskih postajah.«

Isaac Palma se je na koncu v šovu talentov moral zadovoljiti z drugim mestom, zmagala sta simpatična Gorenjca – WildArt. Sta bila morda tudi vaša favorita?

»Res sta zelo simpatična. Na prva tri mesta so se razvrstili tisti, ki sem jih predvidela. Tudi Anja s plesom ob drugu mi je bila zelo všeč, vedela sem, da bo prišla visoko. WildArt sta pa še dokaz več, da preprostost deluje, sta naravna, srčna, iskrena in ljudje to najbolj sprejmejo. Enako je z našo skladbo in Isaacom, pred katerim je zagotovo lepa glasbena pot. Morda ljudje ne vedo, ampak on je že v Argentini veliko nastopal, ima že precej odrske kilometrine. Zelo je talentiran, ima močno karizmo in super karakter, kar se mi zdi najbolj pomembno.«

Leto 2016 je bilo za vas izjemno. Po rojstvu hčerke marca lani ste se zelo uspešno vrnili na glasbeno prizorišče, kjer blestite kot še nikoli. Kako vam to uspeva?

»Na sedanje uspehe sem čakala kar dvanajst let. Obdobje od 2005 do 2010 je bilo zelo uspešno. Z uspešnico Baila baila baila sem leta 2007 zmagala na Melodijah morja in sonca, zelo uspešna je bila tudi skladba Zvezala bi si krila, nato pa so se moje in Raayeve poslovne poti počasi razšle, prijateljsko sva bila sicer še vedno zelo močno povezana, najboljša prijateljca sva namreč že štirinajst

Manca Špik je na sedanje uspehe čakala kar dvanajst let. Odkar je mamica, je veliko bolj suverena in sproščena. »Ko stopim na oder, si mislim, saj mi lahko vse vzamejo, Lane mi pa ne morejo. Otrok je največje bogastvo.«

let. Potem sem malce tavela od enega do drugega avtorja, se preizkušala v različnih stilih, v različnih aranžmajih ... Z Raayem sva k sreči spet našla skupno iskrico glasbenega ustvarjanja, ko me je kot spremljevalno vokalistko povabil na Eurosong. Takrat sva spoznala, koliko sva povezana, najine glasbene tirnice so se spet začele prepletati. V meni je znova videl neki navdih, ki ga je vmes izgubil, v njem sem ponovno vzbudila muzo, in stvari so se začele hitro odvijati. Vesela sem, da sva se ponovno našla, da me je spet pripeljal h koreninam, k zabavnim in preprostim glasbi, h glasbi za ljudi. Saj, če potegnem črto, sem to jaz, takšna sem, zato mi ljudje

tudi verjamejo. Nisem neka izzivalna, seksi pop izvajalka, vedno sem bila bolj kot ne sramežljiva. Punca 's sosednje ulice'. Raay je zaslužen, da sem si upala iti korak nazaj, v bistvu pa pet korakov naprej. Ko si upaš biti, kdor dejansko si, si uspešen! Sem se pa, odkar sem mamica, še drugače odprla.«

V kakšnem smislu?

»Veliko bolj sem suverena. Ko stopim na oder, si mislim, saj mi lahko vse vzamejo, Lane mi pa ne morejo. Otrok je največje bogastvo. Ko si za nekoga odgovoren, ga vzgajaš, da si ob njem, ko spregovori prvo besedo ... Neprecenljivo. In četudi bi mi šlo vse k vragu, imam še vedno družino, izpolnila sem svoje poslanstvo. Zaradi otroka sem postala veliko bolj sproščena, naravna, primarna. Vse to sem prenesla v glasbo, kjer stvari sedaj zelo gladko tečejo, ker sem dejansko to, kar sem.«

Vam gre prepoznavnost kdaj na živce? Verjetno niti na sprehod z vozičkom ne morete v miru?

»Ah, kje pa, seveda lahko grem. Včasih opazim poglede ljudi, ki razmišljajo, ali sem jaz. V zasebnem življenju sem zelo malo naličena, raje sem bolj naravna in marsikdo šele po glasu spozna,

da sem prava. (smeh) Imam pa same lepe izkušnje, nikoli nisem niti razmišljala, da sem nekaj več, kaj drugačna od ostalih. Rada počnem to, kar delam, brez glasbe sploh ne bi mogla živeti. Tudi zaradi tega sem se po porodu tako hitro vrnila. Otroci imajo radi srečne mamice in jaz sem srečna, ko ustvarjam, nastopam, snemam. Nekatere mame se stoodstotno osredotočijo na otroka in pustijo, da otrok zapolnjuje njihovo življenje, meni ga pa Lana samo dopolnjuje in izpolnjuje. Seveda se trudim, da sem maksimalno dobra mama, ampak imam pravico biti tudi srečna v svoji službi. Navsezadnje je to tudi moj kruh in jaz imam to srečo, da živim od tega, kar imam najraje. Ne počivam, niti ne smem in ne morem. Ampak za zdaj odlično usklajujem oboje, s pomočjo drugih seveda.«

Zadnja leta živite na Obali. Pogrešate rodno Bohinjsko Belo in Gorenjsko?

»Veliko sem na poti, razpeta med različne konce Slovenije, se pa vedno rada vracam domov. Ko na poti na Belo zagledam Triglav – to je zame najlepši pogled. Pogrešam sneg, čeprav ga imate na Gorenjskem zadnje čase še manj kot drugje po Sloveniji.«

PESMI MLADIH

Bonbonček

Sonček je lahko
sladek kot bonbonček,
topel kot naročje,
v katerem mamica
me greje.

Mamica moja
je topla kot sonček,
in jaz sem srečen,
ker jo imam.

Bonbonček je
sonček,
je sladek, je dober
kot jaz.

Sonček, bonbonček,
mišek in mucek,
medvedek, citronček
mi poje mamica.

Martin

Kako lepi in veliki verzi od tako malega moža. Na koncu ne vemo, ali je to pesmica o sončku, o bonbončku ali o mamici. V vseh primerih je lepa in nam je polepšala dan. **Meta**

Pesmi pošljite na elektronski naslov pesmi.mladih@gmail.com ali na naslov Gorenjski glas, Bleiweisova cesta 4, 4000 Kranj.

DOMOV S POKALOM

Na državnem tekmovanju mednarodnega raziskovalnega projekta First Lego League (FLL), ki je v začetku februarja potekalo na OŠ Dobrova, se je pomerila tudi ekipa OŠ Škofja Loka-Mesto.

Mateja Rant

Tekmovanja FLL se je ekipa OŠ Škofja Loka-Mesto udeležila tretje leto, ves čas pa nastopajo pod imenom Legohrčki, saj so nekateri učenci v skupini že od vsega začetka, je pojasnil njihov mentor Matjaž Pintarič. Skupino sestavlja deset učencev. S ponosom so poudarili, da so pri spuščanju robota dosegli 179 točk in tako v evropskem merilu zasedli 49. mesto med več kot devetsto prijavljenimi ekipami. Na državnem tekmovanju pa so jih razglasili tudi za ekipo z najboljšo FLL-potezo na robotskem delu in so si tako prislužili pokal za roboefekt dneva.

»Naš robot je edini izvedel atraktivno potezo, ko je na drugi strani mize pobral kamero na morskem levu in jo za razliko od ostalih,

Ekipa Legohrčki s pokalom za najboljši roboefekt dneva

ki so jo domov v bazo pripeljali, kar vrgel po zraku in s tem prihranil čas,« je pojasnil Matjaž Pintarič. Tekmovanje z roboti Lego Mindstorm, ki jih učenci izdelajo sami, je najbolj zanimiv del tekmovanja. Robot mora v dveh minutah in pol uspešno opraviti čim več nalog in tako zbrati čim več točk, za kar morajo ustrezno sprogramirati robota. Pri spuščanju robota so imeli letos dve skupini. »Simon, Filip

in Jan so bili samostojni pri izdelavi robota in programiranju. Liza in Matic iz druge ekipe pa sta na začetku obiskovala krožek Mindstorms, kjer sem ju učil programiranja, za tekmovanje pa sta potem sama pripravila robota in program. Pri delu pa sem jima pomagal in ju spodbujal,« je razložil Pintarič.

V okviru tekmovanja je treba pripraviti tudi projekt, letos pod naslovom Živalski zavezniki, v okviru katerega

so razmišljali, kako izboljšati odnos med ljudmi in živalmi. »Mi smo si izbrali odnos med ljudmi in hišnimi ljubljenci. Z učenci smo obiskali mačje zavetišče Mačji dol, Kliniko Loka in trgovino z malimi živalmi Aro. Pri tem smo ugotovili, da si ljudje prehitro kupimo hišnega ljubljencega, potem pa zanj ne skrbimo dovolj dobro. Problem pa je tudi v premajhni ozaveščenosti lastnikov mačk glede sterilizacije in kastracije,« je pojasnil Pintarič. Na podlagi tega je učenka Emma Mahmutović napisala scenarij za lutkovno predstavo z naslovom Muca Maca, ki govori o desetletnem Matiji, ki si zaželi mucko. Starši mu jo kupijo, čez eno leto pa jo zavržejo in mucka pristane v zavetišču. Pripravili so osem predstav v njihovi šoli in dveh vrtcih ter tako ozaveščali mlade o odgovornem ravnanju s hišnimi živalmi in o pomenu sterilizacije in kastracije mačk.

POTOVANJA • VINO • HRANA • DOGODIVŠČINE • MOŠKI • ŽENSKO • POTOVANJA • VINO • HRANA • ŽENSKO

TELIČEK V MEGLI

Alenka Brun

Mojmir Štifar je že kar nekaj časa domača kuharica kranjskogorske restavracije Skipass istoimenskega hotela – in to izvrstna. Kuharski kreativci z drzno žilico vsakič znova na krožniku gostom postrže z novimi presenečenji, idej in

kombinacij mu ne primanjkuje.

V hotelu Skipass družine Justin so kulinarični večeri postali že tradicionalni. Tokrat so se odločili, da bodo gostom postregli šesthodni meni, kombinirali pa so ga z vini 'kralja malvazije', z vini Kozlovič iz hrvaškega oziroma istrskega Momjana. Za znanega vinarja je večina Slovencev, ki vsaj nekaj malega ve o vinih, že slišala – predvsem zaradi njegove malvazije.

Zanimiv meni je napovedoval že drzen pozdrav iz kuhinje, v katerem smo v enem grizljaju okušali morje in meso na posteljici iz svinjske kože. Sledil je zanimiv krožnik, ki ga je Mojmir poimenoval teliček v megli. Na krožniku sta dimljenemu telečjemu tartarju z jurčkovicim kompotom delala družbo še krema iz rdeče paprike in čebulni prepečenc. Sledile so koline na žlico oziroma juha iz kislega zelja s

Za uvod ob prihodu gostov je poskrbelo Kozlovičevo peneče vino. Tokrat so steklenice hladili v snegu.

hrustljivo kremo krvavice in ajdovimi žganci, pa škamp v buzari – gratiniran jadranski škamp s suhim češnjem, peteršiljevim puhastim testom in črnim česnom z malvazijo. Okusi so se stopnjevali z ozkimi rezanci s kuhanim jastogom in črnim istrskim tartufom, penečo jastogovo omako in limoninim kaviarjem; sledil je mesni naslov škotsko govedo v slovenskih gozdovih, kjer je bila glavna zvezda krožnika pečena trebušna mišica

Teliček je na mizo dejansko prišel v megli. Ko so gostje dvignili pokrovko, jih je najprej pozdravila megla, potem pa je sledil prizor s fotografije.

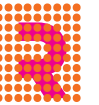
Zanimiv pozdrav iz kuhinje

škotskega goveda z omako iz gozdnega jagodičevja, pirejem korenja s slanino in brinom. Lepo pa je drzni kuharski mojster zaokrožil meni sicer z zelenjavnim imenom sladice domača koleraba. To pa je predstavljal mousse

kisle smetane s smrekovim oljem, sladkano in okisano kolerabo ter želejem sladkega vina. Za vinsko spremljajo pa, kot smo že omenili, so tokrat poskrbela vina Antonelle in Gianfranca Kozlovič.

Zakonca Justin in Antonella ter Gianfranco Kozlovič

GLASOV ODER

JODLU V SPOMIN

V spomin prezgodaj preminulemu kranjskemu kantavtorju in animatorju otrok Jožetu Žvoklju - Jodlu se bo ob njegovi 60. obletnici rojstva v torek, 21. februarja, ob 18. uri v Layerjevi hiši začel glasbeno-kulturni večer.

Samo Lesjak

Memorialna prireditev, po Jodlovmem legendarnem kantavtorskem albumu poimenošana Ribi, Rak, Škorpion, v organizaciji založbe Klopotec in sodelovanju Danijela Kanalca, bo združila glasbene nastope gostov večera, predstavitev Jožetovih manj znanih pesmi in posnetkov,

izid CD-ja s skladbami za otroke Sončki ter druženje v sproščenem vzdušju prijateljev pesmi s poti. Namen organizacije brezplačnega dogodka je vrniti široki opus kreativno raznolike vsebine avtorjevih del v naš prostor in čas ter predstaviti glasbeno ustvarjalnost gostov s ciljem vzpodbujanja izvirnega kantavtorstva pri mladih glasbenih ustvarjalcih, za kar se je vseskozi trudil tudi Jože.

Prireditev sestavljajo triznanih pesmi in posnetkov, je deli: otroški program,

glasbeno-umetniški program in sproščeno druženje. V otroškem programu bodo nastopili Ana Žvokelj in mešani otroški zbor Vrta OŠ Stražišče – podružnica Žabnica pod vodstvom vzgojiteljice Eme Brezar ter ob akustični spremljavi učitelja glasbene šole Glasbosned, otroški zbor učencev četrtega razreda OŠ Franceta Prešerna Kranj – podružnica Kokrica pod vodstvom razredničarke Mojce Jošt ter Tina Košmrlj, pevka iz centra Sonček Kranj.

V glasbeno-umetniškem programu bodo nastopili igralec, animator in glasbenik Sten Vilar, ustanovitelj prve psiho-folk skupine v Sloveniji Kladio, konj in voda Dani Bedrač z gostjo Simono Kropec, ustanovni član legendarne akustične skupine Tantadruj in eden najboljših akustičnih kitaristov pri nas Boštjan Soklič, pa tudi Zvone Ciglič in Dobra letina z gostom Markom Matjašičem - Jimijem. Nastopom bo sledil ogled razstave zbranih del ter sponzoro muziciranje prijateljev in gostov večera.

Mladoporočenci

V Kranju sta se 4. februarja 2017 poročila Goran Tepić in Slavica Rajak.

Nostalgija v Delovcu

Kranj – V soboto, 18. februarja, bo ob 20. uri prvič po petindvajsetih letih zopet svoja vrata za nostalgčni glasbeni večer odprl Delovc.

Kranjski glasbenik Jože Žvokelj - Jodl je v naši kantavtorski glasbi pustil globok pečat. / Foto: arhiv GG (Matic Zorman)

Nastopili bodo na sobotnem koncertu v Naklem, na katerega vas lepo vabijo. / Foto: Zdravko Cankar

KONCERT HARMONIKARJEV

V Domu Janeza Filipiča v Naklem bo v soboto, 18. februarja, ob 19. uri koncert harmonikarjev. Nastopil bo Primož Gnidovec s prijatelji.

Suzana P. Kovačič

Harmonikarji, ki bodo nastopili na sobotnem koncertu, so fantje, ki bodo pokazali, kaj vse so se v teh letih naučili. Nastopali bodo

Primož Gnidovec, Luka Mlakar, Matic Jeraj, Anže Pajič, Gašper Komac, Gašper Štajner in Mihael Štajner. Napoveduje se ne samo glasbeno zanimiv, ampak tudi zabaven večer z nastopi posamično in vseh skupaj, z »dvobojji« parov ... Na odru se bodo harmonikarjem pridružili

Bojan Batič (bariton), Jože Teran (kitara) in Urška Kužet (vokal). Program bo povezoval Aljaž Oberkrainer. Idejo za koncert je dal Robi Gnidovec, Primožev oče, ki je skupaj s Prostovoljnimi gasilskim društvom Naklo tudi organizator koncerta. Vstop je brezplačen.

Kristalni abonma: Papandopulo kvartet

Škofja Loka – V sredo, 15. februarja, bo ob 19.30 v Sokolskem domu v okviru Kristalnega abonmaja koncert zasedbe Papandopulo kvartet. Sestavljajo ga hrvaški saksofonisti Nikola Fabijanić, Gordan Tudor, Goran Jurković in Tomislav Žužak, vsi diplomanti akademije za glasbo v Zagrebu. Svoje znanje so izpopolnjevali v Parizu, Amsterdamu in na Dunaju pri priznanih svetovnih saksofonistih. Kvartet je nastopal že na velikih festivalih in glasbenih dogodkih po vsej Evropi, povsod so bili izvrstno sprejeti.

Na Bazenu prihajajo Zmelkoow

Kranj – V soboto, 18. februarja, bo ob 21. uri na Bazenu koncert skupine Zmelkoow. Poleg že znanih skladb bo poudarek na novem albumu Pionirji divergentnega marketinga.

Četrta leta zastonj – 25 %

Dragi naročniki, v letu 2017 bodo izšle 104 številke Gorenjskega glasa. Cena ene številke je 1,85 evra, celoletna naročnina brez popusta znaša 192,40 evra.

Ob plačilu letne naročnine vam priznamo kar 25-odstotni popust, kar pomeni prihranek v višini 48,10 evra, za letno naročnino pa boste odšteli le 144,30 evra!

To pa še ni vse: poleg plačila letne naročnine boste v naši avli lahko spili tudi kavico ter izbrali eno od sedmih daril (na fotografiji).

Vabljeni na Gorenjski glas, Bleiweisova 4 v Kranju (poleg lekarne in nebotičnika, nasproti glavne avtobusne postaje) vsak dan od 7. do 15. ure, ob sredah do 16. ure. Se vidimo!

Gorenjski Glas

Izberite svoje letošnje darilo

vodnik po naravi Drevesa in grmi

vodnik po naravi Gobe

kava Barcaffé 250 g

roman Hči varuha spominov

knjiga Ena žlahtna štorija

avtomatski dežnik

bombažna brisača 50 x 100 cm

Popust in darilo veljata le za fizične osebe. Daril ne pošiljamo po pošti. Količina daril je omejena.

PRAZNOVANJA

Miha vzorno skrbi za kmetijsko mehanizacijo.

Predstavnika Kmetijskega centra Lah Tjaša Razboršek in Tomaž Lah ter zakonca Janhar

Novorojenčki

Minuli teden se je na Gorenjskem rodilo 46 novorojenčkov. V **Kranju** se je rodilo 10 deklic in 15 dečkov. Najtežji je bil korenjak, ki je tehtal 4805 gramov, najlažja je bila deklica, ki ji je tehtnica pokazala 2620 gramov. Na **Jesenicah** se je rodilo 13 dečkov in 8 deklic. Najlažja je bila deklica, ki je tehtala 2549 gramov, najtežja pa prav tako deklica – tehtnica ji je ob rojstvu pokazala 4310 gramov.

TANJIN KOTIČEK

ŠOLA VEDEŽEVANJA IZ CIGANSKIH KART

Imamo karte Nenadna sreča, Obisk, Smrt, Hrepenenje in Vdovec. Bralka pod geslom Vijolica prosi za razlago teh kart, ker ni podala področja, na katerega se nanašajo, bomo naredili splošni pogled. Nenadna sreča je znana po tem, da traja le določen čas, in je treba priložnost izkoristiti takoj tisti trenutek, ko se pojavi. Med drugim pokaže tudi počutje, ki ni v ravnovesju in se iz trenutka v trenutek spreminja. V istem dnevu je oseba večkrat žalostna in vesela. Obisk nam da vedeti, da je bralka večkrat v odnosu, ko ne ve, kdo prevlada, in zato tudi ne ve, kako naj se pravilno obnaša, da bo vse v redu. Kar je nemogoče. V temu primeru je karta Smrt velika želja po spremembah, po premiku z mrtve točke in je le vprašanje časa, kdaj se vendarle stopi korak naprej. Hrepenenje le še bolj potrjuje, da je veliko omejitvev in strahu, da bi se karkoli spremenilo. Vdovec prinaša dobre spremembe in konec osamljenosti, s tem pa

pridejo tudi modre odločitve, ki se niso rodile pred kratkim, ampak že dolgo čakajo, da pridejo na površje. Bralki svetujem, naj ne čaka več, takoj ko se pojavi priložnost, naj vstane in gre proti novi, boljši prihodnosti. Strah je le v glavi. Vse bo dobro. Karta Vdovec nam pove, da to stanje traja že dolgo časa, več let in je res že skrajni čas, da pride do dobrih sprememb. Smrt v roki nosi peščeno uro ali pa lučko, v obeh primerih pomeni, da je rešitev zelo blizu. Na naslov tanja.70@hotmail.com ali na Gorenjski glas s pripisom 'šola vedeževanja' in svojo šifro pošljite tri, pet ali sedem poljubnih kart ali pa karte za druge sisteme, ki ste jih že do sedaj spoznali.

Srečno! Vedeževalka Tanja

ZA ROJSTNI DAN TUDI PARADA TRAKTORJEV

Miha Janhar iz Lahovč je 7. februarja dopolnil 40 let. Praznoval je večer pred tem pod velikim šotorom s 140 gosti, praznovanje pa je popestrila parada 39 traktorjev in najnovejšega kombajna.

Janez Kuhar

Pri Janharjevih, do domače Pr' Anžet, v Lahovčah je bilo 6. februarja, na predvečer praznovanja, nadvse veselo. Pod velikim šotorom, postavljenim na domačem dvorišču, je pred 140 gosti 40. rojstni dan praznoval Miha Janhar. Popoldne so mu pred hišo sosedje postavili dvajset metrov visok mlaj. Ženi Darji so ob praznovanju na pomoč priskočili domači, sosedje in prijatelji ter za povorko Tomaž Lah iz Kmetijskega centra Lah s Potoka pri Komendi. Največje presenečenje je bila za Miha povorka 39 najnovejših traktorjev in kombajna znamke New Holland, v kateri so sodelovali kmetje iz cerkljanske in šestih sosednjih občin.

Miha je prevzel kmetijo od staršev Ivana in Vide leta 2008. Ukvarjajo se z živinorejo, v hlevu imajo 140 glav živine, s poljedelstvom in z nudenjem strojnih uslug okoliškim kmetom ter podjetjem, vedno pa se najde čas tudi za pomoč sočloveku. Miha je namreč tudi krvodajalec in gasilec pa tudi član

Janharjeva družina; slavljenec Miha in žena Darja imata pet otrok (od leve): Leo, Natalijo, Aljaža, Matevža in Anastazijo.

Strojnih krožkov Pšata - Bistrica in Domžale.

V Janharjevi družini so se rodili staršema Vidi in Ivanu trije otroci: Simon, Barbara in Miha. Slednji je osnovno šolo obiskoval v Cerkljah, srednjo veterinarsko šolo pa je končal v Ljubljani. Poročil se je 1999. leta. Z ženo Darjo, Ljubljankom, imata pet otrok: Leo, Natalijo, Aljaža, Matevža in Anastazijo, aprila pa pričakujeta šestega otroka.

Točno pred 40 leti, na Miha rojstni dan, sta pripeljala oče Ivan in stari oče Matevž v Lahovče prvi kombajn, s katerim je nato oče še isto leto začel z žetvijo. Miha tako pravi, da mu je bilo že ob rojstvu položeno v zibelko in usojeno, da nadaljuje s to dejavnostjo. V željah je skromen, ob jubileju si je zaželel samo zdravlja. »Drugo bomo že 'poštimali',« je dodal slavljenec in ugotovil, da po dopolnjenem

štiridesetem ni prav nič drugače, kot je bilo še nekaj dni prej.

Za glasbo je na praznovanju skrbela skupina Atomik Harmonik. Slavljencu je prebral čestitko za praznik Milan Hočvar iz Zapog, čestitali pa so mu tudi sosedje, vaščani, prijatelji iz številnih slovenskih krajev. Čestitko mu je poslal tudi prelat Stanislav Zidar, ki v Lahovčah skrbi za podružnično cerkev.

TANJA ODGOVARJA

tanja.70@hotmail.com

»Zvonček«

Hvala vam za vse že pretekle pravilne odgovore. Zanima me, kaj mi prinaša to leto. Zdravje, prijatelji, finance in ljubezen. Tudi jaz vam želim vse dobro.

Pred vami je leto polno lepih trenutkov in malih zmag. Znali si jih boste vzeti in prav nič vas ne bo ustavilo pri tem. Ne boste več iskali izgovorov. Počutili se boste dobro kot že dolgo ne in vse to se bo seveda poznalo tudi pri zdravju. Veliko se boste družili s prijatelji. Osvojili nove in stare gore. V hribih se resnično počutite v duhu svobodno in s tem dobite ogromno energije. V ljubezni boste končno naredili korak naprej in vaše srce bo zaigralo na vse strune ljubezni. In prav je tako. Globoko boste zadihali in se prepustili toku

življenja. Glede denarja si delate skrbi, vendar boste vse uredili in ne vidim težav. Hvala za lepe želje, lep pozdrav in srečno.

»3712«

Že večkrat ste mi odgovorili. Kako bo z moževim zdravjem, bo okreval? Kaj pa moje zdravje, ali moram iti do zdravnika? Finance? Ali se sinu obeta selitev?

Zdravje je na prvem mestu, če tega ni, je vse ostalo nepomembno. Operacija kolka je zelo zahteven poseg in vaš mož je še vedno v fazi okrevanja. Operacija je bila uspešna, vendar je zdravljenje dolgotrajno. V mesec marca se bo počutil že veliko bolje in tudi bolečin skoraj ne bo več. Svetujem vam, da greste k zdravniku. Ne vidim operacije, je pa z vašo nogo od

Lahko se udeležite tečaja vedeževanja.

Naročniki Gorenjskega glasa, izkoristite popust v višini 10%. Za več informacij čim prej pokličite Tanjo na tel. št.: **040 514 975**

Gorenjski Glas

kolena naprej nekaj narobe. Ne smete čakati in se delati heroja. V letošnjem letu se sinu obeta selitev in tudi pri financah se kmalu pokaže zelena veja. Srečno.

»Vicka«

Pozdravljeni! Prosim, rada bi vedela, kako bo s financami? Ali bom imela priložnost, da najdem honorarno delo, da si vsaj nekoliko izboljšam ta moreči položaj. Tudi za ljubezen me zanima, končala sem razmerje, ki me je omejevalo. Po rojstnem dnevu in do naslednjega drugo leto vas bo spremljal simbol števila devet oziroma Puščavnik. Od takrat naprej pričakujte res velike spremembe, saj se vam bo življenje postavilo na glavo, v pozitivnem smislu seveda. To bo obdobje, ko si boste zaželeli umika,

tišine in časa za razmislek. Kam hočete, kaj si želite in kako vse to doseči. Zaključili boste z vsemi starimi vzorci iz preteklosti in začeli pisati nov list, novo prihodnost. Sedaj ste še pod vplivom simbola Pravica, ste v fazi, ko skušate ujeti ravnovesje povsod, kjer delujete. Ne prenašate več iluzij, razočaranja in varanja same sebe. Ponovno boste osvojili resnico in pristnost. Prav je, da ste prekinili razmerje, saj vas je omejevalo veliko bolj, kot ste se zavedali. Nova ljubezen vas čaka v drugi polovici leta in končno boste začutili tisto pravo čustvo. Honorarno delo vam ponudi neka starejša oseba še pred poletjem. Finančno boste precej lažje zadihali in bili zaradi tega tudi na splošno bolj sproščeni. Želim vam vse dobro.

DRUŽABNA KRONIKA

DOBRODELNI MEMORIAL

V Kranjski Gori so se zbrali prijatelji Draga Grubelnika na 2. Grubinem memorialu, ki je bil dobrodelno obarvan. Na Jesenicah pa so tik pred valentinovim, ki ga praznujemo danes, pripravili poročni sejem.

A. So., U. P. A. Š.

V Kranjski Gori so se minuli petek že drugič na Grubinem memorialu zbrali smučarski prijatelji in ljubitelji alpskega smučanja ter se s tekmo in zabavo poklonili spominu na nekdanjega vrhunskega alpskega smučarja Draga Grubelnika, ki je novembra 2015 tragično umrl v prometni nesreči. Prireditev, ki jo je organiziral Grubelnikov smučarski prijatelj Rene Mlekuž, so znova dodatno začini- li z dobrodelno noto, in sicer bodo sredstva, zbrana s star- tinami in prostovoljnimi

prispevki, namenili za zdravljenje 17-letnega Tima, ki se bori z rakom.

Dobrodelnega dogodka, ki se je končal z rokovsko zabavo, na kateri so nastopili Matjaž Jelen, Rok 'n' band, Grega Skočir in Gušti, Omar Naber, Chorchyp, Trkaj in DJ Baza, so se udeležili številni nekdanji smučarji, ki so tudi nastopili na veleslalomski tekmi za kralja in kraljico veleslaloma. Med kar dvesto smučarji so nastopili tudi Alenka Dovžan, Rene Mlekuž, Mitja Valenčič, Mitja Dragšič pa tudi znani obrazi slovenske medijske in glasbene scene, med njimi Marko Potrč in Tomi Meglič, Marko Vozelj ... Najboljša

časa med moškimi in ženskami sta zabeležila Tomaž Hren in Alenka Dovžan.

V banketni dvorani v Kolpernu na Jesenicah pa je tik pred valentinovim, v petek in soboto, potekal Poročni sejem, ki ga vsako leto pripravi Gornjesavski muzej Jesenice. Kot je povedala koordinatorica Nina Hribar, so letos k sodelovanju privabili 14 ponudnikov poročnih storitev, ogledati si je bilo mogoče poročne prstane, poročne šopke, se posladkati s pecivom in se dogovoriti za poročno torto, fotografiranje, poročno kosilo ali catering, celo najem limuzine, predstavljali so smer- nice ličenja ... Letos prvič

pa je potekal tudi sejem rabljenih svečanih oblačil, od poročnih do maturantskih. Novost so bile tudi delavnice izdelovanja topov za konfete, risane fotografije, izdelovanja poročnih šopkov, potekala pa je tudi predstavitev smernic poročnega ličenja. Skratka, na enem mestu je bilo mogoče izvedeti vse, kar je treba vedeti za organizacijo najbolj sanjske poroke ...

Številni zaljubljeni pari in tudi drugi, ki se imajo radi, bodo sicer na svoj račun prišli že danes, 14. februarja, na valentinovo. Praznik izvir- ra iz Anglije, od koder se je razširil v Ameriko, iz nje pa v zadnjih desetletjih po vsem svetu.

Številko 1 je nosil Grubelnikov sin Maks. Nanj je bila najbolj ponosna mami Maša Kavčič, na sliki z Renejem Mlekužem.

Grubinega memoriala so se udeležili številni nekdanji smučarji, med njimi tudi Mitja Valenčič. / Foto: Andraž Sodja

Dobrodelni dogodek se je končal z rokovsko zabavo, na kateri je nastopil tudi Omar Naber. / Foto: Andraž Sodja

Domačin Denis Porčič - Chorchyp je na koncert pripeljal mlade učence svoje šole borilnih veščin. / Foto: Andraž Sodja

Nina Hribar in Anja Kolbi iz Gornjesavskega muzeja Jesenice z rabljeno poročno obleko iz sedemdesetih let, ki pa je s svojim vintage stilom znova moderna ...

Sanja Ibrčić je predstavljala smernice poročnega make-upa. Kot je povedala, so želje nevest različne, večina pa si na poročni dan želi imeti poudarjene predvsem oči.

VRTIMO GLOBUS

George Clooney bo čudovit očka

Petinpetdesetletni **George Clooney** in njegova soproga **Amal (39)** pričakujeta dvojčka. To bosta za par, ki se je poročil leta 2014 v Italiji, prva otroka. Novico je potrdil celo njegov stanovski kolega Matt Damon. »Stopil je do mene in mi povedal, da je Amal noseča osem tednov. Takoj sem mu povedal, da bi moral molčati tri mesece,« je povedal Damon, ki pravi, da bo Clooney čudovit oče. Dvojčka naj bi na svet prišla junija, zakonca vesele novice še ne komentirata.

Lady Gaga ima novega

Lady Gaga (30) ima novega moškega. Pevko so paparaci zasačili med objemanjem s svojim menedžerjem **Christianom Carinom**. Ryan Seacrest je pevko povprašal o novi romanci, ta pa je bila pri tej temi malce zadržana. »Saj

veš, da ne govorim rada o svojem ljubezenskem življenju. Sem že zardela in to se popolnoma nič ne ujema z mojim videzom,« je novo zvezo komentirala zvezdnica, ki se je julija lani razšla s Taylorjem Kinneyjem.

Adele in Chance zmagovalca grammyjev

V Los Angelesu so podelili 59. nagrade grammy. **Adele (25)** je dobila grammyja za album in pesem leta. Beyonce je vzbudila pozornost z nastopom, prejela nagrado za najboljši moderni album in pozvala javnost za pravice vseh otrok.

Chance the Rapper je prejel nagrado za najboljšega novega izvajalca in rap album, medtem ko je Katy Perry presenetila s političnim nastopom zoper Donald Trumpa.

Amber Rose je samska

Ameriška raperka **Amber Rose (33)** je po petih mesecih prekinila razmerje s profesionalnim plesalcem Valom Chmerkovskijem (30), znanim po dvakratni zmagi v šovu Ples z zvezdami. Novica je šokirala javnost, saj je par še pred kratkim deloval zelo zaljubljen, raperka pa je z oboževalci na Instagramu delila marsikateri njen intimen trenutek.

Simpatična Nina Naliny Meglič je uspešna likovna ustvarjalka, katere slikarska razstava je bila na ogled že tudi v avli Gorenjskega glasa, ta mesec pa so njena dela, ki izžarevajo čarobno energijo, na ogled v prostorih medvoške občine. / Foto: Primož Pižulin

N JAZ, MIDVA IN MI

Informativni dan

MOJCA LOGAR

Minil je informativni dan. Ta je zanimiv za srednješolce in študente. Za profesorje in predavatelje je to vsakdanji kruh. Če imamo dijake ali študente, imamo delo, če jih ni, ga nimamo. Nekateri so mnenja, da so ti dnevi farsa, ker prikazujejo olepšano resnico. Pri nas ni tako. Že zdavnaj sem se odločila, da govorim o tistem, kar dejansko delam pri pouku, in naj to predstavljajo dijaki. Njihov glas in njihova zgodba je močnejša kot besede profesorja. Sicer pa dejstva in izdelki povedo največ. Govorimo o sebi in o svojem delu. Kako naj vem, kaj počno drugod, ko me tam ni. Nekateri dijaki so odločeni že vnaprej, katero šolo bodo izbrali. Morda je to že v njihovi družinski tradiciji, morda so jim to priporočili prijatelji. Največ šteje mnenje vrstnikov in naj zaupajo svojemu srcu, notranjemu občutku. Ljudje in zlasti mladostniki so mnogo več kot številke in njihovo znanje je več kot nabiranje točk. Pri svoji izbiri dijaki na pomembno mesto postavljajo odnos profesorjev do dijakov – ali so jim pripravljene pomagati, morda razložiti še enkrat, poiskati njihove močne točke.

In jaz kot učitelj sem prepričana, da je ključna naloga poučevanja, da dijakom posredujemo znanje na tak način, da je uporabno in praktično, aktualno in kreativno. Da jih naučimo razmišljati, ustvariti si lastno mnenje in kritično presojati. Naj spoznajo, kdo so in kaj bi radi. Iskanje lastne poti, novega in drugačnega, reševati

probleme sodobnega sveta je izziv, ki terja nove pristope in predvsem uporabno znanje, pa naj bo še tako akademsko naravnano. Tako bodo lahko razumeli in živeli, kar je Kant mislil s svojim »das Ding an sich und das Ding für mich« (stvar sama po sebi in stvar zame). Nekateri so povsem utrujeni od tako velike izbire, ki jo nudi šolski trg. Občudujem dijake, ki izberejo dolgo pot do šole, nekateri se vozijo tudi dve uri v eno smer. Kaj je pretehtalo vašo odločitev? Izkušnje, lepo okolje, možnost šolanja v tujini, topli odnosi, preprosti ljudje, različnost dijakov, ki sestavljajo šolsko okolje. Danes vsi trdimo, da je različnost bogastvo. Tako v naravi kot v družbi. In pokukati je treba čez mejo. Cehovski način šolanja in učenja je od vajencev in pomočnikov terjalo pet-, sedem-, ponekod dvanajstletno učenje. Obvezno so morali potovati tudi po drugih evropskih delavnicah in širiti svoje znanje. Če kdaj, potem je tudi danes to še kako aktualno. In če kdaj, potem je danes to lažje kot včasih, saj znanje jezikov ni ovira. Možnost sporazumevanja ni ovira, razdalje so s sodobnimi prometnimi sredstvi lažje. Meje in ovire so le v naših glavah. In pomembno je dejstvo, da izbira srednje šole ni najpomembnejša stvar v življenju. Učimo se vse življenje. Poklic lahko tudi zamenjamo, znanje in veščine pa pridobivamo, nadgrajujemo in dopolnjujemo vse življenje.

Mojca Logar je profesorica geografije in zgodovine.

Čustveni besednjak

JANEZ LOGAR

Potem ko že zberejo pogum, da spregovorijo o sebi, ljudje potarnajo, da ne najdejo besed za svoje doživljanje, za svoj čustveni svet, za svoj notranji svet.

Prijetna čutenja in čustvena stanja: zaljubljen, vesel, radosten, pristrčen, presenečen, vznemirjen, navdušen, zanimiv, zaupljiv, hvaležen, odpustljiv, ponosen, ustvarjalni, sočuten, empatičen, razumljen, ljubeč, močan, evforičen, optimističen, miren, umirjen, lep, čudovit, velikodušen, srečen, sprejet, pameten, ljubljen, zaželen, hoten, usmiljen, slišan, pomirjen, vsemogočen, vreden, zanesljiv, uspešen, ganljiv, občudujem, varen, tih, v pričakovanju, pripadati, biti v stiku, razigran, darežljiv, tekmovalen, vznemirjen, odločen, miroljuben, zabaven, privlačen, očarljiv, zadovoljen, pozitiven, prijazen, ganjen, enkratni, izpolnjen, drzen, igriv, pogumen, osvobojen, razposajen, radoveden, očaran, presrečen, prešeren, uviden, čuteč, nežen, strasten, topel, prijazen, dostopen, dovtopen, zadovoljen, vpluden, upajoč, navdihnen, dostojanstven, častitljiv.

Neprijetna čutenja in čustvena stanja: razočaran, žalosten, jezen, prestrašen, ustrašovan, zastrašujoč, zane-marjen, zavržen, travmiran, odklopljen, izdan, zapuščen, osramočen, nagnusen, kriv, nestrpen, ogorčen, užalostjen, začuden, ogaben, otožen, vznosen, zaprepaden, šokiran, živčen, nervozen, ponižan, ponižen, tesnoben, užaljen, apatičen, razočaran, neprijeten, nestrpen, pesimističen,

KUHARSKI RECEPTI

ZA VAS IZBIRA DANICA DOLENC

Tedenski jedilnik

Nedelja – kosilo: gobova juha, goveji zrezki z dišavnicami in omako, pire krompir, radič s fižolom, rožičeve kocke z rozinama; **večerja:** omelete s piščančjimi jetrci, zelena solata
Ponedeljek – kosilo: porova juha s krompirjem, pečena piščančja bedra, grahov riž, zeljna solata s korenjem; **večerja:** ajdov kruh z maslom in medom, kakav
Torek – kosilo: ričet z zelenjavo in suhim mesom, krompirjeva solata, jogurtove miške; **večerja:** cvetača z žemljami, bela kava
Sreda – kosilo: fižolova mineštra z makaroni in kranjsko klobaso, sadni jogurt; **večerja:** kuhani skutni žličniki z maslenimi drobtinicami in cimetom, kompot
Četrtek – kosilo: goveji golaž s teranom, polenta s parmezanom, fižolova solata s trdo kuhanimi jajci in bučnim oljem; **večerja:** mlečna kaša s suhimi slivami, mleko
Petek – kosilo: zdrobova juha z dišavnicami in jajcem, osličevi fileti po pariško, pretlačeno zelje s krompirjem po dalmatinsko, pomaranče; **večerja:** ocvrte kruhove rezine s sirom
Sobota – kosilo: kurja juha z žličniki z ocvirki, dušeno kislou zelje, pečene svinjske zarezbrnice, pustni krapki; **večerja:** narezek, polnozrnat kruh, krapki, sadni čaj

Cvetača z žemljami

Potrebujemo: 1 cvetačo, 5 žemelj ali kosov kruha, 2 jajci, mleko, sol in poper.

Iz beljakov naredimo sneg. Žemlje ali kruh narežemo na koščke in prelijemo z mlekom, v katerem smo razžvrkljali rumenjake, in dodamo sneg. Cvetačo skuhamo in narežemo na tanke rezine. V pomaščen pekač izmenično nalagamo plasti cvetače in plasti namočenih žemelj. Plastem lahko dodajamo nariban sir in poper. Pečemo od 20 do 30 minut pri 200 stopinjah.

Ocvrte kruhove rezine s sirom

Potrebujemo: 8 rezin belega starega kruha, 40 g parmezana, 3 jajca, 1,5 dl mleka, pekočo papriko v prahu, olje za cvrtje.

Rezinam kruha, debelim 1 cm, odrežemo skorjo, jih pokapljamo z mlekom in potresemo s pekočo papriko. Navlažene rezine kruha povaljamo najprej v moki, nato v stopenih jajcih, med katera smo vmešali parmezan. Tako pripravljene rezine na hitro popečemo z obeh strani v vročem olju. Zraven ponudimo motovilec ali radič v solati.

Pustni krapki po prababičino

Potrebujemo: 112 dag moke, 25 dag sladkorja, 10 jajc, 1 kozarec ruma.

Vse sestavine dobro premešamo in naredimo testo, ki ga tenko zvaljamo, razrežemo na kose in ocvremo v mešanici masti in masla. Takoj, ko jih vzamemo iz masti, jih potresemo s sladkorjem.

WWW.GORENJSKIGLAS.SI

Kremna pita z arašidi

ERIKA JESENKO

Okusna kremna sladica, pripravljena brez peke

Za pripravo pite z arašidi potrebujemo: za piškotno dno: 250 g keksov, 50 ml kave, 80 g masla; za prvi nadev: 150 g kremnega sira, 200 g mascarponeja, 200 g arašidovega masla (približno 5 žlic), 150 g mletega sladkorja, 3 dl smetane; za drugi nadev: 300 g mascarponeja, 100 g kisle smetane, 2 dl smetane, 100 g bele čokolade; za okrasitev: 50 g čokolade, 20 g masla, 1 žlica arašidovega masla, 1 pest arašidov.

Priprava piškotne podlage: Kekse zdrobimo. Če nimamo mešalnika, jih nalomimo v vrečko in jih zdrobimo z valjčkom. Stresemo jih

v posodo, prelijemo s toplo kavo in stopljenim maslom. Dobro premešamo. Obod in dno tortnega pekača namastimo in vanj vsujemo piškotno mešanico. Mešanico dobro pritismo ob dno pekača, da se sprime. Poma-gamo si lahko z žlico ali s skodelico, ki ima ravno dno. Pekač postavimo za eno uro v hladilnik.

Priprava prve kreme: Kremni sir macaropne, sladkor in arašidovo maslo stepemo, da nastane gladka zmes. Posebej stepemo 3 dl smetane. Smetano vmešamo v maso iz sira in arašidovega masla ročno z lopatko. Ta nadev razporedimo po piškotni mešanici.

Priprava druge kreme: Belo čokolado stopimo nad vodno kopeljo. Tukaj je pomembna posebna previdnost, saj moramo paziti, da čokolada ne pride v stik z vodo. Stopljeno belo čokolado nekoliko ohladimo. V posodi do gladkega zmešamo mascarpone in kislou smetano ter prilijemo stopljeno belo čokolado. Ročno vmešamo še 2 dl stepene smetane. Nadev razporedimo po arašidovem nadevu.

Okrasitev: Skupaj stopimo čokolado in maslo. S pomočjo žlice prelijemo stopljeno čokolado po torti. Segrejemo arašidovo maslo, da se nekoliko utekočini, in tudi tega pokapljamo

LAHKE JEDI

po torti. Potresemo še z arašidi.

Pito postavimo vsaj za dve uri v hladilnik. Odstranimo obod torte in postrežemo.

Nasvet: Za kremni sir je mišljen klasični sirni namaz. Nadomestimo ga

lahko v celoti z macarponejem ali pa mascarpone nadomestimo s kremnim sirom. Za piškotni nadev lahko kavo izpustimo, vendar moramo dodati nekoliko več masla, da se piškotne drobtine sprimejo.

HALO-HALO GORENJSKI GLAS

telefon: 04 201 42 00

Naročila za objavo sprejemamo po telefonu 04/201-42-00, faksu 04/201-42-13 ali osebno na Bleiweisovi cesti 4 v Kranju oz. po pošti – od ponedeljka do četrтка do 11. ure! Cene oglasov in ponudb v rubriki so izredno ugodne.

Obvestila o dogodkih objavljamo v rubriki glasov Kažipot brezplačno samo enkrat, pošljete jih lahko na e-poštni naslov kazipot@g-glas.si.

PRIREDITVE

Gorenjska na evropskem zemljevidu

Kranj – Gorenjski muzej v okviru razstave Gorenjska 1991–2016 in v sodelovanju z Regionalno razvojno agencijo Gorenjske, BSC Kranj vabi na muzejski večer Gorenjska na evropskem zemljevidu, Z evropskimi sredstvi do izboljšanja kakovosti življenja in napredka na Gorenjskem, ki bo v četrtek, 16. februarja, ob 18. uri v Vojnomirovi dvorani Ullrichove hiše v Kranju. Gost večera bo direktor Regionalne razvojne agencije Gorenjske Rok Šimenc, ki bo zbranim predstavil regionalno načrtovanje, razvojne programe, ključne projekte, kam se je največ vlagalo itd.

Pesniška zbirka Tipkopisi: Geneza

Kranjska Gora – V Knjižnici Kranjska Gora bo v četrtek, 16. februarja, ob 19.30 predstavitev pesniške zbirke Tipkopisi: Geneza, ki jo je napisal Jernej Kusterle.

Predstavitve knjige Zlati zvoki

Tržič – Danes, v torek, 14. februarja, bo ob 19. uri v dvorani na Balosu predstavitev knjige Zlati zvoki, ki je sad večletnega dela Založbe Avsenik in avtorja Aleksija Jercoga.

Dragocenosti starih mestnih jeder

Tržič – Občine, članice Združenja zgodovinskih mest Slovenije, so ob 15. jubileju svojega delovanja izdale knjigo Dragocenosti starih mestnih jeder, v kateri so predstavljene kvalitete in uspešno izvedene prenove v starih mestnih jedrih. Avtorica knjige prof. dr. Živa Deu bo v četrtek, 16. februarja, ob 18. uri v Galeriji Atrij Občine Tržič predstavila knjigo in svoj pogled na tržiško mestno jedro v primerjavi z mestnimi jedri drugih članic združenja. Po predstavitvi bo sledil še voden ogled prenovljene fužine Germovka.

Tek za življenjem

Škofja Loka – Danes, v torek, 14. februarja, se bo ob 19. uri v Miheličevi galeriji v Kašči na Spodnjem trgu začela predstavitev knjige avtorja Mitja Duha Tek za življenjem.

Šenčur folkloro na ogled postavi 2017

Šenčur – V petek, 17. februarja, bo ob 18.30 v dvorani Doma krajanov Šenčur prireditelji Šenčur folkloro na ogled postavi 2017. Predstavili se bodo: otroška folklorna skupina Knofki, Trbojske ljudske pevke, Trio z Joži in folklorna skupina Folklornega društva Šenčur.

Notice v Hiši čez cesto

Milje – Ljubitelji citer se lahko v četrtek, 16. februarja, ob 18. uri v Hiši čez cesto na Miljah udeležite citarskega večera z Noticami.

Za otroke

Jesenice – V Občinski knjižnici Jesenice bodo danes, v torek, 14. februarja, nemške urice ob 17. uri, jutri, v sredo, 15. februarja, bodo ustvarjalne delavnice ob 17. uri, v četrtek, 16. februarja, bo ura pravljic ob 17. uri, v petek, 17. februarja, pa bo Brihtina pravljica dežela ob 10. uri.

Preddvor – V TIC Preddvor lahko otroci v soboto, 18. februarja, ob 10. uri prisluhnejo zgodbi z naslovom Največja skrivnost.

Tržič – Na otroškem oddelku knjižnice bo v četrtek, 16. februarja, ob 17. uri lutkovna predstava Gledališča Kamišibaj.

IZLETI

Na Mrzlico

Šenčur – Turistično društvo Šenčur organizira v soboto, 25. februarja, planinski izlet na Mrzlico (1121 m) v Zasavskem pogorju. Skupne zmerne hoje bo tri do štiri ure. Tura bo prilagojena glede na snežne razmere. V primeru slabega vremena bo izlet odpadel. Informacije in prijave zbira do četrтка, 23. februarja, Franci Erzin, tel. 041 875 812.

Pohod Planica–Križna gora

Kranj – Društvo diabetikov Kranj vabi svoje aktivne člane in pohodnike na pohod iz Planice preko Lavtarskega Vrha na Križno goro v soboto, 18. februarja. V Planici bo na kmečkem turizmu Pr' Brčnk kosilo. Zbirno mesto bo pred Ljudsko univerzo ob 9. uri. Prijave sprejemajo v pisarni Društva diabetikov Kranj ali po telefonu: 04 202 83 10 in Ivan 031 485 490 do četrтка, 16. februarja.

Planinski izlet Lože (Primorska)–Vrhovski kras

Križe – Planinsko društvo Križe v soboto, 18. februarja, organizira planinski pohod na Vrhovski kras. Pot, ki ni zahtevna, bo potekala od Socerba nad Podrago čez razvodni greben Vrhe, končala se bo v zanimivi kraški vasi Avber. Odhod bo ob 7. uri iz Križev in 7.20 s Kokrice. Prijave do četrтка, 16. februarja, sprejema Fani Vreg po tel.: 040 246 650.

OBVESTILA

Meritve krvnega tlaka, sladkorja in holesterola

Prebačevo – V organizaciji RKS OZ Kranj in KORK Hrastje - Prebačevo bodo v soboto, 18. februarja, od 7. do 8. ure v prostorih Gasilskega doma Prebačevo redne letne preventivne meritve krvnega tlaka, sladkorja in holesterola. Vsak prvi petek v mesecu pa so redne preventivne meritve tudi v Društvu upokojencev Kranj, Tomšičeva 4, od 7. ure naprej. V mesecu marcu bo to 3. marca.

V Medgeneracijskem centru Kranj

Kranj – V Medgeneracijskem centru Kranj bo danes, v torek, 14. februarja, ob 17.30 pogovor na temo Starševstvo – ni panike! Moj otrok hodi v vrtec, ki ga bo vodila Nataša Štupar Jarović, uni. dipl. pedagoginja, spec. na področju predšolske vzgoje; prav tako ob 17.30 se bodo začele igralne urice za otroke po načelih waldorfske pedagogike. Jutri, v sredo, 15. februarja, bo ob 18. uri predavanje o termografiji, v četrtek, 16. februarja, pa bo ob 18. uri z branjem začela bralna skupina Berimo skupaj. Za prijavo na dogodke pokličite po tel. 041 724 134 ali pišite na e-naslov mck-prijava@luniverza.si.

Zaigraj in zapoj

Tržič – Kulturno društvo Folklorna skupina Karavanke vabi otroke na glasbene delavnice Zaigraj in zapoj, ki bodo v soboto, 18. februarja, od 10. do 12. ure na Balosu 4.

PREDAVANJA

Bremena starih zamer

Kranj – Humana, združenje svojcev pri skrbi za mentalno zdravje, vabi v četrtek, 16. februarja, na brezplačno predavanje z naslovom Bremena starih zamer. Začetek delavnice bo ob 16. uri v prostorih Humana združenja, Oldhamska 14. Predavala bo Katarina Lavš Mejač, prof. psih. ped.

Učiteljica v Afriki

Naklo – Turistično društvo Naklo vabi danes, v torek, 14. februarja, ob 18. uri v Gostilnico Kresnik. Tea Dolinar bo predstavila svoje poučevanje matematike malavijskih otrok.

Predstavitve življenja in dela dr. Janeza Ev. Kreka

Škofja Loka – Prosvetno društvo Sotočje Škofja Loka v okviru Krekovega leta 2017 vabi na predavanje in predstavitev življenja in dela selškega rojaka, duhovnika in vsestransko

Biser gotске arhitekture

MILOŠ EKAR

Od izida knjige Pod zvonom sv. Kancijana, ki jo je ob 500. obletnici zaključka zidave najpomembnejše kranjske cerkve izdala Župnija Kranj, je minilo že 25 let. V tem času so strokovnjaki s področja varstva kulturne dediščine: arheologi, restavratorji, konservatorji, umetnostni zgodovinarji itd. o njeni zgodovini in premenah, ki jih prinašajo vsakokratne družbene spremembe, nabrali precej novih ugotovitev in spoznanj, zato je v Slovenskem konservatorskem društvu že nekaj časa zorela ideja, da bi si cerkev takega pomena za slovenski prostor, kot ga ima cerkev sv. Kancijana v Kranju, zaslužila izčrpno in monumentalno monografsko obravnavo. »Z vidika zgodovine stavbarstva gre namreč za najpomembnejšo arhitekturno stvaritev srednjega veka v osrednji Sloveniji in drugo najpomembnejšo oziroma najvplivnejšo stavbo tega obdobja pri nas. Kot tako jo poznamo že vrsto desetletij, zato je razumljivo, da je seznam piscev, ki so jo doslej obravnavali, izredno

dolg,« je o pomenu cerkve sv. Kancijana v predgovoru h knjigi z zgornjim naslovom med drugim zapisal dr. Robert Peskar.

Monografija o kranjski župni cerkvi sv. Kancijana in tovarišev bo bralcem na razpolago marca letos. V nekaj prihodnjih tednih bomo na teh straneh predstavili glavne podarke iz omenjene knjige, za katero so besedila prispevali: dr. Robert Peskar, eden od vodilnih specialistov za gotško arhitekturo pri nas in obnem predsednik konservatorskega društva, ter glavna gonilna sila priprave omenjene monografije dr. Milan Sagadin, arheolog in strokovnjak za obdobje preseljevanja narodov, ki je velik del svoje poklicne kariere na kranjski enoti Zavoda za varstvo kulturne dediščine posvetil proučevanju tega burnega obdobja po padcu rimskega imperija med petim in osmim stoletjem, torej času, ko je nastala zgodnjekršćanska prednica današnje župne cerkve. Restavratorski atelje Restavro pod vodstvom Andreja Šebalja je

v letih med 2004 in 2010 opravil obsežna restavratorska dela v notranjosti cerkve, ki so v knjigi podrobno popisana, prav tako kot znana zgodovina predhodnih posegov na cerkvi in v njej. Da bo knjiga v ponos vsakemu Kranjčanu in jo bodo bralci vedno znova z veseljem jemali v roke, pa je s pretanjeno grafično opremo in izvrstnimi fotografijami poskrbel Marko Pršina iz Dolenjskih Toplic.

Izdajo knjige so finančno podprli: Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije, Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Župnija Kranj, Mestna občina Kranj, Zavod za kulturo in turizem Kranj in Skupina Magelan ter seveda Slovensko konservatorsko društvo. V nakladi tisoč izvodov jo bo natisnila tiskarna Gorenjski tisk. Finančni prispevki naštetih so omogočili, da bo knjiga v prosti prodaji stala le 25 evrov. Če knjigo naročite neposredno na društvu (elektronski naslov marija.ana.kranjc@zvkd.si), pa bo cena celo za pet evrov

CERKEV SV. KANCIJANA V KRANJU (1)

Foto: Marko Pršina

nižja. Ob izidu bodo avtorji knjigo na več javnih srečanjih podrobneje predstavili meščanom in župljanom Kranja ter vsej zainteresirani javnosti.

ZAPOSLITVE (m/ž)

NUDIM

ZAPOSLIMO voznika kamiona C kategorije, za vožnje po Sloveniji. CCLAN, d.o.o., Kranj, Britof 182, Kranj, kontakt na cclan@t-2.si, tel.: 041/640-380

17000466

NIKAMED, d.o.o., Kidričeva c. 31, Kranj zaposlujemo terenskega komercialista. Nudimo dobre pogoje dela, stimulatивно nagrajevanje in organiziran prevoz. Kontakt: Aleš Rogelj, tel.: 041/604-413

17000198

IŠČEM

IŠČEM DELO – za pravo zabavo in veselje pokličite uveljavljeni glasbeni duet, tel.: 031/325-654

17000482

KUHAR z dolgoletno prakso išče delo za nedoločen čas – ne picopek, slovenska kuhinja. Na območju Škofje Loke, Kranja, Medvod. Samo resni!, šifra: NOVO LETO, NOV ZACETEK

17000506

STORITVE

NUDIM

ADAPTACIJE vsa gradbena dela, notranje omete, strojne omete, fasade, adaptacije, tlakovanje dvorišča, ograje, kamnite škarpe in dimnike, kvalitativno, hitro in poceni. SGP Beni, d.o.o., Struževo 7, Kranj, tel.: 041/561-838

17000211

ADAPTACIJE od temelja do strehe, omete, fasade, kamnite škarpe, tlakovanje dvorišč, tudi manjša gradbena dela – z vašim ali našim materialom, Gradton, d.o.o., Valjavčeva ulica 8, Kranj, tel.: 041/222-741

17000317

FLORJANI, d.o.o., C. na Brdo 33, Kranj izvaja vsa gradbena dela od temeljev do strehe, adaptacije, omete, omete fasad, kamnite škarpe, tlakovanje dvorišč, tel.: 041/557-871

17000388

KERAMIČARSTVO Janez Kleč, s.p., Milje 77, Visoko vam nudi kvalitativno in ugodno polaganje keramičnih ploščic in adaptacije kopalnic, tel.: 051/477-438

17000374

ZASEBNI STIKI

ŽENITNE raznovrstne, zanimive ponudbe, z vse države, različnih starosti. Mnogo je samskih fantov, gospodov ... Hitra spoznavanja, 031/836-378, www.zau.si

17000391

RAZNO

PRODAM

4 ZIMSKE gume 185/60 R 14 (82 T M + S), vrtno kosilnico brez pogona, 2 usnjeni jakni, št. 56, tel.: 040/791-315

17000493

PRALNI stroj Gorenje, star 8 let, deluje brezhibno, in fantovsko gorsko kolo, tudi starejši letnik, vendar v odličnem stanju, tel.: 040/138-093

17000505

KUPIM

ŠČITNIKE za noge Tomos flexer, plastička, tel.: 040/232-490

17000474

Sklenjeno je vse delo, besede in misli našega

DANILO ALEŠA - ŠELE

profesorja iz Stražišča pri Kranju

Pogreb bo v četrtek, 16. februarja 2017, ob 14. uri na pokopališču v Zgornjih Bitnjah. Žara bo v tamkajšnji mrliški vežici od 12. ure dalje.

Žalujemo: žena Nada, sin Marko, vnuka Gaber in Janže ter ostali sorodniki

OSMRTNICA

Sporočamo žalostno vest, da nas je v 88. letu starosti zapustila naša draga mama in sestra

MARJA KOŠIR

iz Sp. Bistrice pri Trziču

Od nje se bomo poslovili v petek, 17. februarja 2017, ob 15. uri na pokopališču v Trziču. Žara bo od 12. ure dalje v tamkajšnji poslovilni vežici.

Žalujoci: sin Borut, sestra Milena z družino, brat Mitja z družino in ostalo sorodstvo

OSMRTNICA

Sporočamo vam žalostno vest, da nas je nepričakovano zapustila naša draga mama

SLAVKA ŠINKOVEC

roj. 27. 4. 1933

Od nje se bomo poslovili v torek, 14. februarja 2017, ob 16. uri na mestnem pokopališču v Škofji Loki. Maša zadušnica bo v farni cerkvi sv. Jakoba ob 15. uri. Na dan pogreba bo žara od 9.30 dalje v tamkajšnji poslovilni vežici.

Žalujoci vsi njeni

OSMRTNICA

Prijateljem in znancem sporočamo, da nas je v 85. letu zapustil naš mož, oče, deda in praded

MAKSIMILJAN JANEŽIČ

iz Kranja

Na zadnjo pot ga bomo pospremili v sredo, 15. februarja 2017, ob 16. uri na pokopališču v Kranju. Žara bo na dan pogreba od 13. ure dalje v tamkajšnji mrliški vežici.

Žalujoci vsi njegovi

ZAHVALA

Ob slovesu od dragega brata, strica in prijatelja

JANEZA OBLAKA

iz Bodoveljske grape, Sv. Petra Hrib 6

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, cvetje in sveče. Hvala gospodu Mateju Nastranu za opravljen cerkveni obred, Milanu za spoštljiv poslovilni govor, pevcem, trobentaču in pogrebni službi Akris.

Žalujoci vsi njegovi
Škofja Loka, 8. februarja 2017

ZAHVALA

Po kratki in hudi bolezni nas je v 75. letu zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, brat, stric in tast

FRANC RUPAR

iz Škofje Loke

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, besede tolažbe, cvetje in darove za sv. maše. Hvala g. župniku Mateju Nastranu in pevcem kvarteta Škrjanček za lep pogrebni obred in sv. mašo. Zahvaljujemo se sodelavcem Radia Ognjišče za slovo in molitev v vežici. Za zdravljenje v času njegove bolezni se zahvaljujemo zdravnikom in osebju Splošne bolnišnice Jesenice in Kliničnega centra v Ljubljani. Hvala vsem, ki ste ga imeli radi, ga spoštovali in pospremili na njegovi zadnji poti k večnemu počitku.

Žalujoci vsi domači
Škofja Loka, 7. februarja 2017

Ne bomo Ti izrekli slovesa,
med nami ni le Tvojega telesa.
Kar ti si, trdno je ostalo v nas.
V pomladnem cvetju vidimo spet Tvoj obraz.
Namesto z bogom za vse Ti hvala,
podoba Tvoja vedno bo med nami stala.
(J. R.)

V 93. letu se je poslovil skrbni mož in oče

PROF. DR. VLADIMIR RAVNIK

univerzitetni profesor botanike,
častni občan Mestne občine Kranj

Od njega se bomo poslovili v torek, 14. februarja 2017, ob 15. uri na mestnem pokopališču v Kranju. Žara bo na dan pogreba v vežici od 13. ure dalje. Namesto cvetja in sveč darujte v dobrodelne namene.

Za njim žalujejo: žena Tatjana, hči Mateja, sin Jurij z Evo, sorodniki in prijatelji
V Kranju, 9. februarja 2017

Vsak človek je zase svet,
čuden, svetel in lep
kot zvezda na nebu.
(Tone Pavček)

Sporočamo žalostno vest, da je umrl

PROF. DR. VLADIMIR RAVNIK

(1924-2017),

častni občan Mestne občine Kranj

V 93. letu starosti se je 9. februarja 2017 za vedno poslovil predavatelj in raziskovalec slovenske flore, pisec poljudnih in strokovnih člankov, ki so ga najbolj poznali botaniki. Bil je tudi avtor, fotograf in ilustrator poljudnih knjig o rastlinah, še zlati alpske flore. Naziv častni občan je prejel leta 2011. Bil je skrben in ljubeč mož in oče.

Svojem izrekamo iskreno sožalje.

Pogreb pokojnika bo v torek, 14. februarja 2017, ob 15. uri na mestnem pokopališču v Kranju. Žara bo na dan pogreba v mrliški vežici št. 1 od 13. ure dalje.

Žalna knjiga je odprta v stavbi Mestne občine Kranj, Slovenski trg 1, v Kranju do pogreba v poslovnem času občine ter na dan seje Sveta Mestne občine Kranj 22. februarja 2017.

Mestna občina Kranj

ANKETA

Učenci pred
odločitvijo

MATEJA RANT

Učenci zaključnih razredov, večina v spremstvu staršev, so pretekli petek in soboto obiskovali informativne dneve na srednjih šolah, da bi zbrali kar največ informacij, ki bi jim olajšale končno odločitev glede nadaljnjega šolanja.

Foto: Gorazd Kavčič

Sašo Vaupotič, Kranj:

»Odločam se med Gimnazijo Franceta Prešerna v Kranju in katerim od programov v Šolskem centru Kranj. Bolj me zanima tehnologija, vendar imajo na gimnaziji program prilagojen športnikom.«

Matej Soršek, Kranj:

»Zanima me program mehatronika v Šolskem centru Kranj, pa še šola je blizu. Kljub temu se odločam še med Vegovo gimnazijo v Ljubljani in strojno šolo v Škofji Loki.«

Žan Križaj, Kranj:

»Najbolj me zanima računalništvo, predvsem programiranje. Že zdaj se ukvarjam z oblikovanjem spletnih strani. Za vsak primer, če bodo omejili vpis, grem pogledat še na Biotehniški center Naklo.«

Jan Bombek,
Slovenske Konjice:

»Odločil sem se za mehatroniko, rad imam programiranje. Izbral sem šolo v Kranju, ker se ukvarjam s smučarskimi skoki in bom imel tu dobre pogoje za treninge.«

Boris Benedik, Trzin:

»Spremljam sina, saj se veliko pogovarjava, kaj ga zanima in kaj bi rad počel v življenju. Obiskala bova kar tri šole, šolska centra v Kranju in Škofji Loki ter medijsko šolo v Radovljici.«

Trump z Melanio obiskal Vir

Gostili so ga člani Pustne sekcije Striček, ki so Vir pri Domžalah v soboto že spremenili v Pustno deželo, v kateri do pepelnice veljajo pustni zakoni.

JASNA PALADIN,
DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Vir pri Domžalah, Šenčur – Seveda je šlo zgolj za še eno od aktualnih mask, brez katerih na Viru dva tedna pred pustom že sedemindvajset let preprosto ne gre.

Pustne šeme so s tradicionalno povorko od papirnice do regionalne ceste in postavitvijo svoje maskote Strička

na streho virske lekarne prevzele občinsko oblast, kar jim je s predajo ključa občinske blagajne priznal tudi župan Toni Dragar, ter vzpostavile pustne zakone, ki bodo veljali vse do pepelnice. Župan jim je letos predal občinsko blagajno, v kateri sta bila cela dva evra, kar je bistveno več kot prejšnja leta.

Povorko so sestavljali ministri Pustne sekcije Vir,

Godlarji iz Šenčurja, kurenti iz Ormoža in nekaj drugih skupin ter že omenjeni ameriški predsednik Donald Trump z Melanio in sinom Barronom in temu primerni varnostni ukrepi. Kljub strogemu nadzoru varnostnikov obiskovalcev in radovednežev na Viru ni manjkalo. Kot je obljubil Trump, se bo v Sloveniji zadržal kar dva tedna in v tem

času znova oživil propadlo slovensko gospodarstvo, v svojem slavnostnem nagovoru pa je obljubil, da bo tudi Vir dobil svoj zid. V njegovi družbi so se zato zadrževali tudi direktorji nekdanjih velikih, a danes propadlih domažalskih tovarn in podjetij.

Pustne norčije bodo na Viru svoj vrhunec doživele na pustno nedeljo, 26. februarja, s tradicionalnim pustnim karnevalom, ki bo letos krenil ob 14. uri in 27 sekund.

Župan bo predal oblast

Od petka naprej bodo v Šenčurju vladali Godlarji – 17. februarja bo namreč tamkajšnji župan Ciril Kozjek ob 16. uri pred krajevnim domom vodenje občinske oblasti in ključ občinske blagajne predal godlarskima princesi in princu. V pustnem času vse do pokopa pusta velja novi godlarski zakonik, ki ga princ prebere ob predaji, potrdi pa ga godlarski odbor, sporoča predsednik Društva Godlarji Robi Vehovec. V petek bodo tistim, ki bodo spremljali prenos oblasti, za okrepitev postregli s kuhanim vinom in čajem.

Donald Trump je v svojem nagovoru obljubil oživitev propadlega slovenskega gospodarstva.

Kupci čajev bodo prispevali za obnovo gozdov

Kranj – Po podatkih Zavoda za gozdove Slovenije bo treba zaradi posledic zledoloma, ki je pred tremi leti prizadel več kot polovico gozdov v Sloveniji, obnoviti štirinajst tisoč hektarjev gozdov, od tega devetsto hektarjev s pogozdovanjem. Ker se je v prizadetih in v oslabilih gozdovih lani in predlani pretirano razmnožil smrekov lubadar, bo treba dodatno obnoviti še šest tisoč hektarjev gozdov; podobne negativne trende pa gozdarji pričakujejo tudi letos. V prizadevanja za obnovo gozdov se je vključilo tudi podjetje Žito, ki bo potrošnike za vsakih pet praznih škatlic čaja 1001 Cvet, poslanih na naslov podjetja do 15. marca, nagradilo z dežnikom, hkrati pa bo prispevalo od vsake škatlice pet centov za sadike gozdnega drevja. V Žitu načrtujejo, da bodo tako zbrali dovolj denarja za nakup deset tisoč sadik, kar bo zadostovalo za pogozditev od treh do štirih hektarjev gozdov. Prve sadike naj bi predvidoma posadili 21. marca, na mednarodni dan gozdov, v Zbiljskem gaju pri Medvodah.

V Žireh predavanje o boreliozii

Žiri – Društvo kmečkih žena Žiri bo v sodelovanju s kmetijsko svetovalno službo pripravilo v četrtek, 16. februarja, ob 15.30 v zadružnem domu v Žireh predavanje o boreliozii, na katero so poleg članic društva povabljeni tudi drugi. Predaval bo Bene Behrič iz Stahovice pri Kamniku, ki si je boreliozo pozdravil sam s pomočjo narave. Na predavanju bo možno tudi diagnosticirati borelijo z bioresonanco, za kar pa se je treba prijaviti pri predsednici društva Francki Primožič.

Bazno postajo bodo prestavili

Radomlje – Občina Domžale, ki je že pred tremi leti na pobudo krajanov krajevne skupnosti Radomlje od Telekoma Slovenije zahtevala, da se bazna postaja mobilne telefonije v bližini Vrta Mlinček in Osnovne šole Preserje pri Radomljah prestavi, te dni obvešča krajanje, da so z ugovorom uspeli. Bazno postajo mobilne telefonije bodo namreč prestavili dobrih sto metrov severozahodno od sedanje lokacije, s čimer naj bi prebivalcem omogočili kakovostnejše bivanje.

Nasprotujejo dodatnim obremenitvam

Kranj – V Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije ugotavljajo, da je predlagana zdravstvena reforma bolj finančna kot zdravstvena. V zbornici nasprotujejo dodatnim obremenitvam gospodarstva in predlogu, da bi pri izračunu obveznega zdravstvenega nadomestila v bruto dohodek zavezanca vštevili tudi dividende, najemnine, obresti in kapitalski dobiček, ki so že zdaj obdavčeni s 25-odstotno dohodnino. Podpirajo omejitve trajanja bolniškega dopusta in ukrepe za skrajšanje čakalnih dob, ob tem pa predlagajo skrajšanje obdobja, v katerem delodajalec zagotavlja denarno nadomestilo za bolniško odsotnost, s trideset na deset delovnih dni, in skrajšanje obdobja za refundacijo nadomestila plače s trideset na osem dni.

Podražitev bencina in »dizla«

Kranj – Medtem ko se cene 95-oktanskega motornega bencina in dizelskega goriva na črpalkah ob avtocestah in hitrih cestah oblikujejo prosto, država v skladu z vladno uredbo še naprej na vsaka dva tedna določa cene teh goriv na preostalih črpalkah. Danes, v torek, se bo tako na teh črpalkah cena 95-oktanskega motornega bencina zvišala za 0,2 centa na 1,299 evra za liter, cena »dizla« pa za 0,8 centa na 1,197 evra za liter. Na vseh črpalkah se že od aprila dalje prosto oblikujeta ceni 100-oktanskega motornega bencina in kurilnega olja.

vremenska napoved

Danes bo pretežno jasno. Zjutraj in deloma dopoldne bo ponekod po nižinah megla. Jutri in v četrtek se bo nadaljevalo precej jasno vreme z nekaj jutranje megle po nižinah. Jutra bodo hladna, dnevi pa kar topli.

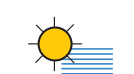
Agencija RS za okolje, Urad za meteorologijo

TOREK

-3/7 °C

SREDA

-8/10 °C

ČETRTEK

-7/12 °C

